

53 53 547

53 5 48

53 5 49

(1) a

Bhut

1 to 14 Patra

Ath Ad ~~Budda~~, Sundar Ba

^{Ram poet Gulab Singh or ramle}
Adyatam Ramayan Panjamo Acharya

B Ath Singh Gou Katha

1 to 47

writan By Mulkh Raj

C Ath Shri Prokh Dukh Nivaran ^{Mahat}

1 to 5 Patra

By Milkhu Ram Poet

$8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$

P. S. JAURA, Jullundur

ਓਅੰਤਤਸਤਿਬ੍ਰਹਮ॥
 ਚਰਖਧਰਨਾਰਾਮੰਭਵਾ
 ਇਨਮਾਗਾਮਥਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰੋਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਨਿਰ
 ਬਿਕਾਰਾਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸ
 ਕ੍ਰਿਤਲਿਖਾਤੇ॥ ਨਹੂ
 ਅਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਕਿਸ
 ਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ
 ਪ੍ਰਮਹੰਸਸਾਸਤ੍ਰੇਮੋਚਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੇਕਹੈ॥ ਕੰਤ
 ਕੰਤਾ ਕੁਟੀਚਗਾਬਹੂ

ਦਕਾਹੰਸਾ॥ ਅਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਇਨੋਕਾਰੂਪ
 ਕਹੋ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਕਹਿਤੇਹੈਸੁਣਾ॥ ਅਹੰਰਬੰ
 ਗਣਾਂਦਭੰਤਾਸਨਮਾਨਾਂਨਰਕਾਦਵਾਕੁੰਦਯਾ
 ਦਵਾਇਸਤੀਭੁਜੇਤੰਦੇਵਾਬ੍ਰਹਮਣਾਂਵਿਦੁ॥ ੧
 ਕਿੰਥਾਕੋਪੀਨੰਵਾਸਤਦੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿਕਾਪਿਅੰਨ
 ਤਤਪਰਾਏਕਾਏਕੀਰਮੰਤੇਨਿਤ੍ਤੀਤੰਦੇਵਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣਾਂਵਿਦੁ॥ ੨॥ ਸ੍ਰਬਦ੍ਰੁਪਸੰਗੇਧੀਰਾਸ੍ਰਬ
 ਸੰਗਵਿਵਰਜਤੇ॥ ਸ੍ਰਬਭੂਤੇਹਿਤੂਮੇਤ੍ਰੀਤੰਦੇਵ
 ਬ੍ਰਹਮਣਾਂਵਿਦੁ॥ ੩॥ ਦੇਹਾਮਭਮਾਨਤਯਤਪ
 ਪੰਨਾਤਤਗੋਬਪਕੋਟਭੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤਤਭਵ
 ਤਸੁਧੀਨਿਰਣਗੋਵਪਕਾਰਣਾ॥ ਦੇਹਾਮਭਮਾ
 ਨਾਨਪ੍ਰੰਸਾਪ੍ਰਾਸਚਿਤੰਨਵਿਦਿਤੇ॥ ੪॥ **ਦੋਹਰ**
 ਫਲਕਨਸੀਮਾਮਾਤਸਮਰੀਚਗਵਰਾਯੇਹਪ੍ਰ
 ਧਾਨਾ॥ ਪਾਚੇਕੋਨਮਾਮਮਜੋਸਭਕੋਮਧਿਦ੍ਰਿ
 ਸਟਾਨ॥ ੫॥ **ਨਨੁ॥** ਐਸੇਮੰਗਲਾਚਰਨਤੇਪੀ
 ਛੇਕਿਸੀਗ੍ਰੰਥਾਕਾਰਨਹੀਕਹਾਨਹਮਸੁਵਣਹੀ
 ਕੀ॥ ਮਾਹੈਜੋਮਾਪਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਕਿ

२
 ਉਨਹੀਕੀਆਤੁਮਕੋਮਲੁਮਨਹੀਮੰਗਲਾ
 ਚਰਨਸਾਸੜੇਮੋਤੀਠਪ੍ਰਕਾਸਕਾਕਹਾਏ॥**ਮ**
 ਸੀਰਵਾਦਾਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥ਪ੍ਰੋਖ
 ਵਾਦਾਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥ਵਸਤੂਨਿ
 ਰਦੇਸਾਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥**ਨਨ**॥ਇ
 ਨੇਕਾਤਾਤਪ੍ਰਜਕੋਏ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਕਹਿਤੇਹੈਸ
 ਏ॥ਜੋਪਿਛੇਬਡੇਮਨੁਖਹੋਗੁਜਰੇਹੈਤਿਨਕੀ
 ਸਹਾਇਤਾਕੋਚਾਹਿਣਾ॥ਇਸਕੋਮਸੀਰਬਾ
 ਦਾਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨਕਹਿਤੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਕੋਮਬਨਾਸੀਇਹਜੇਬੁਧਿਵਨੇਕਲਪ
 ਕਰਿਕਹੈਹੈ॥ਤਿਨਾਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਣੀ॥
 ਇਸਕੋਪ੍ਰੋਖਬਾਦਾਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰ
 ਨਕਹਿਤੇਹੈ॥ਤੀਸਹਾਵਸਤੂਨਿਰਦੇਸਕਿ
 ਆਵਸਤੂਜੋਹੈਪਾਚਤਤਤਿਨਾਕੋਦੇਖਕਰ
 ਨਮਸਕਾਰਕਰਣੀ॥ਏਹਵਸਤੂਨਿਰਦੇਸ
 ਆਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨਹੈਸੋਹਮਕੀਆਹੈ
ਨਨ॥ਆਪਤੋਤੋਕੋਹੀਨਮਸਕਾਰਕਰੀ॥ਗੁ

ਰਗਣੇਸਾਮਰਸਾਰਦਾਰੋਗਮਕੋਨਮਸਕਾਰਨ
 ਕਰੀਯਾਹੀਕੀਮਾ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇਸਬਾਤਕੀਤੁ
 ਮਕੋਸਮਝਨਾਪਰੀਜੋਸ੍ਰੀਗੈਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋਹੀ
 ਹੈ॥ ਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋਹੀਨਸਮਕਾਰਕਰੀਤੋਸਭਕੋ
 ਹੋਗਈ॥ **੬॥ ਦੋਹਿਰਾ॥** ਅਪਿਦ੍ਰਿਸਟਨਜੋਸਭ
 ਸਕੇਤਾਂਕੋਕਰੀਪ੍ਰਣਾਂਮਾ॥ ਗੁਰਗਣੇਸਕੀਮਾਸਾ
 ਰਦਾਇਨਹੀਕਾਹੈਗਾਂਮਾ॥ **ਨਨਾ॥** ਗਣੇਸਾਈਨੰ
 ਵਿਗਾਇਪਾਂਚਤਤਾਂਅਨੀਕਿਥੰਨਮਸਕਰੇਸੀ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜਬਾਮੂਲਾਸਿੰਚਤੇਸਾਖਾਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਤੀ॥ **੩੩੭॥** ਇਸਬਾਤਕੀਹਮਕੋਸਮਝਨਾ
 ਥੀ॥ ਮਾਧੋਜਕਹਾਸੋਬਹੁਤਾਮਛਾਕਹਾ॥ ਪਰੰਤੂ
 ਹਮਾਂਬਿਸਨਾਸਿਵਯਾਹਿਤੀਨੇ॥ ਮਾਦਦੇਵਹੈ
 ਇਨਕੇਤਾਂਨਮਸਕਾਰਕਰੀਚਾਹੀਏ॥ **ਸਿਧ**
ਤੀ॥ ਤੁਮਕੋਭਲੇਬੁਧਵਨਮਲੂਮਹੈਤੇਹੋਯਾਹਿ
 ਰਮਜਤਮਕਿਉਨਹੀਸਮਜਤੋ॥ ਜੋਚਾਰਖਾਂ
 ਤਮੋਸ੍ਰੀਗੈਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋ॥ ਮਵੰਤ੍ਰਹੈਸੋਪਾਂ
 ਚਤਤੋਕੋਹਮਨੇਨਮਸਕਾਰਕਰੀਬ੍ਰਹਮਾਂ॥

ਵਿਸਾਸਿਵਕਹੀਵਖਰੇਤੋਨਹੀਐਜੇਕਹਿਤੇ ੩
 ਹੇਨਮਸਕਾਰਕਰੇ॥੬॥**ਹਿਗਾ**ਪਾਂਚਤੰਤਕ
 ਪੁਤ੍ਰਾਵਿਸਾਸਿਵੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾਬਾਤਜਥਾਵਤਹ
 ਮਕਹੀਨਿਸਭੇਗਏਜਾਏ॥੭॥**ਕਬਿੰਤਾ**ਮ
 ਦਮੰਤਮਪਤੰਤਸਿਵਸੇਬੰਦਮਤਕ੍ਰਿਸ਼ਾਵਿ
 ਸਾਮੀਰਜੇਤੇਚਿਰਜੀਵਤੀ॥ਗਮਤੇਰਸੁਲ
 ਯੇਹੀਬਡੇਸੁਦੁਲਾਮਨੇਹੀਨਿਹੀਸੇਬਏਹੀਸ
 ਰੁਕੇਹੇਜੇਰਖੀਵਤੀ॥ਸੰਤਕੁਮਾਰਮਾਹੇਚੋਬੀ
 ਮਬਤਰਸੇਮਕਾਰਨਿਗਕਾਰਤਤੇਬਿਨਾਨਹੀ
 ਥੀਵਤੀ॥ਕਹਿਤਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰਸੁਨਹੇਮੇਰੇਯਾ
 ਰਮਨਾਮਾਪਨੇਵਚਿਰਮਤਹੋਵੇਨਾਪ੍ਰਮਾਰ
 ਬਾਤਕਹੀਹੈਹਿਤੀਵਤੀ॥੮॥**ਸੋਰਠਾ**ਰਾਸ
 ਵਰਿਛਸੇਸੇਰਬਾਗਲੇਬਕਪਸਿਮਾਲੇਜੇ
 ਸਭਤੰਤਨਕੇਖੇਲਬਾਜੀਗਜਾਮਰਬੇਲਕਿ
 ਮਾ॥**ਨਨ**॥ਮਨਖੋਕੋਪਸਮਾਂਸਾਬਤੇਨਮਿ
 ਲਾਵੇਪਾਂਚਤੰਤਕੇਸ੍ਰੀਰੋਤੰਹੁਏ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥
 ਹਮਬਾਚਮੇਨਹੀਕਹਿਤੇਲੰਖਮੇਸਭਮਿਲ

ਜਾਤੇਯੈ॥ **੯॥ ਸਵੈਯਾ॥** ਸੀਏ ਕੁਸਲਿਆ ਤਤ
 ਨ ਤੇ ਭਈ ਸੁਖ ਨ ਖਾਜੇ ਮਦੋ ਦਰਗਾਨੀ॥ ਕਰਮੇ ਸੇ
 ਮਰਿ ਸੁਮਿਤਾ ਕੇ ਕੇਈ॥ ਮਰੰਧਤੀ ਗਾਰਗੀ ਪਾਂਚਧ
 ਗੰਨੀ॥ ਗਧ ਕੇ ਰੁਕਮ ਟੁਰੀ ਗੀ॥ ਮਹਲਿਆ ਮਾਛੰਦੁ ਭ
 ਗਾਠੰਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ॥ ਕਹੇ ਨਿਬਿਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾ
 ਰੂਪਾਲਾ ਤੇ ਲੇਹੀ ਗਾ ਸੁਲਤਾਨ ਕੀ ਚਾਰੋਹੀ ਖਾਂਨੀ॥
੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਾਢਗਾ ਮਜਾ ਸੁਮੀਨ ਮਨ ਰਾਸ
 ਵੀ ਤਤ ਤੋ॥ ਅਤ ਸੇ ਬਾਤ ਮਹੀਨ ਕੋ ਜਾਨੇ ਅਤ
 ਮੰਤਿ ਤੋ॥ **੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥** ਨੇ ਮੇਹੀ ਖੰਡ ਸੋ ਸਾ
 ਤੇਹੀ ਦੀ ਪਚੈ ਦਸ ਲਕ ਸੋ ਤਤ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਖਾਂਦੀ
 ਮਾਂਚਾਰ ਜੋ ਬਾਣੀ ਕਹੀ ਯਾਰੇ ਤਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਹੁ ਕੇ
 ਲਾਬਿ ਹੋਈ॥ ਯਗਿਆਸੀ ਕੇ ਬੋਧ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਹਾ ਦੇਖੋ॥ ਮਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਜਾ ਜੇ ਬਾਬਰੀ ਹੋਈ॥
 ਕਹੈ ਨਿਬਿਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਰੁ ਪਾਂਚ ਬਿਨਾਂ
 ਛੁਠ ਮਾਂਨਹੀ ਕੋਈ॥ **੧੨॥ ਦੋਹਰਿ॥** ਪਾਂਚ ਤਤ
 ਤ ਕੇ ਬੀਚ ਸਭ ਬਾਹਰ ਜੇ ਇਨ ਯਾਗਾ॥ ਅਪ
 ਨੇ ਮਨ ਮੇਸ ਮਝ ਲੇਇ ਉਕਾਰਿਤਾ ਨਿਬਿਕ

ਨਮਸਕਾਰ

ਨੋਆਪੋਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਿਤੁਸੀਭੀਕਿਸੀਕੋਕ
ਰਤੇਹੋਜਾਨਹੀ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਪੀਛੇਭੀਤੁਮਕਹਿ
ਤੇਹੀਆਏਹੋਮਬਭੀਕੋਹੋਜੋਹਮਨਮਸਕਾਰਕਿ
ਸਕੋਕਰੀਏ॥**ਪੂਰਬਪੱਖੀ**॥ਹੋਰਤੁਸਾਂਕਿਸੀਕੋ
ਨਮਕਾਰਨਹੀਕਰਤੇਤਾਂਨਕੋਰਗਰਾਂਕੋਤਾਂਨਮਸ
ਕਾਰਕਰੀਏਹੀਮੈ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਤੁਮਸਾਚਕਹਿ
ਤੇਹੋਤੁਮਾਹੀਬੁਧਈਹਾਂਹੀਤਾਕਰਪਹੁਚਤੀਹੈ
ਆਗੇਕੋਮਲਿਬਨਨਹੀਕਰਿਸਕਤੀ॥ਗੁਰਾਂ
ਕੋਨਮਸਕਾਰਗਿਆਮਾਂਨਕੋਨਾਹੋਨੇਤਾਕਰਕਰਣੀ
ਕਹੀਹੈ॥**ਪੂਰਬਪੱਖੀ**॥ਜਹਿਬਾਤਹਮਾਰੇਸੁਵਣੁ
ਮੋਤੇਨਹੀਹੁਈਜੋਗਿਆਮਾਂਨਕੋਹੋਏਸੇਗੁਰਾਂਕੋਨ
ਮਸਕਾਰਹੀਨਕਰਣੀ॥ਪੀਛੇਭੀਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਨ
ਹੁਈਹੈਮਬਭੀਹੈਨਿਕਹੀਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਮੋਲਿਖ
ਹੋਕਿਉਨਾਕੋਗਿਆਮਾਂਨਨਥਾ॥ਤੁਸੀਹੀਬਹੁਤ
ਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਨਹੁਈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤੇਕਿਸੀਨਹੀ
ਕਹਾ॥ਜੋਗਿਆਮਾਂਨਕੋਹੁਈਗੁਰਾਂਕੋਨਮਸਕਾਰ
ਹੀਨਕਰਣੀਉਨਸੇਤੁਸੀਬਹੁਤਬੁਧਵਾਂਨ

ਹੁਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਤੁਮਤਲਖਨਹੋਵੇਸਹਿਜੇ 4
 ਬਾਤਕੋਸਮਝੇਹਮਗਿਆਮਾਂਕੇਪੂਰਬਨਹੀਕਹ
 ਤੇ॥ ਗਿਆਮਾਂਹੁਏਸੇਂਆਖਤੇਹਾਂਸੇਸਭਨੋਗੇ
 ਮਾਂਨਵਾਂਨੋਕੋਮੇਸੇਹੀਨਿਸਚੇਹੈ॥ ਹਮਹੀਨਹੀ
 ਕਹਿਤੇ॥ **ਨਨਾ**॥ ਕਹੋਜਿਸਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਮੇਸੇ
 ਕਹਾਹੈ॥ ਕਿਹਮਕੋਬਾਤੇਸੇਂਹੀਪ੍ਰਚਾਵਤੇਹੈ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਤੁਮਕੋਮਲੁਮਨਹੀਪ੍ਰਥਮੇਤੋਬਾ
 ਵੇਨਾਨਕਜੀਕੀਹੀਚਪੇਟਤੁਮਾਰੇਮੁਖਪੜਤੀ
 ਹੈ॥ ਭੈਕਾਹੂੰਕੋਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਂਤਾਮਾਂਤਾ
 ਕਹਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਂਗਿਆਮਾਂਤਤਾਂਹਿਪਛਨਾਂ
ਚਰਖਟ ਗੋਰਖਕੋਕਹਾਕਿਗਿਆਮਾਂਕੇਹੁਏਨ
 ਹੀਹਮਭੇਖਕੋਜੋਗੀ॥ **ਵੀਚਰ** ਮਾਲਾਮੋਭੀ
 ਮੇਸੇਹੀਕਹਾਹੈ॥ ਕਿ ਮਾਸੁਮਬੂਨਨਦੇਵਨਰ
 ਗਰਸਿਖਧਰਮਨਧਾਧਾ॥ **ਨਨਾ**॥ ਸਾਰਾਸਲੋਕ
 ਕਿਓਨਹੀਆਖਤੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਨਦੀਸੇਧਾਂ
 ਣੀਪੀਵਣਾਂਕਿਵੀਚਬੂਰਮਰਣਾਂ॥ ਤਿਸੀਤ
 ਰਾਂਸਾਸਰਵੇਦਕਾਤਤਪ੍ਰਜਸਮਝਲੇਵਣਾਂ॥

ਬਸਿਸਤ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈਰੇ ਗਾਂਧੀ ਸਾਸਤਰੂਪੀ ਗਾਰ
 ਮੇਰਾ ਕਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਸਮਝੁ ਕਾਰਿ ਮਨੰਦਰ ਹਿਣਾ
 ਨਨਾ ਸਮੁੰਚੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤੇ॥ ਸਿਧਾਂਤ
 ਪੀਉ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੀ ਤਾਹੈ ਛਾਛ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਹੀ
 ਪੀਵੀਤੀ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਭੀ ਕਹਾਹੈ॥ ਕਿਸੰਤੋ ਮਾਖਨ
 ਧਾਇਆ ਛਾਛ ਪੀਵੇ ਸੰਸਾਰ॥ ਸੋ ਸਾਸਤਰੇ ਮੋਤੀ ਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਵਾ ਕਰਹੈ॥ ਰੋਚਕਾ ਰਿਅੰਨਕਾ ਜਲਾ
 ਰਖਾ ਸੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਜਲਾ ਰਖ ਜੋ ਪੀਉ ਵਤਹੈ॥
 ਸੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਰੋਚਕ ਰਿਅੰਨ ਕੋ ਜੋ ਛਾਛ ਵ
 ਤਹੈ ਸੋ ਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਨਨਾ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ
 ਹੁਏ ਸੇਨ ਮਸਕਾਰਾ ਆਦ ਕਰ ਰਮ ਤੋ ਛੂਟ ਗਏ॥
 ਖਾਵਣਾ ਪਹਿਰਣਾ ਕਿਉ ਰਹਾਣਾ ਹੋਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤ
 ਰਾਜਾ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੇਤਾਹੈ ਪਰਜਾ ਕੀ ਪਾਲਣਾ
 ਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗਿਆਨਾ ਮਾਗਿਆਨ ਕੇ ਦੂਰ
 ਕਰਿ ਦੇਤਾਹੈ॥ ਕਿਰਿਆਵੈ ਸੀ ਹੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਨ
 ਨਾ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਭੀ ਤੋ ਕਿਆ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉ
 ਨਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਸਿਧਾਂਤ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਿਆਨ

ਹੀ ਕਰਮੈ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕੇ ਹੁਏ ਸੇ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾ ॥ ੬ ॥
 ਤਾਹੈ ਕਿਉ ਬਚਨ ਕੇ ਅਭਾਵ ਤੇ ਕਾਰਜ ਨ ਹੀ ਰਹਿ
 ਤਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਹੀ ਦੂਰ ਭਯਾ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਮ
 ਸਕਾਰ ਕਹਾਂ ਹੀ ਗਈ ॥ **੩੩੯** ॥ ਕਿਆ ਵਾਸ
 ਤਾ ਜੋ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਕਰਤੈ ਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥
 ਗਿਆਨ ਕੋ ਬੁਧਵਾਂ ਨ ਗੁਰਾ ਹਤ ਵਿਦਿਆ ਕਾਰਿ
 ਤੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿਮਾ ਹਤ ਭੀ ਅਖ ਤੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਿਹਾ
 ਹੋ ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਤੀ ਨੇਕਾਤਾ ਤਪੁ ਜ ਕਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥
 ਗੁਰੋ ਕੇ ਅਭਾਵ ਤੇ ਗੁਰਾ ਹਤ ਕਹੀ ਤਾਹੈ ਮਹਾਂ ਵਾਕ
 ਗਿਆਨ ਕਾ ਪ੍ਰਿਤਾ ਹੋ ॥ ਭਗਤੀ ਮਾਹੈ ਸੋ ਦੋ ਨੋ ਕੋ
 ਦੂਰ ਹੋ ਤਾਹੈ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਿਮਾ ਹਤ ਹੋ ॥ ਸੋ ਗਾਂ ਮਗਿ
 ਤਾ ਮੋ ਕਹਾਹੈ ॥ **ਅਸਤੁ** ਮਾਤਾ ਕਾ ਅਭਾਵ ਕਾਰਿ
 ਨ ਮਤਾਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗਿਆਨ ਭੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਮਸ
 ਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਿ ਹੋ ਤਾਹੈ ॥ ਸੇ ਗਿਆਨ ਕਿਆ
 ਮਾਂ ਨ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨ ਹੀ ਰਹਿਤੀ ਤਾ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਹਾਂ ਹੀ ॥ ਆਰੇ ਗਿਆਨ ਕਾ
 ਲਖ ਦੁਕਾਰਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਮਤਾ ਉਦਾਰਤਾ ਨਿਰ

ਕਹਿ

ਭੈਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸੀਕਾ ਭੈਯੀ ਨਰਾ ਤੇਗੁਰ ਸਿਖ
 ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਹਾ ਹੀ ਕਿਉ॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਰ
 ਵਕੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਜਨੀ ਨਰੇ ਸਭ ਦੀ ਪਕਜੋਤ ਨ
 ਦੀ ਸਤਤਾਗੇ॥ ਅਨੁਪਾ ਅਚਵੇ ਹਟੇ ਖੁਸ਼ਿਆ
 ਮਿਟ ਜਾਇ ਦਿਖਾ ਜਲ ਪੀਵਤ ਪਿਆਗੇ॥ ਤ
 ਦਕਾ ਜਕੇ ਕਾਮ ਨੈ ਕਰਹੇ ਜਦ ਘੋਟ ਕਾਮਾਰ
 ਬਹੇ ਮਿਲਖਾਗੇ॥ ਕਹੇ ਨਿਬਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾ
 ਰਤਿ ਉਗਿਆਂ ਨਭੇ ਨਗਰੁ ਨਮਸਕਾਰੇ॥ **੧**
੩੩੬॥ ਯੇਹ ਬਾਤ ਬਹੁਤਾ ਅਧੁਰੁ ਤਕਹੀ
 ਜਿਨੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਮੇਸੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਉਨੇ
 ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨ ਕਰਨੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਬਿ
 ਦਾਂਤੀ ਓਕੇ ਮਤ ਮੋ ਕਹਾਏ॥ ਤਵੁੰ ਮਸਕਿਅਾ ਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਕਹੈ॥ ਤੋ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕਿਸ ਕੇ ਕਰੀਏ॥ **੩੩੭**॥ ਭਲਾ ਜੀ ਨਾਂ ਗੁਰੁ
 ਰਾਨਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨਾ ਸਿਖ ਮੇਸਾ ਜੇ
 ਗਿਆਂ ਨਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤ ਮੇਂ ਬਿਚਰਤਾ
 ਕੈ ਸੇ ਹੈ॥ **ਉੜਾ**॥ **ਕਬਿਤਾ**॥ ਹਰਿ ਨੈ ਕਨ ਰੁਰ

ਤਗਜਮਾਤੇਜਿਉਫਿਰੰਤਨਾਰੀਆਪਨੀਰਵੰਤੁ ੭
 ਰਾਜਰੀਤਏਮੇਗਤੁਹੈ। ਦੀਵਾਵਸਤੂਲਭ
 ਤਤਾਰਾਬੇੜੀਨਪੁਛਤਪੰਖੀਨਭਮੋਓਡਤਸੋਸ
 ਰੰਕਜਿਉਪਰੰਤਹੈ। ਪੰਖੀਪੰਖੀਜਿਉਮਿਲਤ
 ਸੇਦਾਹਟੀਓਕਰੰਤਸਿਰਾਬਭੰਗੀਓਪੀਵੰਤਜ
 ਨਸਾਏਕਹੀਜਤਹੈ। ਸੁਰਾਹਣਮੋਗਜਤਗਿ
 ਆਂਨਹੁਏਏਮੇਗਤਸੁਰਤਸਿਮ੍ਰਤੀਕੀਮਤਨਿ
 ਬਿਕਾਰਭੀਕਹੰਤਹੈ॥ ੨॥ ਪੁਰਬਪੰਖੀ॥ ਆਪ
 ਕਾਅਨਭਵਤੇਮੇਸੇਹੀਸੁਰਤਸਿਮ੍ਰਤੀਮੋ
 ਕਹਾਂਕਹਾਹੈ। ਜੋਗਿਆਂਨਕੋਹੁਏਸੇਗਾਗਾਂਕੋਨ
 ਮਸਕਾਰਨਕਰਣੀ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਪਾਂਚਦਸੀਮੇ
 ਸੁਰਤੀਕਹੀਹੈ। ਭਿਦੰਤਰਿਦੇਗੰਥੀਛਿਦੰਤ
 ਸੁਬਸਿਸਯਾ। ਪੰਖੀਅੰਤੇਚਾਸਕਰਮਾਂਣੀਤਸਮ
 ਨਦ੍ਰਿਸਟੇਪ੍ਰਵਰੇ॥ ੩॥ ਗੀਤਾਮੋਭੀ॥ ਮੇਸੇਹੀਕ
 ਹਾਹੈ। ਗਿਆਂਨਮਰਾਨਦਗਾਧਕਰਮਾਂਣੀਤ
 ਮਾਪੁਪੰਡਤਬੁਧਾਨਮਸਕਾਰਭੀਤੇਕਰਮਹੀਥ
 ਯੇਹਭੀਦਗਾਧਾਮਾਚਾਹੀਏਕਿਓ॥ ਬਸਿਸ

ਟਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ॥ ਕਿ ਹੇ ਰਾਂਮ ਜੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਮੁ
 ਫਨੇ ਮਾੜੇ ਪੈ॥ ਕਿਆ ਕਿ ਝੂਠ ਪੈ॥ ਤੁੰਭੀ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਜਾਂ
 ਤਾ ਜਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝੈ ਕਾ ਤਬ ਤੇਰਾ ਕਲਜਾ
 ਝੁਹੇ ਵੇਗਾ॥ **ਮੋਰ** ਵਲੀ ਰਾਂਮ ਜੀ ਭੀ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ॥
 ਨਾਮ ਨਾਮ ਪੀਰ ਮਨਾਮ ਰੀਦ ਮਬਾਬਾ ਪਸਾ ਅਜ
 ਕੈ ਦਰਹੀ ਦਮਬਾਬਾ ਜਦਾ ਮਾਪਰੁ ਸਹੀ ਨਾ ਕੀ
 ਤਾ ਤਾਂ ਮਕਲਬੀ ਦੀ ਕੇਹੀ॥ ਮਾਦਮੀ ਰਾਂਮਾਦਮ
 ਯਤ ਲਾਜ ਮਸਤੀ॥ ਸੀ ਦਲੇ ਗੁਰ ਬੋ ਨਿਦਾਰ ਦੇ ਹੇ
 ਜਮ ਸਤੀ॥ **ਮੋਰ** ਨਾਰਦ ਪੁਰਾਣ ਮੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ॥ ਨਾਰਦ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਕਮਨ ਹੈ॥
 ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਹਾ॥ ਨ ਮੇ ਬੀ ਦੇ ਨ ਮੇ ਮੁਕਤੂਰ ਨ ਮੇ
 ਗੁਰੰ ਨ ਮੇ ਸਿਖ ਯਾ॥ ਮਾਯਾ ਮਾੜਾ ਬਿਕਾਰ ਤੁਆ
 ਮਾਇਆ ਇਤੀ ਤੋਹ ਮੰਦ ਯਾ॥ **ਬਿਸ** ਪੁਰਾਣ ਮੇ
 ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ॥ ਮਾਪ ਕਾ ਕੋਰੇ॥ ਕੁਲੰਗ
 ਕਹਤ ਭਯਾ ਮੇ॥ ਮਾਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਾਂ॥ ਮਾਪ ਹੀ ਸਿਖ
 ਹਾਂ॥ ਯਾਹਿ ਕੂਮ ਮੂਰਖੇ ਕੋ ਤੇ ਖੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ॥ **ਰ**
ਬ ਮੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨ ਵੇਗਾ॥ ਓਹ

ਸਮਠਾਕੁਰਸਮਛੇਗਾ॥ **ਮੇਰ** ਸੁਖਮਨੀ ਮੇਭੀ ੮
 ਕਹਾਏ॥ **ਜ** ਸੁਆਪਨਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪ ਪੁਰਨੇਗਾ॥
 ਤਬ ਕਵਨ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨ ਕਹੀਏ ਚੇਗਾ॥ **ਨ** ਨੂ॥ ਪ੍ਰ
 ਮਾਂਦੁ ਜੋ ਮਾਪ ਕਹੇ ਸੋ ਬਹੁਤਾ ਮਛੇ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਉ
 ਨ ਕਹਾ ਸੋ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹੇ॥ **ਉ** ਤਾ॥ ਜਾਹਿ
 ਪ੍ਰਿਅਮਾ ਭੇਦ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਹੀਏ ਭਾਵੇ ਪਾਣੀ ਕਹੀ
 ਏਏ ਕਹੀਏ॥ **ਦ** ਹਿਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਕਲ
 ਪਨਾਂਗਾ ਮਾਂਨੁ ਏਹੈ ਦੂਰਾ॥ ਮਨ ਮਾਪਨੇ ਮੇਸ
 ਮਝੁ ਲੈ ਕਬੀ ਤੇ ਕਰੇ ਸਹੂਰਾ॥ ੪॥ **ਕੁੰ** ਰਲੀ॥
ਛੰ ਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਭਾਵਨਾਂ ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੇ
 ਬੀਚਾ॥ ਦਰਸਨ ਤਿਸ ਕਾ ਮਤ ਕਰੇ ਵਹੀ ਪੁਰਸ ਹੈ ਨ
 ਚਾ॥ ਵਹੀ ਪੁਰਸ ਹੈ ਨੀਚ ਸੰਗ ਮਤ ਤਿਸ ਕਾ ਪਾਵੇ
 ਉਤੇ ਨਾਹੀ ਪਾਪਾ ਮਛੇ ਸਠਤੀ ਰਖਨਾ ਵੇ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਬਕਾਰ ਸੁਨ ਜਾਹ ਤਪੇ ਬਹੁਤਿਸ ਕਾ ਉਗ੍ਰਾ॥ ਵਹੀ ਪੁ
 ਰਸ ਹੈ ਨੀਚ ਕਲਪ ਤਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ॥ **੫॥** **ਨ** ਨੂ॥
 ਮੇਰ ਸਾਸ ਤੇ ਮੇਤੋ ਮੇਸੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ਜੋ ਨਹੀ ਗੁ
 ਰੋ ਕੋ ਮਾਂਨਤਾ ਓਸ ਕੋ ਦੂਖ ਏਕਹਿ ਤੇਹੈ॥ **ਸਿ** ਧਾਂ

ਤੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋ ਤੋ ਦੁਖ ਦੁਖੈ ਮ ਤੋ ਰਿਅਮੰ
 ਵਾਂ ਨੇ ਕੀ ਵਾਰਤ ਕਹਿ ਤੇਗਾ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ॥** ਸੁ
 ਪਨੇ ਮੇਗੁਰ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਉਪਏ ਸਾ ਸੁਪਨੇ
 ਮੇ ਸਭਾ ਸਿਦ੍ਹੇ ਸੁਪਨਾ ਬੂਨ ਸੁਭੇ ਸਾ ਸੁਪਨਾ ਬੂਨ
 ਜੇਭੇ ਸਾ ਮਾਸੁ ਮਭੀ ਸੁਪਨਾ ਜਾਨੇ ਸੁਪਨੇ ਉਤਪ
 ਤ ਹੋਤ ਮਰਨ ਭੀ ਸੁਪਨਾ ਮਾਨੇ॥ ਕਾਹਿ ਨਿਧਿ ਕਰ
 ਸੁਨ ਯਾਹ ਮੁਨੁ ਵਿਚ ਦਗਰੇ ਮਸਨੇ॥ ਸਭੇ ਬਾਤਾ
 ਬੂਨਾ ਆਖੀਆਂ ਵੀ ਚਹੈ ਇਸੁ ਪਨੇ॥ **੬॥** ਬਾਸਿਦ
 ਜੀ ਕਹਿ ਤੇਹੈ॥ ਹੋਰਾਂ ਮਜੀ ਸਭ ਹੀ ਸਿਦ੍ਹ ਸੁਪਨ
 ਹੈ ਕਿਆ ਝੂਠੈ॥ **੭॥** ਤੇਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹਾਂ ਸਤਿ
 ਹੁਏ॥ **ਮੇਰ** ਗੁਣਿ ਦਰੀਤਾ ਮੇਭੀ ਮੇਸੇ ਹੀ ਕਹਾ
 ਹੈ॥ ਹੋਰ ਅਰਜਨ ਮੇਤੁ ਦੇਣਾਂ ਲੇਣਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਉਪਏ ਸਸਭ ਸੁਪਨੇ ਮੇਹੈ ਸੋ ਝੂਠੈ॥ **੮॥** ਬਾਸਾ
 ਹਬ ਮੇਭੀ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤ ਮੁਰਖ
 ਲਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਮਝੁ ਲੇਣਾਂ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਸੇ ਮੁਰਖ ਹੈ॥ **ਨਨੁ॥** ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੇ ਸ
 ਭੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤੋ ਕਿਆ ਸਭੀ ਮੁਰਖ ਹੁਏ॥

ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿਹੈ ਸੈ ਮੁਰਖ ਹੋਯਾ॥
 ਬਵਾਸੁ ਵਣਗਿ ਮਨ ਭੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨ ਤਹੈ॥
 ਜਿਸ ਕੋ ਸਯਾਤ ਕਾਰਿ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਨਹੀ ਮਨ ਤਾ॥ **ਸੋ** ਭਾਗਵਤ ਮੇ ਕਹਾਯੋ॥ ਆਤ
 ਮਈ ਵਾ ਆਤਮ ਨੇਰੀ ਪਤਾ॥ ਆਤਮਈ ਵਗੁਰੁ
 ਆਤਮਨਾ॥ **ਗੁਰੁ ਕਾਰਵਾਚਾ** ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੁ
 ਮ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰਿ ਪਾਓ ਤਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਨਾ ਡਰ ਰਖੋ
 ਰੱਬ ਕਾ ਜਿਉ ਕਹਿਤਾ ਨਿਬਕਾਰ॥ ੪੪॥ ੪੪॥
 ॥੧॥ ੨॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ਨਿਵਾਰਣ ਗੁ**
ਰ ਸਿਖ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ਮੁਕਾਵੇ ਦੁਤੀ ਓ ਵਿਖ
ਆਨਾ॥ ੨॥ ਪੁਰਖ ਪਖੀ॥ ਆਪ ਕਹਿ ਤੇਹੋ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਬਿਦਾ ਬਿਆਸ ਜੀਕ
 ਤਨ ਜਸੁ ਖਦੇ ਵਜੀ॥ ਜਹਿ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਤ
 ਵਰਤ ਮਨ ਕੇ ਗਿਆਤਾ ਹੁਏ ਹੋ॥ ਉਨ ਕੋ ਦੇ
 ਵ ਤਿਉ ਕਹਾਤੁ ਮਹਮਾਰੇ ਨ ਜੀਕ ਮਤ ਬੈਠਾ॥ ਤੁ
 ਮ ਗੁਰ ਪਾਰਣ ਨਹੀ ਕੀਆ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓ ਨਾਗੁ
 ਰ ਪਾਰਣ ਕੀਆ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਤੋ ਵੀ ਚਖੈ ਠਣੇ ਦੀ ਏ॥

੬
ਵਾਲਾ

ਜਾਹਿ ਬਾਤ ਕੈ ਸੇਹੈ ਸੇ ਕਹੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਬ੍ਰਿ
 ਧ ਬਹੁਤ ਉਜਲ ਹੈ ਸੀ ਗਰਹੀ ਬਾਤ ਕੈ ਸਮਝ ਲੈ ਤੇ
 ਹੋ ॥ ਹਮ ਜਾਹਿ ਨਹੀ ਕਹਿ ਤੇ ਜੁ ਗਰਨ ਪਾਰਹੁ ਸਿਖ
 ਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਮਸਕਾਰਨ ਕਰਹਾ ॥ ਜਾਹਿ
 ਬਾਤ ਮਾਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਏ ਵਿਵਰਜ
 ਤ ਹੈ ॥ **ਦਿਸਤਾ** ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਲ ਬੂਤੀ ਮੰਦਾ ਮਾਸੁ
 ਬਰੈ ਰਨਹੀ ਬਨਤਾ ॥ ਬਨੇ ਪਸੰਚਾਤ ਮਾਸੁ ਸੇ
 ਭਾਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰੇ ਵਰੈ ਰਬੇ ਹਦ ਨਹੀ ਹੋ
 ਤਾ ॥ ਮਗਰ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਏ ਗੁਰ ਕਹਿ ਛਾਂਦੇ ਖਰੈ ॥ **ਦੇ**
ਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਵਈ ਗਿ ਮਾਂ ਨਭ
 ਏ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਬਕਾਰ ਜਿ ਉਕਹਿ ਤੈ ਸਮਝ
 ਦੇਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ **੧ ॥ ਪੁਰਬ ਪਖੀ** ॥ ਜਾਹਿ ਬਾਤ
 ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਸਮਝ ਸੇ ਮਾਈ ਜੇ ਗਿ ਮਾਂ ਕੇ ਹੂ ਏ ਸੇ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਵਿਜੇ ਨਾਗਾਇਤ ਸਰ
 ਕੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂਈ
 ਤਾਂ ਨ ਮਸਕਾਰ ਸਰ ਕੇਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਸ ਕੇ
 ਤਾਂ ਮਾਪਭੀ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਤੈ

ਨੇਵੇਹਤਤੋਵੇਗੈਰਨਾਗਇਣਕਹੀਦੇਖਾਯੋ॥ ੧੦
ਨਨਾ॥ ਹਮਦੇਖਾਨਹੀਤੇਸਨਾਤੇਪੈਮੇਰਬੇਦਸ
 ਸਤਪਣੇਪੁਕਾਰਤੇਪੈ॥ ਬਹੁਤਿਓਦੇਖਾਭੀਪੈ॥ **ਸਿ**
ਪਾਂਤੀ॥ ਜਿਨੇਦੇਖਾਯੋਉਨਾਕਾਨਾਮਨਿਰੂਪਣਕਰੇ॥
ਤਿਤਥੀ॥ ਯਹਿਬਾਤਤੇਇਨੇਕੀਜਗਾਹਮਕਹਦੇ
 ਤੇਪੈ॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਲਛਮੀਚਕਨਮਲੇਜਿਸਕੇਰੇ
 ਦਾਸਕੰਥੀਰਾਚੋਗੀਫੇਰੇ॥ ਪੀਨੇਨੇਪਥਰਤੇਪਾਇ
 ਆਗਾਥੀਆਂਚਾਰੇਹਲਟਚਲਾਇਆ॥ ਪੂਰ
 ਲਾਦਾਬਿਲੋਕੇਨਿਸਚਾਧਾਗਾ॥ ਨਰਸਿੰਘਰੋਕੇ
 ਦੇਂਤਸੀਧਾਗਾ॥ ਚਾਸੇਦਾਂਮੇਕੇਮੰਦ੍ਰਜਿਨਛਾਗੇ॥
 ਦੇਦਲਾਮਚਵੇਬਹੁਸੁਖਪਾਏ॥ ੨॥ **ਚੌਪਈ**॥
 ਨਰਸਿੰਘੀਪੁੰਡੀਜਾਤਾਗੀ॥ ਨਾਮਦੇਉਕੀਛਾਨ
 ਸਵਾਰੀ॥ ਸਦਨੇਵਦਨਈਟਜਿਨਤਾਗੀ॥ ਨ
 ਉਏਕੀਸੁਨਯੋਜਸਵਾਰੀ॥ ਰੰਕੇਵੇਕੇਕੇਘਰਜ
 ਵੈ॥ ਚੁਨਚੁਨਕਾਠੀਓਰੀਲਾਵੈ॥ ਤਾਲਬੀਓ
 ਠਾਕੁਰਤਰਾਏ॥ ਚੌਕੀਚਕੀਆਪੇਜਾਏ॥ ੩॥
ਚੌਪਈ॥ ਸਾਧਾਂਕਾਰਣਲੇਈਆਈ॥ ਬਣੀ

ਏਨੂੰ ਚਾਗਲ ਸੁਨਾਈ ਨਾ ਜਬੀ ਵੇ ਸਵਾਨਿ ਸਚਾ
 ਧਾਰਾ ਅਗੇ ਪਲਾਪਰ ਬੈਠਾ ਪਿਆਗਾ ਕਰਮੇ
 ਕੀ ਬਿਚਤੀ ਨਿਤ ਖਾਵੈ ਮੀਰਾਂ ਰੁਰਤੀ ਕੋਲਾਟੇ
 ਕਾਵੈ ਕੁਬਰੀ ਕੀ ਤਿਕਲ ਸਿੰਧੀ ਕੀਤੀ ਫ੍ਰੇਪ
 ਤਨੰਗੀ ਹੋਣ ਨਹਿੰ ਤੀ ॥ ੪ ॥ **ਚੈਪਈ** ਭੀਲਤੁ
 ਕੇਫਲ ਜੁਠੇ ਖਾਏ ਲੈ ਕਾਤੇ ਸੀਤ ਲੈ ਆਏ
 ਸੁਪਨ ਖਾਕਾਨ ਕਕਟਾਇਆ ਸਾਮੰ ਬਰਜੀ
 ਤਾਪਨ ਖਣੁਤਾਇਆ ਪਰ ਸਗਾਂ ਮਹੈਲਾ
 ਚਾਕੀਤਾ ਲੈ ਕਾਗ ਜਰਬੀ ਖਣਈ ਤਾਗ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਦ ਕਥੀ ਅੰਤਨ ਪਾਇਆ ਨਰਾਇਣ
 ਹੈਤਾਂ ਕੋਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ਬਿਆ
 ਬਿਆ ਤੇ ਤੈਨੇ ਬਹੁਤ ਮੰਛੀ ਕਰੀ ਮਰਕਹਾ
 ਭੀਸਾ ਸੋ ਕੋਮਨ ਸਾਗਾ ਇਸਤੁ ਮਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ
 ਸੇਧ ਖਤੋਹ ਮਾਰਾਹੀ ਸਿੰਧੂ ਆਕਿਉ ਜਿਸ
 ਨੇ ਯਹਿ ਕਾਂ ਮਕੀਏ ਹੋਗੇ ਸਤੋ ਤੋ ਕਾਹੀ ਬ
 ਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ ॥ **ਨਨ** ਜੇਹ ਮਕਾਹਿ ਤੇ ਪੈ ਸੋਤਮ
 ਤੋ ਮੇਰੀ ਘਟਾ ਲੇਤੇ ਹੋਤੁ ਸਾਂਭੀ ਤੋ ਪਾਂਚ

ਤੱਤੋਰੇਹੀ॥ ਮਾਪਭੀਕੋਈਮੈਸੀਬਾਤਕਰਿਦਿਖਾ ੨੧
 ਵੀ॥ ਓਨੋਤੋਬਡੇਬਡੇਸਾਮੰਬੁਜੀਤੇਹੈ॥ ਪਹਾੜਾਅਦ
 ਕਉਠਾਏਹੈ॥ ਮੇਰੈਤੋਕੋਛੇਦਨਕੀਆਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਕਰਤਾਤੇਤੂੰਓਨੋਕੀਉਸਤਤਹੈ॥ ਪਰਤੁਮਾ
 ਰੇਕਹਿਏਸੇਨਿਏਆਪਣੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੋਤੁਪਰ
 ਏਕੀਬਾਤਾਮਸਤਾਬਿਅਸਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਕੁਲਕੋਈ
 ਪਹਾੜਕਾਬਣਾਉਠਾਹੀਲੀਆਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਹਿਭੀ
 ਕਹਿਤੇਹੈਹਨੂੰਮਾਂਨਕੇਤੀਦੁਰਸੇਪਹਾੜਉਠਾਉ
 ਲਾਆਇਆਫੇਰਉਹਾਂਹੀਪਰਆਇਆਮੇ
 ਰਭੀਕਹਿਤੇਹੈਏਕਲਾਹੀਬੈਲਸਾਰੀਪਰਤੀਕੋ
 ਉਠਾਈਖੜਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਓਨਸੈਬੈਲਹੀਬਸੇ
 ਸਹੀਧੁਆਕਿਉ॥ **ਨਨੁ**॥ ਓਨੋਕੋਪਸੁਆਂਸਾ
 ਬਤੇਨਮਿਲਾਵੇ॥ ਹਮਤੇਮਨੁਖੋਕੀਬਾਤਕਹੀ
 ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਤੁਮਮਨੁਖੋਕੀਬਾਤਪੁਛਤੇਹੋ
 ਤੇਹਮਮਨੁਖੋਕੀਹੀਕਹਿਏਤੇਹੈ॥ ਹਲਵਾਈ
 ਅਸਰਾਫਕਾਮਨਹੀਕਰਸਕਦਾ॥ ਅਸਰਾਫ
 ਹਲਵਾਈਕਾਕਾਮਕਰਤਾਲਜਾਵਤਾਹੈ॥
 ਤੇਸੇਹੀਸੀਤੇਕਾਕਾਮਓਨਸੇਨਹੀਹੋਤਾ॥

ਸੰਤ ਓਨੇ ਕਾਕਾਂ ਮਕਰੂਤ ਲਜਾਵਤੈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯ
 ਹਿ ਸਿਧ ਗੁਆ ਬਲ ਬੁਧ ਏਕ ਸਾਨੀ ਕਿਸੀ ਮੋ
 ਬਲ ਬਹੁਤ ਕਿਸੀ ਮੋ ਬੁਧ ਬਹੁਤ॥ ਇਸ ਬਲ
 ਕਾਖਿ ਆਲ ਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਸ ਭਾਪਾਂ ਚਤੁਰੇ ਕੇ ਹੀ
 ਹੈ॥ **ਨਨੁ॥** ਜਾਹਿ ਤੇ ਹਮ ਨੇ ਜਾਨ ਲੀਆ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਸ ਬਨੇ ਕਾਪਾਂ ਚਤੁਰੇ ਕੇ ਹੀ ਹੈ॥ ਵੇ ਜੇ ਸਾਂਤਿ ਚਿਤਾ ਮਾਨੰਦ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਵੇ ਤੇ ਤੇ ਕਾਪ ਗ੍ਰਹ ਹੈ॥ ਓਸ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਸਬੀ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਮਾਪ ਓਸ ਕੇ ਤਾਂ ਨ
 ਮਸਕਾਰ ਕਰੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਹਮ ਕੋ ਈ ਬਾਬਰ ਨਹੀ
 ਜੇ ਤੇ ਰੇ ਕਰੇ ਤੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰੀਏ॥ ਧ੍ਰਿ
 ਸ ਮੇਤ੍ਰ ਕਹੁ ਸਾਂਤਿ ਚਿਤਾ ਮਾਨੰਦ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿਤੇ
 ਹੈ॥ **ਵਿਤਥੀ॥** ਜਾਹਿ ਵਿਦਾਂਤੀ ਓਕਾ ਮਤ ਹੈ ਸ
 ਤਿ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜੇ ਤੀ ਨੇ ਕਾਲਾ ਮਵਾਯਾ ਚੇਤੰਨ
 ਸੋ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਚੇਤਨਾ ਰੋਪਾਂ ਇਕੋ ਸਭ ਕੋ ਈ ਚੇ
 ਤੰਨ ਹੈ॥ ਮਨੰਦ ਕਿਆ ਜਿਸ ਕੀ ਮਨੰਦ ਤਾਈ
 ਕੀਲੇ ਸਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਸਭੀ ਮਨੰਦ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥**
 ਅਰਥ ਤੇ ਤੇ ਨ ਬਹੁਤ ਮਛਾਕੀ॥ ਮਾਓ ਵੇ ਹੋ ਕਹਾਂ
 ਜਾਹਿ ਕਹੇ॥ **ਨਨੁ॥** ਹੋਣਾਂ ਬਾਕਹਾਂ ਸਿਜਾਤ ਵਿ

ਜਾਤ ਸੁਕਤ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇਸ ਕ
 ਰੀ ਅਰਥ ਕਹੋ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀਯਾ**॥ ਸਿਜਾਤ ਯਹਿ ਆਦ
 ਮੀ ਸਾਥਾ ਆਦਮੀ ਸੋ ਯਹਿ ਭੀ ਨਹੀ ਬਣਤਾ॥
 ਤਮਾਂ ਜੈ ਸਾ ਆਤਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀ॥ ਦ੍ਰਿਯਾਤ ਕਿਮ
 ਆਦਮੀ ਸਾਥ ਪਸਾ॥ ਸੋ ਭੀ ਨਹੀ ਬਣਤਾ ਕਿਉ
 ਆਤਮਾਂ ਸਾਥ ਆਇ॥ ਆਨਹੀ॥ ਸੁਕਤ ਭੇਦ ਯ
 ਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਛ ਕੇ ਰਾਲ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਮੇ
 ਸੇ ਆਤਮਾਂ ਕੇ ਅੰਗ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਕਤਿ ਭੇਦ ਭੀ
 ਨਹੀ ਬਣਤਾ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੋ ਤੇ ਮੇ ਸੇ
 ਹੀ ਕਹਾਹੁ॥ ਆਯੈ ਕਛੁ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਅਕ
 ਲ ਸੇ ਸਮਝੋ॥ ਦੁਸਰੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਤੇ ਹੁਆ ਆ
 ਪਤੋ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਤਤ ਵਰੇ ਗੋਰ ਕਹੀ ਨਹੀ॥ ਫੇਰ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ ਅੰਗ ਨਹੀ ਭਲਾ ਅੰਗ ਨਹੀ ਤੇ ਬੁਤ ਹੀ ਹੋ
 ਵੈ ਸੋ ਭੀ ਤੇ ਵਰੇ ਗੋਰ ਕਹੀ ਨਹੀ॥ **ਨਨਾ**॥ ਕਿਮ
 ਹੋਣਾ ਥਾ ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪਰੇ ਰੂਪ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**
 ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇ ਕਾਰੂ ਪਕਹੋ॥ **ਪੁਰਬ ਪੱਖੀ**॥
 ਅਸਤ ਕਿਮ ਆਯੈ ਭਾਂਤੀ ਕਹੀ ਏਭਾਸਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇ

ੴ

ਸਭਸੇਧੀਆਗਾਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਜੋਹੋਤਾਹੈਸੇਭਾ
ਸਤਾਹੈਹੂਆਤਾਂਧੀਆਗਾਂਲਗਾ॥ ਸੇਤੁੱਤੋਵਹੈ
ਰਤੇਕਛੁਨਹੀਤੁਸਾਂਝੁਠਕਿਉਬੋਲਤੇਹੈ॥ **ਨਨੁ**
ਕਿਉਨਹੀਭਾਸਤਾਮੋਖਪੀਥਮੋਆਠਹੋਤੁਕ
ਹੈਹੈ॥ ਸੋਹਮਸੁਨਾਵਤੇਹੈ॥ ਈਲਾਮਕਾਸਮੋਹੋ
ਤੀਹੈਸੇਏਖੀਤੀਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਂਹੈਸੇਇ
ਖਤਾਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਈਲਤੋਅਕਾਸਮੋਉਤ
ਤੀਆਵਤੀਮਲੂਮਹੋਤੀਹੈਕਾਲੀਚਿੱਟੀਕਹਿ
ਤੇਹੈ॥ ਆਤਮਾਂਕਾਲਾਹੈਕਿਚਿੱਟਾਂਮਲੂਮਤੁਸਾਂ
ਕਿਵੇਕਰਤੇਹੈ॥ **ਨਨੁ**॥ ਨਿਦ੍ਰਾਮੰਤਹਕਰਣੁ
ਖਸੁਖਭੁਖਾਆਵਕਹੋਤੇਹੈਏਖੀਤੇਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ
ਬ੍ਰਹਮਹੈਸੁਇਖਤਾਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਨਿਦ੍ਰਾਆ
ਵਕਜੋਤੁਕਹਿਤਾਹੈਸੇਤੋਤੋਕੀਬ੍ਰਿਤੀਹੈਸੇਤੋਤੋਸੇ
ਭਿੰਨਨਹੀਤੁਸੀਤੋਤੋਤੋਬ੍ਰਹਮਵਿਡੈਕਕਹਿਤੇਹੈ॥
ਪੁਰਖਪੰਖੀ॥ ਪਾਂਚਦਸੀਮੋਆਤਮਾਂਸੀਧਿਕਾਪ੍ਰ
ਕਾਸਕਹਾਏ॥ ਸੋਗਮਾਗਿਆਨਬੋਧਨੀਮੋਭੀ
ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਿਹਕਹਿਏਖੇਸੁਨੇਗੀਧ
ਰੇਗਾ॥ ਜਿਹਕਹਿਬਾਨੀਬਚਨਪ੍ਰਗਟੇਗਾ॥ ਜਿਹ

ਕਰਿਸੁਆਏਬਿਜਾਤਨਜੋਈ॥ ਨਿਸਚੇਜਾਂਨਬ੍ਰਹਮ ੧੩
 ਘਨਸੋਈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਭੇਦੋਜਕ
 ਹੋ॥ ਸੋਪੰਡਤਭਵਮੁਗਧਅਹੋ॥ ਤੁੰਤੋਬਿਨਾਨਹੀ
 ਕਛੁਮੋਗਾਅਹੋਨਹੀਬਚਨਕੀਠੈਗਾ॥ **ਨਨਾ**॥ ਤੇ
 ਰੋਕਹੋਭੁਪਕਾਰਿਰਹੀ॥ ਵੇਦਗੀਤਕੀਬਾਤਨਕਹੀ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਵੇਦਗੀਤਬਾਲਕਪ੍ਰਚਾਵਾਕਾਹੋਕ
 ਸਕਸਹੋਵੇਠਾਵਾ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀਯ**॥ ਤਤਤਬ੍ਰਹਮਮੇ
 ਕਲਪਤਕਹੋਹੈ॥ ਜਿਸੇਸੁਵਰਣਮੇਭੂਖਣਹੋਤੈ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸੁਨੀਸੁਨਾਈਬਾਤਤੋਤਮਕਹਿਤੇਹੋ॥
 ਕਛੁਆਪਭੀਵਿਚਾਰਕੋਗੇ॥ ਸੁਵਰਣਮੇਭੂਖਣਤੋ
 ਕਲਪਤਿਹੁਏ॥ ਸੁਵਰਣਤੋਪਾਛੇਸੁਤਿਹੈ॥ ਤੈ
 ਸੇਤਤਕਲਪਤੋਹੋਬ੍ਰਹਮਤੋਪਾਛੇਸੁਤਿਚਹੀਏ॥
 ਸੇਤਤੋਵਰੋਰਕਹੀਨਹੀ॥ **ਪੁਰਬਪੱਖੀ**॥ ਕਿਉਨ
 ਹੀਸੁਰਤੀਕਾਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥ ਯਤੋਵਾਚੋਨਿਵਰਤੰਤੇਮ
 ਪ੍ਰਧਹਮਨਸਾਸਹ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇਸਕਾਤਾਤਪ੍ਰਜ
 ਕਹੈ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀਯ**॥ ਤਾਤਪ੍ਰਜਯਹਿਮਨਬੁਧਇੰਦ੍ਰੀ
 ਓਕਾਮਾਤਮਾਂਬਿਖੇਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਓਕਾਬਿਖੇਨਹੀਤੋਤਸੀਕਿਵੇਜਾਂਣਲੀਮਾ॥

ਕਿਤਉ॥ ਅਨਭਵਕਰਿਜਾਣੀਤਾਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥
ਅਨਭਵਵਸਤੂਵਗੈਰਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸੇਵਸਤੂ
ਤਾਂਤੁਸਾਕੋਈਨਹੀਕਹਿਤੇ॥ ਕਿਤਉ॥ ਸੁਰਤੀ
ਕਾਪਮਾਂਤਹੈ॥ ਸਰਬੀਖਿਲੀਇੰਦ੍ਰਿਯਮਾ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਇਹਤੇਤੰਤੰਕਾਹੀਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਸੁ
ਰਤੀਨੇਕੀ॥ ਆਤਮਕੋਸਮਤਨਹੀ॥ ਆਵਤੀ
ਸਰਬਸਾਂਤੰਤਹੀ॥ ਕਿਤਉ॥ ਹਮਕੋਖੇਦ
ਨਕੋਸੁਰਤੀਕਾਵਾਕੁਉਲੀਪਤਕਰਣਾਂਅ
ਛਾਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮਣੀਕਾਦੁਰਾਦਰਭਾਵ
ਕੀ॥ ਆਮਛਾਨਹੀ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜਾਹਿਬਾਤਜ
ਬਾਵਤਕਹਿਤੇਹੋਸੁਰਤੀਕਾਕਹਿਣਾਂਜੁਗਿ
ਆਸੀਪਰਤਹੈ॥ ਗਿਆਨਵੰਨਪਰਨਹੀ॥
ਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਣੀਕੋਸਪ੍ਰਸਕਰੇਤੇਏ
ਖਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਗਿਆਨਵੰਨਕੋਸੁਰਤੀਕਾ
ਏਖਕੋਈਨਹੀ॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਖਟਚਰਨਕੋਸੇਵ
ਤੇਚਾਰੋਗਹਿਤਹਜੁਗਾਵੈ॥ ਜਾਕਰਣਪਾਣੀਭ
ਰੇ॥ ਆਠਾਂਮਛਕੂਗਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਦਿਆਲਨੇ
ਮੀਕਾ॥ ਵਰਣਾਸ਼ੁਮਾਮਰਮਾਂਨੀਜੇਈ॥

ਸੁਰਤ ਕਾ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਵਰਣਾ ਮਾ
 ਸੁਮ ਬਹੀ ਨ ਮਨ ਜਾਂਕਾ ॥ ਸੁਰਤ ਕੇ ਸਿਰਪ
 ਰਾਮਾ ਸਨਤਾਂਕਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਮੁਹ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਮਾਂ
 ਨੇ ਜਾਗਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿੰਮਤ ਕਾ ਹਮਾ ਮਤ ਬ
 ਗ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਿਆ ਪਾਯੁ ਸੇਭਾ
 ਖੀ ॥ ਪਾਂਚੇ ਤਤ ਦੇਖ ਲੈ ਮਾਂਖੀ ॥ ਨਨੁ ॥
 ਜੇ ਮਨ ਭਵਤੁ ਮਰਾਹੈ ਮਹਾ ॥ ਸੇਬੇ ਦਮਾਂ
 ਹਿ ਮੇ ਸੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮ ਨੇ
 ਜਾਂਤੁ ਲੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮ ਬੇਦ ਪਸੁਹੈ ॥ ਸਿਕਰਿ
 ਤੇਹੈ ॥ ॥ ਕੀਤੁ ਲੀ ॥ ਮਾਪੁ ਸੁਸੇਦ ਸਪੁ
 ਕਾਰ ਕੇ ਸੁਨੇਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਪਸਤਿ
 ਪਸੁ ਬੇਦ ਪਸੁ ਕੁਲ ਪਸੁ ਪਸੁ ਜੇ ਭੂਪਾ ॥ ਕੁ
 ਲ ਪਸੁ ਪਸੁ ਜੇ ਭੂਪ ॥ ਛੁਨ ਮਾਂਰ ਸਤ੍ਰੀ ਸੇਬਾ
 ਧਾਂ ॥ ਸਤ ਮਾਂਸਤਾ ਮਸਤਾ ਮਠਵਾ ਕਰਮ
 ਤੁਸੇ ਬਾਧਾਂ ॥ ਕਹਿ ਨਿਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਜਾਰਨ
 ਮਾਂਪੁ ਨ ਪਾਧੇ ਫਸਾ ॥ ਬ੍ਰਣਾ ਮਾਸੁ ਮੇਪ ਚੇ
 ਦੇ ਸਹੀ ਬਰਣੇ ਪਸੁ ॥ ਪੂਰਬ ਪੰਖੀ ॥ ਹਮ

ਮੇਸੇਸਰਵਣਨਹੀਕੀਆਜੇਬੇਦਪਾਠੀਪਸੂ
 ਹੋਵੇ॥ **ਉੜਾ**॥ ਕਬੇਦਹੀਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਯਥਾਖ੍
 ਸਚੰਦਨਭਾਰਵਾਰਵਾਹੀਭਲੁਬੇਤਾਨਤੂਚ
 ਦਨਸਾ॥ ਤਥਾਹੀਸੁਬਸੁਰਤੀਬੇਦਪੁਰਾ
 ਏਨੀਗਿਆਮਾਨਨਸਹੀਖਰਵਤਵਹੰਤੀ॥
ਨਨਾ॥ ਗਿਆਮਾਨਆਪਕਿਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਇਸੀਤੰਤੋਕੀਸਮਝਕੇਹੁਮਾਗ
 ਮਾਨਕਹਿਤੇਹਾਂ॥ **ਨਨੁ**॥ ਆਪਤੰਤੋਕਾਹੀ
 ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕੀਆ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸ
 ਖੋਪਤਕਾਸਾਖੀਤਰੀਆਤੁਰੀਆਮਤੀ
 ਤਜੇਕਹਿਤੇਹੈਸੋਕਿਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਰੀ**
ਥਾਕਾਰ ਵਾਚਾ॥ **ਕੁਰੁਲੀ**॥ ਆਪਾਂਚੇਸੁਫ
 ਨਾਂਰਚਤਹੈਪਾਂਚੇਕਰਦੇਕਾਗਪਾਂਚੇਬੀਚ
 ਸਖੋਪਤੀਪਾਂਚੇਪਰੇਨਿਹਾਗਪਾਂਚੇਪਰੇਨਿ
 ਹਾਰਤੁਰੀਆਭੀਇਨੋਕਾਮਾਖੋ॥ ਤੁਰੀਆ
 ਤੇਅਤੀਤਬੁਧੀਸੁਰਜੇਹੀਭਾਖੋ॥ ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਚਨਹਮਕਹਿਤੇ

ਸਚੇ ॥ ਤੁਰੀ ॥ ਮਾਤੁਰੀ ॥ ਮਤੀ ਤਤੁ ਤਰੇ ਏਹੀ ਪੰ १੫
 ਚੇ ॥ ਕੀ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਸੇ ਉਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੀ ਸੇ
 ਕੋਇ ॥ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਪਚਮ ਏਭੁ ਮਥਕੇ
 ਸਗਰੇ ਲੇ ਕੋਇ ॥ ਰੁਮਥਕੇ ਸਗਰੇ ਲੇ ਇਹੀ
 ਨਾਹੇ ਸਾਟਿ ਕਾਂਢੇ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਹੀ ਸਤਾ ਮਾਖ
 ਤੇ ਲੇ ਕਾਸਿ ਮਾਂਢੇ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਤਾਂ ਉਤੇ ਹੀ ਸਾਂਚਾ ॥ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ
 ਇਤੁ ਤਰੇ ਜੇਹੀ ਪਾਂਚਾ ॥ ਕੀ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਹੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਹੈ ਪਰੇ ਜੇ ਕਹਿ ਤੇ ਮੁਨਾ ॥ ਸਾਦਨ ਕਰਤੇ ਪ
 ਚਮ ਏ ਫਿਰ ਬੇਲੇ ਸਭ ਕੂਨਾ ॥ ਫਿਰ ਬੇਲੇ ਸਭ
 ਕੂਨ ਬੇਦ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਂਢੀ ॥ ਖੀਰ ਪਤ੍ਰ ਹੈ ਕੇ
 ਲਨੀਰ ਮੇਧਰੇ ਮਧਾਂਢੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁ
 ਨ ਯਾਰ ਬਤਾਂ ਉਤੇ ਪੈ ਸਾਂਚਾ ॥ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ
 ਇਤੁ ਤਰੇ ਜੇਹੀ ਪਾਂਚਾ ॥ ਨਨੂ ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਮਾਂਕੇ ਮੁ
 ਰਖ ਕਿਉ ਕਹਿ ਤੇਹੇ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮਨ ਹੀ
 ਕਹਿ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਲਿ ਖਾਹੈ ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਮਾਮੁਰਖ
 ਮਾਖੀ ਏ ਪਾਣਾਂ ਲਏ ਸਜਾਇ ॥ ਨਨੂ ॥

ਸਿਯਾਇਕਿਉਦੇਤੇਹੋ॥ ਅੰਦ੍ਰੇਤੂਠੇਪੈਜਬਾਹ
 ਰਦਨੀ॥ ਅੰਦ੍ਰੇਫੈਲਾ॥ **ਕੁਰਲੀ**॥ ਚਾਰ
 ਬੇਦਖਟਸਾਸਤ੍ਰਪਾਤ੍ਰਿ॥ ਆਵੈਯਾਕਰਣਪੁਰ
 ਨਾ॥ ਨਾਟਕਥੇਟਕਹਬੇਜਾਣੇਭਈਦਿਗਣ
 ਕੀਹਾਂਨਾ॥ ਭਈਦਿਗਣਕੀਹਾਂਨਸਿਧਸਮਾ
 ਧੀਜਾਣੇ॥ ਸਭੁਬਾਤਨਮੇਚੜਨਾਤੂਕੇਖੂਬ
 ਪਛਾਣੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਤਤੋਕੀ
 ਨਾਹੀਸਾਗਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾਮੇਮੇਮਏਕਰੇਕੀ
 ਖਟਤੇਚਾਗ॥ **ਕੁੰ**॥ ਪਾਂਚਤਤੋਜਹਮਕਹੇਗੁ
 ਰਮਖਸਮਏਗਿਆਂਨਾ॥ ਓਲੂਕੇਸੁਝੇਨ
 ਹੀਪ੍ਰਗਟਭਾਸੇਭਾਂਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਾਸੇਭਾਂਨਕ
 ਨੇਗਪੀਜਿਉਜਾਣੇ॥ ਇਨਤੇਪਰੇਨਕੇਇਕ
 ਰੇਜੀ॥ ਮਕਲਾਟਿਕਾਣੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁ
 ਨਯਾਰਬਤਾਉਤੇਪੈਸਾਂਚਾ॥ ਮੇਰਬ੍ਰਹਮਨ
 ਕੇਇਤਤਹੀਯੇਹੀਪਾਂਚਾ॥ **ਨਨੁ**॥ ਭੁਲਾਜੀ
 ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਤੇਤਤੇਤਬ੍ਰਹਮਾਵਿਝੇਕਕਹਿ
 ਤੇਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਪਾਂਚਤਤਵਿਝੇਕਕਹਿ

ਜੇਕਰਿਤਾਬੁਹਮਪੁਕਾਗਾਪੈਰੋਲਾਹਿਕੇਖੈਸਤੁ
 ਸਿਰਭਤੁਏਏਮਾਗਾਸਿਰਭਤੁਏਏਮਾਗਟੇਰ
 ਨਾਮੇਸੇਬੋਲੋਪੈਟਰਨਕੇਕਾ
~~ਕਿਉਲੇ~~ ਕਿਉਲੇ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗੁਬਿ
 ਤਾਉਤੋਪੈਸਾਂਚਾ। ਮੇਰਬੁਹਮਨਕੋਇਤਤ
 ਹੋਯੈਹੀਪਾਂਚਾ। **ਕੀ** ਪਾਂਚਤਤਵਿਤਕਹੋਕ
 ਹਿਤਬੁਹਮਸੇਜੋਇਆਯਹੀਮਨਰਬਨ
 ਮਲਹੈਮੇਸਾਧਾਪਨਕੋਇਆ। ਮੇਸਾਧਾਪਨ
 ਕੋਇਆਪਨੇਰਿਦੇਬੀਚਾਰੇ। ਜਾਮਾਰਯਾ
 ਰਕੁਤੀਆਰਚੇਰਧੀਕਿਰੇਮਹਾਰੇ। ਕਹਿਨਿ
 ਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਤਾਉਤੋਪੈਸਾਂਚਾ। ਮੇ
 ਰਬੁਹਮਨਕੋਇਤਤਹੋਯੈਹੀਪਾਂਚਾ। **ਨਨੁ**।
 ਮਾਤਮਾਂਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਜੋਕਹਿਤੇਹੋਸੋਕਿਸਕੋ
 ਕਹਿਤੇਹੈਂ। **ਉਤ**। ਮਾਤਮਨਪ੍ਰਮਾਤਮਕੋਈ
 ਜੰਦਿਨਦੀਸੇਮਾਇਆਸਸੇਸੀਗਾਜਿਉਟੁ
 ਲਾਮਕਾਸੇਬਾਂਜੋਸਪ੍ਰਤਾਖਿਲਾਇਆ। ਬਾਂਜੋ
 ਸੋਪ੍ਰਤਾਖਿਲਾਇਬਾਲਕੋਚਾਇਰਗਾਇ

੧੬

ਲਵਕੇਲੇਦੇ

ਮਾਘ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੇ ਈਸ ਤੂ ਠਹੀ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਮਾਘ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਤਤ ਯਾਯੇਹੀ
 ਗਾਤਮਾ ਕਹਿ ਨੇਮਾਤ ਗਲ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮ
 ਤਮਾ **ਨਨਾ** ਬੇਦ ਜੇ ਕਹਾ ਸੇਏ ਵੇ ਤੂ ਠਹੀ ਕਹਾ
 ॐ **ਓਤ** ॥ ਪਾਚ ਤਤ ਹੀ ਸਤਿ ਹੈ ਸੁਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮ
 ਤਾ ਜੇ ਤੇ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਾਨ ਹੇ ਸਾਭਿ ਕੁੜੀ ਮਨ ਕੇਗੀ
 ਭਾ ਸਭ ਕੁੜੀ ਮਨ ਕੇਗੀ ਤਬਾਤ ਯਾਹਿ ਨਿਸ
 ਚੇਧਾਗੇ ਚਾਰਖਟੇ ਕਾਪਾਠ ਗਧੇ ਕੀ ਗੀਗਵੀ
 ਚਾਗੇ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਬਤਾਉ
 ਤੇਧੈ ਸਾਚਾ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇਇ ਤਤ ਹੇਯੇਹੀ
 ਪਾਚਾ **ਪੁਰਬ ਪੰਥੀ** ॥ ਯਹ ਬਾਤ ਬਹੁਤਾ ਮਧ
 ਭੁਤ ਕਹੀ ਜੇ ਸਾਸਤਕਾਰ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਸੇ
 ਉਤਰੇ ਵੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਥਿਧ ਮੁਖ ਕ
 ਹਿ ਤੇਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾਹੈ ॥ ਕਿ ਜੇ ਤੇ ਨਾਮ
 ਸ੍ਰਿਸਟ ਮੇਅਹੈ ॥ ਸੇ ਸਭੀ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
 ਕਹੈ ॥ **ਮੇਰਭਾਗ** ਵਤ ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਪਵਕ ਕ
 ਹਾਹੈ ॥ ਕਿ ਮੇ ਕੇ ਕਰਖ ਚਰਮੇ ਜਾਨੈ ॥ **ਗ੍ਰੰਥ ਮੇ**

ਭੀਕਹਾਯੈ॥ ਕਿਸਭਘਟਰਾਂਮਬੋਲੇਰਾਂਮਬਿ
 ਨਾਕੋਬੋਲੇਰੇ॥ ਭਾਂਤੇਸਮਝਲੇਢਾਂਗਸਬਸ
 ਸੜਕਾਸਬਦਏਕਹੀਯੈ॥ ਜੇਮਜੇਬੀਨਸ
 ਮਝੇਤਾਂਮਨਖੇਧਮਖਕਹਿਤੇਯੈ॥ **ਮਹਾਂਬਿ**
 ਢਾਂਤਮੇਸਰਤੀਕਹੀਯੈ॥ ਰੀਥਮੰਬਿਮਾਸੰ
 ਤਿਮੇਧਾਬੀਗਿਮਾਂਨਬਿਗਿਮਾਂਨਤਤਪਰਾ
 ਬੇਦਸਾਸੜਪੁਰਾਣਾਂਨੀਪਦਪੰਸੁਮਸ੍ਵਤਤ
 ਜੇਤ॥ **ਫਾਰਸੀ** ਪ੍ਰਮਾਂਤ॥ ਸਦਕਤਾਬੇਬ੍ਰ
 ਕਰਾਢਨਾਰਕੁੰਨਾ॥ ਖਸਤਾਇਲਾਮਜਦਿ
 ਲਬਰੀਗੁਲਜਾਰਕੁੰਨਾ॥ ਇਲਮਕੁਲਜ
 ਕਨਕਤਾਬੂਦਾਮਜਾਮਾਰਫਾਂਬੇਸਕਰਦਮ
 ਮਜਬਰਾਏਜਾਹਲਾਂ॥ **ਕੁਲਾ** ਜੀਮਾਧਕਿ
 ਉਪਰੇਥੇ॥ **ਉੜਾ** ਸਗਰੇਇਨਸਾਂਨਕੁਦਾਬਾ॥
 ਪਰਮਹੇਸ਼ਮਲੰਮਨਬਾ॥ **ਰੀਥਾਕਾਰਵਾਹ**
 ਫਾਸਾਬਡਾਫਾਰਸੀਸੁਲੀਹੈਸਸੜੀਕਾਨਰ
 ਕਨਿਸਾਂਨੀਹਿੰਦਗੀਭਾਸਾਏਜਰਠੀਕਾਭਾ
 ਸਾਏਜਰਠੀਕਰੀਤਮਰਬੀਜਾਨੀ॥ ਕਮ

ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਨੁ ਰੀਰਿ ਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਲਿਖੁ ਨ ਕਾਜ ਨੇਹਾ ਸਾ ॥ ਲੀਏ
 ਤਤ ਜੇ ਸਮੁਤਰਾਰੇ ਸੇ ਤੇਰਾ ਫਾਸਾ ॥ **ਕੀ** ॥ ਭਾਸਾ
 ਭਾਸਾ ਫੈ ਕੇ ਸਤੀ ਸਹੀ ਸਾ ਬਿਤ ਭਾਗਾ ਪਾਚ
 ਤਤ ਹੀ ਸਾ ਤਿਹੈ ਜੇਹੀ ਨਿਸਚੇ ਪਾਗਾ ਜੇਹੀ ਨਿ
 ਸਚੇ ਪਾਰ ਫਾਰ ਸੀਹੀ ਸਿਰ ਦਰਦੀ ॥ ਪਰ ਕਾਰੇ
 ਸਾਤਿ ਮਾਗਾ ਖਬਰ ਲੈ ॥ ਮਪਨੇ ਪਾਰ ਕੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਮਜਬ ਕਾ ਤੇਰੇ ਫਾਸਾ ॥ ਸਿ
 ਸਾ ਬਿਤ ਮਾਂ ਭੂਫ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਪਤਨੀ ਭਾਸਾ ॥ **ਕੀ**
 ਪਤਨੀ ਲਿਖਨ ਮਾਂ ਭੂਫ ਕਾਰਿ ਰਖੋ ਪੈਥੀ ਮਾਂ
 ਫਾਗਾ ਬਿਰਾਟ ਕਹੈ ਨ ਲਾਂਉਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾ
 ਖਹ ਸਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾ ਖਹ ਜਾਰ ਬਾਤ ਹੋ ਮ
 ਨ ਭੈ ਪੁਗੀ ॥ ਮਹਿ ਕੋ ਮਖਣ ਫਾਰ ਚੰਗੇ ਤੇ ਕਮ
 ਲੇ ਸਗੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਦੂਪ
 ਜਿਉ ਧੀ ਮਾਂ ਭੂਫ ਨਾ ॥ ਕਰੇ ਸਭ ਸਕਾਤਿ ਮਾਂ
 ਗਲਿ ਖਣਾਂ ਜੇ ਸੁਨਣਾਂ ਪਤਨਾ ॥ **ਪੁਰਬ ਪ**
ਖੀ ॥ ਮਾਪਾ ਕਿਉ ਪਤਨੇ ਸੁਣੇ ਲਿਖ ਤੇਹੋ ॥

ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਲਿਖਣਾਂ ਬਾਲੇ ਕੁਝ ਪਾਵ
 ਏ ਸੋ ਮਕਹਾ ਕਿਛੁ ਉਪਕਾਰ ਕਰੀਏ ॥ ਸੋ ਕਹਿ ਤੇਏ
 ਲਿਖਣ ਸਮਝਹਮ ਤਨਹੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਰੇਨ ਪਾਪ ॥
 ਅਰਥ ਬਿਚਾਰੇ ਅਪਬੰਧ ਚਰਚਾ ਸੁਕਾਤਾ ਪਾ ॥ ਚਰ
 ਚਾ ਸੁਕਾਤਾ ਪਹਰੀ ਮੀਸੀ ਉਣ ਸਿਖਣਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰ
 ਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮਲੀਨ ਜਿਉ ਹੋਵੇ ਲਿਖਣਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਸੁਣਯਾਰ ਤੰਤੁ ਪਰਨਾਹੀ ਸਿਖਣਾ ਸਭੀ ਬਤ
 ਮਕੁਫ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਿਆ ਸੁਨਣਾਂ ਲਿਖਣਾ ॥ **ਨਨਾ** ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਨਕਰੇ ਤਾਂ ਲੇ ਕਰਨਹੀ ਮਾਂਤ ਤੇ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਗੀਅ
 ਨ ਵਾਂਗੇ ਸਭ ਟੇ ਹਲੂਏ ਹੈ ॥ **ਕੰਡਲੀ** ॥ ਅਕਾਸ
 ਉਰੇ ਮਨਕੀਲਖੇ ਮੁਠੀ ਬਾਤ ਬਤਾਇ ॥ ਨਾਟ ਕਚੇਟ
 ਕਜਾਂਦਾ ਮੁਏ ਦੇਹ ਜਬਾਇ ॥ ਮੁਏ ਦੇਹ ਜਬਾਇ
 ਪਰਤੀ ਮੇਰੇ ਇਬਤਾਵੈ ॥ ਭੂਤ ਵਿਦਯਾ ਛਪੇ ਦੇਖੇ
 ਮੈਲੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਮੰਗਵ
 ਖਚਾਰ ਸੁਆਸਾ ॥ ਗੀਅਮਾਂਤ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਾਹ ਪਾ
 ਣੀਟਰ ਉਰੇ ਅਕਾਸ ॥ **ਕੀ** ॥ ਗੀਅਮਾਂਤ ਵਾਂਗੇ ਯਹਿ
 ਕਹਾ ਸੁਨਣੀ ਕਥਨ ਕਾਂਨਾ ॥ ਅਰਜਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ
 ਹੈ ਗੀਤਾ ਮੇਭਗਵਾਂਨਾ ॥ ਗੀਤਾ ਮੇਭਗਵਾਂਨਾ ਸਾਸ

ਤਕੀਰੀਤਬਿਚਾਰੇਗਾਗਿਆਨੀਕੋਨਦੇਖਬੇਦਉਲੀਖ
 ਤਚਾਰੇਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਤੁਤੇਬਿਨਰੰਚ
 ਨਮਾਂਨਾਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਨਕੇਯਹਿਕਹਾਸੁਨਣੀਕ
 ਬਾਨਕਾਂਨਾ॥ **ਕੀ॥** ਸੁਨਤੇਸਭੇਬਾਂਬਰੇਪਾਠਕਬਡਾ
 ਹਰਾਂਮਾਪਾਚਤਤੁਕੀਸਮਝਬਿਨਮੇਮੇਬਕੇਤੁ
 ਫਾਂਨਾ॥ ਮੇਮੇਬਕੇਤੁਫਾਂਨਚਾਹਨੇਕੀਤਾਮਾਰੀ
 ਭਖਾਮਾਂਨਸਹੋਇਵਿਸਟਾਕੀਚਕਤਾਖਾਰੀ॥ ਕਹ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਾਤਹਮਾਮਾਖੀਛੁਨਤੇ॥
 ਪਾਠਕਬਡਾਹਰਾਂਮਾਮਾਖੀਏਕਿਮਾਜੇਸੁਨਤੇ॥
ਕੀ॥ ਕਥਾਕੰਜੀਤੇਬੁਗੀਉਸਤਤਨਿੰਦਾਹੋਇ
 ਜਬੀਵਿਸਵਾਗਾਵਤੀਸਾਂਤਹੋਇਸਭਕੋਇ॥ ਸਾਂਤੁ
 ਹੋਇਸਭਕੋਇਵਿਖੇਪਤਾਰੰਚਨਭਾਸੇ॥ ਕਥਾਬੀ
 ਚਯੋਜਾਇਗਰੇਮੇਪੜਤੇਫਾਂਸੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬ
 ਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਾਤਹਮਾਮਾਖੀਜਿਥਾਪਾਚਤੁ
 ਤਹੀਸਤਮੁਹੜਕਿਉਬਾਏਕਥਾ॥ **ਦੇਹਿਗਾ॥**
 ਬ੍ਰਹਮਹਤਿਆਪਾਤਗੋਕਰੇਧਿਸਨਕੀਬਾਤ
 ਤਿਸਤੇਸੋਗੁਣਾਮਧਕਾਅੰਗਜੇਲੇਮਾਇਮਾ
 ਵਾਏਭੁਗਵਾਤ॥ **ਕੀਰੁਲੀਮਾ॥** ਕਥਾਕੰਜੀਏ

ਕਹੈ ਰੂਪੀ ਬਿਨਾ ਨਹੋਇ। ਰੂਪੀ ਜਿਨ ਕੋ ਨਾ ਮਿ
 ਲੇ ਕਬੀ ਨਗਾਵੈ ਦੋਇ। ਕਬੀ ਨਗਾਵੈ ਦੋਇ।
 ਮਾਪਨੇ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਤਿਆਗ
 ਕਹਾਤੁ ਮਮਾਂ ਨਹ ਮਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਾਤ ਹਮਾ ਆਖੀ ਜਬਾ ਘਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਸ
 ਤ ਮੂਹੜ ਕਿਉ ਬਾਢੇ ਕਥਾ॥ **ਭਲਾ** ਜੀ ਕਥਨ
 ਨ ਸੁਨੇ ਤੇ ਮਾਲਾ ਤੇ ਫੇਰੇ॥ **ਉੜਾ** ਮਾਲੀ ਤਿਸ
 ਬੀ ਤੇ ਰੂਪੇ ਪੋ ਬੀਨ ਪੜ੍ਹ ਪਗੋਣਾ ਜੇ ਤੇ ਬੇਦ ਪ
 ਗਾਂਦ੍ਰੈ ਸਭ ਹੀ ਬਕੇ ਤੁਛਾਂ ਨਾ। ਸਭ ਹੀ ਬਕੇ ਤੁਛਾਂ
 ਨਾ ਮਲਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੇ। ਮਕੇਦੁ ਮਾਰਕਾ
 ਰੀਗ ਜਾਇ ਕਹੇ ਭੁਖ ਮਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ
 ਸੁਨ ਯਾਰ ਬਾਤਾਂ ਉਦਗਰ ਸੁਖਾਲਾ ਘਾਂਚ ਤਤ
 ਤ ਹੀ ਸਤ ਕਾਸਨੂੰ ਫੇਰੇ ਮਾਲਾ॥ **ਕੀ**॥ ਹਿੰਦੂ ਨਾਵੇ
 ਤੀਰਥੀ ਮੇਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਘਾਂਚ ਤਤ ਕੀਸ
 ਮਜਾ ਬਿਨ ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਜਹਾਂ ਨਾ। ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਜ
 ਹਾਂ ਨਹੋ ਰਕੀ ਹੋਗ ਬਿਚਾਰੇ। ਮਾਪਨੀ ਹੋ ਬੀਸ
 ਕੁਦਾਵਜਾ ਉਨ ਕੋ ਤਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਾਢੇ ਬਿਸਤ ਸਗਰੀਂ ਦਾ। ਕਮਲੇ

ਮਸਲਮਾਂਨਬਾਂਬਰੇਹੋਏਹਿੰਦੂ॥ **ਕੁਲ** ਜਯਿਯੇਹ
 ਬਾਤਤੇਰਹੀਭੇਖਕਿਉਧਾਰਤੇਹੈ॥ **ਉਤ** ਸਮ
 ਤੁਬਗੈਗਾਬਾਂਬਰਬਦਨਮੁਨਾਵੇਤਰਾਸਬਮ
 ਲੇਬਿਭੂਤਾ॥ ਜਨੁਸੇਜਟਾਂਧੁਧਾਵੇਤੇਕੰਨਪਣ
 ਵਨਉਤਾ॥ ਕੰਨਪਣਾਂਮੇਉਤਸੁਵਾਂਨਗਲਕੰਠੀ
 ਪਾਮੇ॥ ਸੇਲੀ॥ ਸਿਰਸੇਪਸੂਰੇਗਰੂਕੇਗਿਦਤੁਲਾ
 ਮੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਗਾਰੇਸੇਠਸਿ
 ਮਾਰਾਵਰਾ॥ ਛਤੁਗੁਵਾਇਆਸਦਨਬਦਨ
 ਕੇਮੰਤੁਬਾਬਰਾ॥ **ਕੀ** ਬਹੁਤੇਮੰਖੀਮੀਟਤੇਕ
 ਰੇਬਦਾਮਭਿ॥ ਮਾਸਾਗਾਤਬਸਿਤਸਾਨੁਦੇ
 ਕਰੇਂਮਾਪਨਾਨਾਸਾ॥ ਕਰੇਂਮਾਪਨਾਂਨਾਸਸੁਵਾਸ
 ਕੇਖੀਭਤੁਵਾਵੇ॥ ਕਵੀਉਰਧਾਮਰਾਮਰਧ
 ਪਨਾਪਨਗੇਤੇਖਾਂਵੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨ
 ਯਾਰਮਰੇਬਿਨਾਮਾਈਮੇਤੇ॥ ਕਰੇਂਬੇਦਾਮਭਿ
 ਮਾਸਮੀਟਤੇਮੰਖੀਬਹੁਤੇ॥ **ਕੀ** ਬਾਰਾਂ
 ਗਿਓਰਬਰਾਗਿਦਸੇਨਾਂਮਾਮਤੀਤਾ॥ ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਏਉਦਾਸਕੇਸੁਣਹੇਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਸੁਣਹੇਮੇ

ਰੇ ਮੀਤ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰ ਬਤਾਂ ਉ। ਜੇ ਮਤੇ ਸਰੇ ਵ ੨੦
ਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਭੀ ਗਾਉ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾ
ਰਸ ਮਝੁ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਹੋ ਗੀ। ਮੇਰ ਹਰਾਂ ਮੀ ਜਾਂ ਏ ਜਿ
ਤੇ ਬੇਗਾ ਗੀ ਜੋ ਗੀ। **ਕੀ** ਜੋ ਗੀ ਗੋਰਖ ਮਾਂ ਨੇ ਤੇ ਸੀ
ਨਿ। ਮਾਸੀ ਏ ਤੇ ਬਾ। ਤੁਲਸੀ ਕੋ ਵੈਰਾਗੀ। ਮਾਂ
ਉਦਾਸੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ। ਉਦਾਸੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਸਭੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਣਾਏ। ਪਾਂਚ ਤੰਤ੍ਰ ਕੀ ਸਮਝ ਬਿ
ਨਾ ਸਭਿ ਕ੍ਰਮ ਭੁਲਾਏ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
ਯਾ ਰਸ ਭੀ ਇਹ ਜਾਂ ਏ ਹੋ ਗੀ। ਸੰਨਿ। ਮਾਸੀ ਏ
ਤੇ ਵੇਰੋ ਗੋਰਖ ਕੋ ਮਾਂ ਨੇ ਜੋ ਗੀ। **ਨਨੁ**। ਯਹਿ ਤੇ ਸਮ
ਝਾ। ਸੇਹੀ ਜੋ ਜਪ ਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਤੁਸਾਂ ਜਪ ਤੇ ਹੋ ਜਾਨ
ਹੀ। **ਸਿਧਾਂਤੀ**। ਸੁਆਏ ਨ ਸੇਹੀ ਕਾਰ ਗਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਦੂਗ। ਜੀਵ ਏ ਸੀ। ਮਾਸੀ ਏ। ਮਾਸੀ ਏ ਰਗ
ਨਰਕ ਪਰਮ ਕ੍ਰਮ। ਸੁਵਰਗ ਨਰਕ ਪਰਮ ਕ੍ਰਮ ਰਬੀ
ਪਨ ਮੋਖ ਬੀਝੇ ਗੇ। ਮਾਗੀ। ਮਾਂ ਨ ਗੀ। ਮਾਂ ਨ ਨਾ
ਜਨ ਮਮਰਨ ਸਭ ਤੂ ਨਾ ਜਾਏ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ
ਰਸੁਨਯਾ ਰਾਂ ਮਹਾਰਾਧ ਕੁਨਾ ਬਾਦ। ਪਾਂਚ ਤੰਤ੍ਰ

ਹੀ ਸੰਤਿ ਹੋ ਸੋ ਰਾਗਿ ਮਾਸੁ ਮਾਏ ॥ **ਨਨਾ** ॥ ਮਾਪ
 ਨੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਭੀ ਠਾਈ ॥ ਮਾਪਾਂ ਚ ਤਤ ਹੀ ਸਿੰਧ
 ਕੀਏ ॥ ਮੇਰਿ ਸੀਕਾਰੈ ਭੀ ਨਹਾ ॥ **ਉੜਾ** ॥ ਨਾ
 ਡਰੈ ਖਰਬ ਕਾਨਾ ਡਰੈ ਧਰਮ ਦਾ ਮਾਗਾ ॥ ਬੰਧ
 ਮ ਕਾ ਤਿਨ ਜਨ ਮਹੈ ਕਿਉ ਡਰੈ ਤੇ ਹੋ ਯਾਗਾ ॥ ਕਿ
 ਉ ਡਰੈ ਤੇ ਹੋ ਯਾਗ ਬਾਤ ਹਮ ਅਸਲੀ ਮਾਖੀ ॥
 ਇਸ ਮੇਂ ਨਹੀ ਬਿਰੋਧ ਬੇਦ ਕੀ ਸੰਝੀ ਸਾਖੀ ॥
 ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰੁ ਸੁਨ ਯਾਗ ਛੇ ਰਨ ਰੋ ਕੇ ਹਰਨਾ ॥
 ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਸੰਤ ਯਾਗ ਤੈ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰਨਾ ॥
ਮੇਰਿ ਮਿਠਤਾ ਬਲ ॥ ਹੁਦਾ ਮੇਂ ਕਹਾਹੈ ਬਰਖਾਸ
 ਤਿਵੁ ਸਾਇ ਤੇ ਮਜਾ ਫਾਤ ਹਮਾ ਕੀ ਪੀਰ ਪੈ ਕੀ
 ਬਰੇਖੁ ਦਾ ਮਬੂਇ ॥ **ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਰਵਾਚ** ॥ ਸੋਰਠਾ ਰ
 ਬਾ ਮਲੂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਲਾਟੁ ਦਾਇ ਪਿਛੋ ਮਾ
 ਇਨਾ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਤਾ ॥ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਸੁਭਾਇ ਵਹੀ
 ਧਰਮ ਦੇ ਮਕਨ ਰਕਸੁ ਰਗਨਾ ॥ ਭਿਸਤ ਕੋ ॥
ਬਿਸਿਸਟੇ ਵਾਚ ॥ ਜਬਾ ਬ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮਤਿ ਅੰਤ
 ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਾਤ ਮਤ ਤਾਇ ਪੈ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰ

ਹਮਾਮਾਦਕਨਮੋਕਾਰੀਓਹਾਂਮਭਾਵਹੋ॥
ਭਲਾਜੀ ਮੋਰਲੋਕਬਹੁਤਪੜਤੇਭੀਹੋ
 ਮਨਮਰਥਭੀਕਰਤੇਹੋ॥ ਓਨਕੀਬੁਧਮੋ
 ਯਹਿਬਾਤਨਹੀਪਦਤੀ॥ ਕਿਮਾਵਾਸਤਾ
ਓੜਾ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਕਹਾਹੈਕਿਮਾਪ
 ਮਾਪਦੀਬੁਧਹੋਜੈਸੀ॥ ਬਰਣਤਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਹੋਤੇਸੀ॥ ਸੋਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਕਰਮਬਾਦਾਕ
 ਲਬਾਦਾ॥ ਈਸਰਬਾਦਾ॥ ਜੋਗਬਾਦਾ॥ ਸ
 ਖਬਾਦਾ॥ ਵਿਦਾਂਤਬਾਦਾ॥ ਸੋਕਹਿਤੇਹੋ॥
 ਜੈਮਨਜੀਜਿਮੀਮਾਂਸਕਵਿਖੇਕਰਮਕੁਹੋ
 ਹੋਸੋਸੰਤਹੋ॥ ਕਿਉਜਿਕੂਏਬਿਨਾਸਿੰਘ
 ਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸੋਕਰਤਬਤਤੇਬਰੋਰਨਹੀ॥
 ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵੰਡਾ॥ ਐਮ
ਬਰਣਾਦਰ ਰਿਖਜੇਵਸੋਸਕਵਿਖੇਕਰ
 ਮਕਾਲਾਮਧੀਨਕਹੋਹੋ॥ ਸੋਸੰਤਹੋ॥ ਜੇਕੁ
 ਰਮਕਾਲਹੀਵਿਖੇਹੀਤੇਹੋ॥ ਸੋਕਾਲਤ
 ਤੇਹੀਮੋਹੋ॥ ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵੰ

ਤਾਮਾਇਆ **ਗੋਤਮ ਰਿਖ** ਜੀਰੀਆਇਸਾ
 ਸਤ੍ਰਕਰਕਰਮਕਾਲਈਸਰਾਮਪੀਨਕਹੈ
 ਸੇਸਤਹੈ। ਜੇਕਰਮਕਾਲਕਾਧੇਰਕਈਸੁ
 ਹੀ। ਸੇਈਸਰਤਤੋਬਗੈਰਨਹੀ। ਤਾਂਯ
 ਹਿਮਤਭੀਤਤੋਕੋਮਵਾਂਤਾਮਾਇਆ। **ਮ**
ਰਸੇਸਜੀ ਪਤੰਜਲਾਵਿਖੇਜੋਗਕਹਾਹੈ।
 ਸੇਈਸਰਾਮੰਤ੍ਰੀਇਸਾਥਿਤਹੈ। ਤਾਂਹੀ
 ਸੇਜੁਫੇ। ਸੇਸਤਹੈ। ਸੇਕਾਹੇਤੋਜੋਬਾਹਤੁ
 ਕਿਸੀਨਹੀਪਾਇਆ। ਸੇਤਤੋਬਾਹਤੁਕੁ
 ਛਨਹੀ। ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤਤੋਕੋਮਵਾਂ
 ਤਾਮਾਇਆ। **ਕਪਲਦੇਵਜੀ** ਸੰਤਿਆਸ
 ਤੁਕਾਨਿਰਦੇਕੀਆਹੈ। ਸੇਸਤਾਮਸਤ
 ਤਤੋਬਾਹਤੁਨਹੀ। ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤਤੋਕੋ
 ਮਵਾਂਤਾਮਾਇਆ। **ਮੇਰਦੇਵਦਿਆਸ**
 ਜੀਪਿਦਾਂਤਵਿਖੇਸਭਬ੍ਰਹਮਕਹਾਹੈ। ਸੇ
 ਸੰਤਿਹੈ। ਸੇਬ੍ਰਹਮਤਤੋਬਿਨਕਹਾਂਨਹੀ।

ਤਾਂ ਯਹਿ ਮਤ ਭੀ ਤਿੱਤੋ ਕੋ ਮਵਾਂਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੇ ਕਹਿ ਤੇਯੋ ॥ ਕਹੇ ਕਰਮ ਮੀ ਮਸਕੀ ਬਸੇ ਸ
 ਕਸਮਾਂ ਪਛਾਂਨਾ ਏ ਸੁਭਾਂ ਨਿਮਾਇ ਕੀ
 ਪਤੰਜਲ ਜੇਗਾ ਮਿਆਂ ਪਤੰਜਲ ਜੇਗਾ
 ਯਿਅਨ ਸਾਂਖੀ ਜਿਨ੍ਹ ਦੇ ਤਨ ਭਾਖੇ ॥ ਬੇਦਾਂ ਤੀ
 ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬ ਸੋ ਕਏ ਮੇਆ ਕੋ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਹ ਸੁਨ ਯਾਰ ਤੋ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਲਹੇ ॥ ਜੇ ਸੀ
 ਜਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਯਾਰ ਵਹੁ ਤੇ ਸੀ ਕਹੇ ॥ ਪੁਰਬ ਪ
 ਥੀ ॥ ਮਾਪ ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਤੋ ਬਗੈਰ ਕੁਛ ਨ ਹੀ ਬ
 ਨਤਾ ॥ ਬੇਦ ਮੇਂ ਤੋ ਕਾ ਮਾਇਸ਼ਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਜੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਮਾਇ
 ਮਾਰੇ ਪਮੋਂ ਕਹਾਹੇ ॥ ਓਪਵਾਦ ਮੇਂ ਨਹੀ ॥ ਨਨ
 ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਓ ਪਬਾਦ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਯੋ ॥
 ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਜੇ ਸਲ ਤੁਕੇ ਕੋ ਕੋਈ ਕਹੈ ਕਿਹਉ
 ਮਾਵਤ ਹੈ ਯੇਹ ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਾਛੇ ਰਕੋਹ
 ਹਉ ਕੋਉ ਨਹੀ ਯੇਹਉ ਪਬਾਦ ॥ ਸੇ ਸਰਤੀ ਪ
 ਮਾਂਤੈ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਓ ਪਵਾਦਾ ਭਯੇ

ਮਿਸਪ੍ਰਪੰਚਾਪ੍ਰਪੰਚਤੋ। ਸਿਸਿਮਾਂਡੀ ਸਿਧਬੋ
 ਹਦਾਮਰਬਾਤਤਗਿਯਾਈ ਪ੍ਰਕਲਪਤੇਕਰਮ
 ॥ ਦ੍ਰਾਸਤਾਕਿਮਾਬ੍ਰਹਮਤੇਫੁਰਨਾਹੁਮਾਸੋਕਰੀ
 ਏਮਾਂਇਮਾਮਾਇਮਾਤੇਮਹਿਤਤਾ। ਇਸ
 ਕੋਮਾਧਿਮਾਰੋਪਕਾਰਤੈਯੋ। ਫੇਰਕਹਿਤੇਹੋਉਤ
 ਪਤਕਛੁਨਹੀਹੁਮਾਸਰਬ੍ਰਹਮਹੋਯੇਹਉ
 ਪ੍ਰਬਾਦਾਸੋਬ੍ਰਹਮਤੇਬਗੈਰਨਹੀਪਾਈਤਾ
 ਤਤੋਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮਹੋਜੈਸੇਏਹਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮ
 ਹੈ। ਤੈਸੇਤਤੋਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮਮੇਰਵੁਕਰਾਬ੍ਰ
 ਹਮਤਤੋਬਗੈਰਕੋਈਨਹੀ। ਪੁਰਬਪਖੀ। ਏਹ
 ਬਹੁਤਾਬਿਸਬਾਗਕਿਉਕੀ। ਮਾਯੇਹਕਹੋ। ਸਿਧ
 ਤੀ। ਬਿਬਹਾਰਵਾਸਤੇਬੁਧਵਾਨੇਕਲਪਕ
 ਰਿਜਗਿਮਾਸੀਵਾਸਤੇਕਹਾਯੋ। ਸੇਤੂਠਹੋਧਾਂ
 ਚਤਤੋਬਗੈਰਮੇਰਕਛੁਨਹੀ। ਰਾਮੋਬਾਬਾ। ਹੇ
 ਭਗਵਨਤੈਸਾਮਾਤਮਾਏਕਕੋਮਨੇਕਾਮਸਬਾਂ
 ਨਕਹਾਂਤੇਹੁਏ। ਮਰਕੈਸੇਹੁਏਨਿਰਾਵੈਵਦਿ
 ਖੇਵੈਵਕੈਸੇਹੁਏ। ਬਸਿਸੇਵਾਬਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਤਿ

ਸਕਰਕੇਉਪਜੇਤਿਸਤੇਹੁਏਏਹਜੇਕਾਰਣ
 ਕਾਰਜਉਪਾਦਾਨਸੇਬੁਰਮਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਏਹਸਾ
 ਸਤਰਚਨਾਵਿਵਹਾਰਨਾਮਿਤਕਲਪਕਾਰਿ
 ਕਹੀਹੈ। ਵਾਸਤਵਨਹੀਝੂਠਾਹੈ। ਤੇਇਤਨੇ
 ਕਹਿਨੇਸੇਰਾਂਮਜੀਨੇਜਾਂਨਲੀਆਜੇਤਤੋਬ
 ਰੀਰਕਿਛੁਨਹੀ। ਫੇਰਰਾਂਮਜੀਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾ
 ਕੇਲੀਏਬਾਸਿਸ੍ਰਜੀਕਹਿਤੇਹੈ। ਏਵਾਆ
 ਸਰੇਬੈਠੇਰਹੈ। ਤੇਲਪਕਾਂਏਕੈਸੇਲਹੈ।
 ਨਿਜਪੁਰਸਾਰਥਏਵਕੇਨਾਂਆਮੇਰਏਵ
 ਕੇਨਹੀਰਾਂਆ। **ਟਿਰ** ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸ੍ਰੀਵ
 ਹਗੁਰੂਜੀਕਿਹਾਸੇਵਾਹਗੁਰੂਭੀਤਤੇਕਾਹੀ
 ਬਨਤਾਹੈ। **ਪੁਰਬਪੰਖੀ**। ਕਿਮੇਬਨਤਾਹੈਸੇ
 ਕੋਹੈ। **ਸਿਧਾਂਤੀ**। ਜੇਸੇਹਮਾਰੇਅਨਭਵਮੇਅ
 ਵਤਾਹੈਸੇਹਮਕਾਹੀਏਤੇਹੈ। ਸ੍ਰੀਜੀਹੈਸਭਾ
 ਏਮਾਂਨਸੇਅਕਾਸਾਵਾਵੈਕੇਕਹਾਹੈ। ਗੋਰ
 ਮਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈ। ਰੂਪਕਾਸਕੇਕਹੀਤਾਹੈ। ਸੇਅ
 ਰਾਨਾਜੀਵਨਲਕੇਨਾਂਮਹੈ। ਇਨਕੇਬਾਬਾ

ਪਾਂਚ

ਸੋ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਏ

ਨਨਕਜੀ ਵਿਹਗੁਰੂ ਕਹਾਹੈ॥ **ਮੋਰਚਿਥ** ਮੋਰ
ਹਾਹੈ॥ ਪਾਂਚੋ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਗ ਕਨਕ ਕਾਂਸੀ
ਜਗ ਬਿਹਾਗ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜੇਤੁ ਸੁਵਾਈ॥
ਤਾਂਤੇ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਤਤੇ ਬਗੈਰਾ ਮੋਰਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਕੋ ਚਿਨਹੀ॥ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਸਿਖੇ
ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕੇ ਲੀਏ॥ ਮੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਤੇਹੋ
ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਤਮ
ਤਾ॥ ਦਿਵ ਸੁਗਤ ਦੇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੇ
ਸਗਲ ਜਗਤ॥ **ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ** ਮਰ ਜਨ ਕੇ ਕ
ਹਾਹੈ॥ ਹੇ ਮਹਾ ਬਾਹੋ ਮੇ ਜੁਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਤੇਰੇ
ਵਿੰਦ ਮਾਨਖ ਝਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਮੋਰਨ
ਜਾਂਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸਾਸ ਪਾਂਚ ਤਤੇ ਕਾਹੀ ਥਾ॥
ਇਤਨੇ ਕਹਿਨੇ ਸੇ॥ ਮਰ ਜਨ ਨੇ ਸਮਝ ਲੀ
ਆਜੇ ਪਾਂਚ ਤਤੇ ਬਗੈਰਾ ਮੋਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥
ਫੇਰਾ ਮਰ ਜਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕੇ ਲੀਏ ਗੀਤ
ਕਾ ਸਲੋਕ ਕਹਾ॥ ਸੁਬਧੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜਨ
ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣਿ ਬਿਰਜੇਤਾ॥ ਹੀ ਤੂੰ ਸੁਬਧਾਧੇ

ਕੋਯੋਮੋਖਿਯੀਮੀਮਾਂਸਥੇ॥ ਅਰਜਨਪੁਛਤਾ
 ਭਯਾਹੇਜਨਾਰਧਨਹਮਕੋਕਿਆਕਰਤਬ
 ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕਿਹਾਯਹੀਬਾਤਸਮਸੁਕਰਿ
 ਖਮੋਸਰਹੋਹੋਰਕਛਨਕਾਰਿ॥ ਅਰਜਨਕ
 ਹਾਇੰਦ੍ਰੀਓਕੇਧਰਮਭੇਵਰਤਤੇਹੈ॥ ਸੇਕੇ
 ਸੇਸਮਭੈ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਾਚ॥** ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਅੰਤਿਭੇ
 ਭੂਤਾਨੀਨਿਰੋਕਿਕ੍ਰਿਪਤੀ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ
 ਕਹਾਕਿਸਵਾਸਤੇਜਤਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਗੁਣ
 ਵਿਖੇਗੁਣਪੇਏਵਰਤਤੇਹੈ॥ **੐॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ**
 ਰਾਧਕੇਕੋਕਹਾਧੋਰਗਾਤਪੁਰਲਾਤਾ॥ ਰਾਮ
 ਸੀਮਾਏਵੇਮਿਲੇਓਇਮਾਲਕਕੀਭਟਿ
 ਬਾਤਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੇਸੇਕਹਾਂਕਹਾਹੈ॥
ਓ੩॥ ਜੈਏਵਕੀਪਰਥੀਮੇਕਹਾਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਰਮਾਈਓਈ॥ ਸਾਹਾਂਹੋਰਾਧੇਬਲਬ
 ਲਤੇਗਾਚਰਨਪਾਰਸੀਤਲਕਰੇਛਾਤੀਜ
 ਰਤੇਹੈਮੋਗ॥ **ਏਹਿਗਾ॥** ਰਾਧੇਤ੍ਰਿਵਰੁਭਾਗਨੀ
 ਕੰਠਤਪਸਿਮਾਕੀਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੇਨਾਥ

ਜੈਪੈਤੁ ਮਰੇ ਅਪੀਨਾ ॥ **੨:** ॥ ਰਾਧੇਤੁ ਮਰੇ ਕਾਰਣੇ
 ਤਿਅਗਾਈਓ ਨਿਜਧਾਂਮਾ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨਕੀਕ੍ਰਿ
 ਜੇਮੇਮਾਂਗਤਹੋ ਦਧਵਾਂਮਾ ॥ ਮਰਜਨਕਹਾਮੇ
 ਸੇਪੁਰਸਾਰਬਵਾਂਨਾਮਾਪਯਾਹਿਬਾਤਾਂਕਿਅ
 ਕਰਤੇਹੋ ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਾਚਾ** ॥ ਮਹਿਮੇਹਰੀਕਾਦੇ
 ਧਕੇਆਨੰਦਹੋਇਜਾਨੁਗਾ ॥ ਜਨਮਜਨਮ
 ਕੇਆਪਯਜਰੇਈਧਨਜਿਮੇਤੰਦੁਗਾ ॥ **ਦੇਹਿ**
ਗਾ ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਖਮਜਨਕਰੇਬੇਦਧ
 ਟ੍ਰੇਮੁਖਚਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕੇਤੁਲਨਪੂਜੀਜੇਨ
 ਰਕਹੋਇਕਬਾਗਾ ॥ **ਪੁਰਬਧਾਖੀ** ॥ ਯਹਿਬਾ
 ਤਬਹੁਤਾਮਧਭੁਤਕਹੀ ॥ ਹਮਨਹੀਸੁਨਾ
 ਜੈਇਸਤੀਓਕੇਮੁਖਦੇਖਨੇਸੇਅਰਸ
 ਪਰਸਕਰਨੇਸੇਪਾਪਨਸੁਹੋਤੇਹੋ ॥ ਮੇਰ
 ਜਪਤਪਰਾਂਮਜਪਨੇਸੇਤੰਧਾਪਦਗਾਧੋਤੇ
 ਹੀਖੇ ॥ **ਉੜਾ** ॥ ਰੰਨਗਾਂਮਤੇਸਾਰਿਸੁਹੋਦੇ
 ਏਰਿਦੇਬੀਚਾਗਾ ॥ ਰਾਂਮਭਗਤਇਕਾਮ
 ਧਹੋਬੰਯਰਯਾਰਹਜਾਗਾ ॥ **ਦੇਹਿਗਾ** ॥ ਰਾਂਮ

ਰੀਤ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਮਨ ਮੇਯੇ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇ ਨਾਰੀ
 ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਹੈ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਜੋਗਾਇ॥ **ਦੋ:**
 ਪੂਜਨ ਸਾਮਾਹ ਕੋ ਕਰੇ ਯਹੀ ਬੇਦ ਕੀ ਗੀਤ
 ਸਭ ਸੇ ਨਾਰੀ ਅਧ ਕਹੈ ਉਤਪਤ ਮੁਨੀ ਅ
 ਤੀਤਾ॥ **ਦੋ:**॥ ਗਮਨ ਮੇਹਰੀ ਨਕੀ ਅਨਖ
 ਧਾਰਨ ਮਾਸਾ ਸੁਰਾਪਾਨ ਨ ਪੀਤੀ ਅਜ
 ਨ ਮਾ ਬ੍ਰਿਕਾ ਹੋਤਾ ਸਾ॥ **ਦੋਹਿਰਾ** ਖਾਂ ਮਛ
 ਪਹਿਰ ਦੁਖਾਂ ਮਰਤ ਚੇ ਬਾਰਾਤ ਮਹਾਂ ਮਾ॥
 ਇਨ ਬਿਨ ਮਰੇ ਜੁ ਸੁਖ ਰਿਮਾਜਾ ਵੇਜਨ
 ਮਹਾਂ ਮਾ॥ **ਭੁਲਾ ਜੀ** ਮੇਹਰੀ ਮਾਸ ਸਿਰਾ
 ਬੁਤੋ ਸਾਸ ਤੇ ਸੋ ਨਿੰਦ ਕਹਾਏ॥ **ਉੜੀ**॥ ਮੁਹ
 ਨ ਰੋਗ ਸੁਸੇਦੀ ਚੋਦ ਸਰਤ ਨ ਮੁਖਾ ਸਾ॥
 ਇਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੇ ਕਰੇ ਕਿਉਨ ਗਗਨ
 ਬਾਸਾ॥ **ਸੋ ਰਾਗ ਵਤ ਮੋ** ਕਹਾਏ॥ ਜੀਵਿ ਜੀ
 ਵਸ ਜੀਵਨੀ॥ **ਦੋਹਿਰਾ** ਬੁਝ ਰੇ ਕਾਮੰਦਰ
 ਬਸੇ ਪੀਵੇ ਤਿਸ ਕਾ ਖੀਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿੰਦਾ
 ਜੋ ਕਰੇ ਪਸੁ ਮਨੁ ਖਖ ਸੁਗਿ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ**

ਮਹਿਬਾਤੋਤ ਜਥਾ ਰਬ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਜੋ ਨਿੰਦਾਰ
 ਰਣੀ ਕਿਸ ਕਿੰਤੀ ਮਛੀ ਨਹੀਂ। ਭੁਲਾਖੀ
 ਰਭੀ ਧੀ। ਮਾਮੰ ਦਰ ਭੀ ਬਸਾਏ ਰਸ ਪ੍ਰ
 ਸੋਤੇ ਨਹੀਂ ਬਨਤਾ। **ਸਿਧਾਂਤੀ**। ਤਿਸ ਕੇ ਬਹੁ
 ਤਰ੍ਹ ਪੈਂ। ਜਨ ਮਕਾਰਣ ਭਈ ਜਨ ਨੀਭੇ
 ਗਕਾਰਣ ਭਾਗਜਾ। ਟੂਜਾ ਕਾਰਣ ਭਈ ਏਵੀ
 ਵਰੇ ਦੇਸਾ ਮਾਰੇ ਕਾਰਜਾ। **ਪੁਰਬ ਪਖੀ**। ਮ
 ਪਕੇ ਕਹਨੇ ਸੇ ਸਭ ਸੇ ਬਸੇ ਸਾਇਸ ਤੀਹੁ ਏ
ਗੁਰੀ ਬਾਕਾਰ ਵਾਚ। **ਦੇਹਿ ਗਾ**। ਮ ਬਲ ਸੇ
 ਮ ਬਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਮਨ ਮੇਂ ਮਤ ਬਾਗ। ਇ
 ਸਤੇ ਉਪਰ ਕਿ ਮਾ ਕਹੂੰ ਚੈ ਦਾ ਲੋਕ ਮਤਾ
 ਗਾ ਸੇ ਕਹਿ ਤੇਰੇ। ਗੀ ਗਾ ਗਾਉਂ ਮਗਇ ਸ
 ਤੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀਤ ਬੀਚਾਗ। ਇਨ ਮੇਂ ਏ
 ਖਨੋਰ ਪੀਏ ਕਹਾ ਜੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਗ। ਕਹਾ
 ਜੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰ ਕੋਲਾਂ ਹਰੀ ਗਾਇਰ ਤੁਇ
 ਇਮਾ। ਸੀਤਾ ਗਾ ਕਸਗਾ ਹੀ ਗਾਂ ਮਛੀਰ
 ਪਰੇਲੇ। ਮਾਇਮਾ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ

ਸੁਨਯਾਗਪ੍ਰੰਡਰੀਬ੍ਰਹਮਾਂਸੀਗਾ॥ ਨਾਰੀਬਿਹਤਬ
 ਸਸਬ੍ਰਾਹਮਣਗੇਸੀਤਕੇਰੀਗਾ॥ ਪ੍ਰੰਡਰੀਕਾਖਿ
 ਮਾਂਡੀਰੁਭੰਡੇਸੁਚਾ॥ **ਕੰਡਲੀਆ**॥ ਰੀਗਾਬ੍ਰ
 ਹਮਣਸੀਤਗੇਇਸੇਨਾਰੀਬਿਹਤਬਸੇਸਾ॥ ਪ੍ਰੰ
 ਰਪੇਕੰਬਰਾਮੇਲੀਏਉਤਪਤਹੁਏਭੇਸਾ॥
 ਉਤਪਤਹੁਏਭੇਸਰਾਮਜੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਗਾਰੀ॥
 ਦੇਵਦੈਤਮਨੁਖਸਭਨਕੇਜਨਨੇਹਾਰੀ॥ ਕਹ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗਏਸਮੇਂਨਾਰੀਸੀਗਾ॥
 ਨਾਰੀਬਿਹਤਬਸੇਸਬ੍ਰਾਹਮਣਗੇਸੀਤਕੇਰੀਗਾ
ਨਨੁ॥ ਲੋਕਤੇਉਲਟੇਨਿਦਾਕਰਤੇਹੈ॥ ਤੁਸਾਂ
 ਨਾਰੀਕੰਬਸੇਸਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਨਾਰੀਕੀਨਿ
 ਦਾਕਰੇਸੇਮਾਂਨਸਬਦਕਾਗਾਸਗਾਨਿਉਜਾਣੇ
 ਭੈਕਦਾਯੇਹੀਨਿਸਚੇਧਾਗਾਯੇਹੀਨਿਸਚੇ
 ਧਾਰਬਾਤਹਮਮਸਲੀਆਖੀ॥ ਇਸਮੇਂਨ
 ਹੀਂਬਿਰੋਧਵੇਦਕੀਸੰਚੀਸਾਖੀ॥ ਕਾਹਿਨਿਰ
 ਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗਸੇਮੇਂਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥
 ਮੇਸਾਮੇਰਨਕੋਇਜਗਤਮੇਂਜੈਸੇਨਾਰੀ॥

ਕੁੰਡਲੀਆ ਨਾਰੀ ਤੋਧੀਆਰੀ ਕਹੀਐ ਮਖਤੀ
 ਨੇਏ ਵਾਯਾਹਿ ਬਾਡਿਓ ਕੀਰੀਤ ਹੋ ਕਰੇਂ ਭੁਲੀ ਬਿ
 ਧਸੇ ਵਾ ਕਰੇਂ ਭੁਲੀ ਬਿਧਸੇ ਵਾ ਮੇਸੀ ਉਤਮ ਯੁ
 ਵਤੀ ਆਈ ਗਾਂਬਹੁਤਾ ਮਾਨਿਏ ਮੰਤ ਕੇ ਕਰਤੀ
 ਮੁਕਤੀ ਕਾਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਸੁਨ ਯਾਰ ਦੇ ਵਯ
 ਹਿਸਭ ਸੈਂਭਾਰੀ ਮੇਸਾ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ਜਗ
 ਤ ਮੇਜੈ ਸੇ ਨਾਰੀ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ** ਹਮ ਕੋ ਮਲੂ
 ਮਨਹੀ ਜੁਇਸ ਤੀਨੇ ਮੁਕਤ ਕਿਸ ਕੋ ਕੀਆ
 ਹੈ **ਉਤ** ਯੁਵਤੀ ਪਰੇਨ ਯੁਗਤ ਹੋ ਜੋਤ ਰਤੀ
 ਚੇਦਾਂ ਲੋਕਾ ਸਿਖਰ ਯੁਭੂ ਉਪ ਦੇਸ ਕੋਇ ਤੇ
 ਹਭੇ ਬੇਕਾਇ ਤੇ ਹਭੇ ਬੇਕ ਜੋਗ ਜੋਭੇ ਰਾਭੁਗਾ
 ਵੈ ਯਾਹੀ ਚੁੜਾਲਾ ਨਾਗ ਮੰਤ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਸਿਧ
 ਵੈ ਕਾਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਸੁਨ ਯਾਰ ਗਾਰਗੀਆ
 ਖੀਉ ਕਤੀ ਤੁਲਸੀ ਕੋ ਉਪ ਦੇਸ ਉਤਮ ਯੁ
 ਹਿ ਚਾਰੇ ਯੁਵਤੀ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ** ਮਾਧ ਕਾਹਿ
 ਤੇ ਹੋਇਸ ਤੀਜੈ ਸੇ ਉਤਮ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
 ਅਸਾਯ ਹਬਾਤਾ ਮਾਰੇ ਸੁਵਣ ਨਹੀ ਕਰੀ

ਉੜਾ॥ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਕਹਾਏ॥ ਮਖ ਕਾ ਬਿਧੁ ੨੭

ਗਨ ਗੰਨ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੁਤਾ ਸਨਾਂ ਪਟ ਉਤੰ ਚਮਾ
ਰਤਾਰੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਨਈ ਵਸੁ ਪਤੀ॥ **ਕੀਰਤਨੀ॥**
ਮੇਰਤ ਕਾ ਵਲਾ ਮੇਰ ਸੁਣ ਸਿੰਗੀ ਰਿਖ ਵਸ ਕੀ
ਨਾ ਪ੍ਰੀ ਮਾਰਿ ਖੀ ਧੀਲ ਪਾਟੀ॥ ਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਪ੍ਰਬੀ
ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੁ ਪ੍ਰਬੀ ਨਾ ਮਹਾਂ ਲਿ॥ ਮਾ ਪ੍ਰਗਏ
ਦੁਪਾਇ॥ ਮਾ ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਕਹੈ॥ ਮਾਤ
ਮਾਂਜੀ ਉਬਣਾਂ ਇ॥ ਮਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ
ਸੁਨ ਯਾਗ ਇਸ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸਭ ਦੋਰਤਾ॥ ਮੇ
ਸਾ ਬਲੀ ਨ ਕੇਇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜੈ ਸੋ ਮੇਰਤਾ॥
ਕੀ॥ ਮੇਰਤ ਕੀ ਗਲਾ ਮੇਰ ਸੁਣ ਸੁਨ ਤਦੇ
ਈ ਚਲਾਇ॥ ਮਸਲ ਮੀਂ ਨ ਕੇ ਮਜਬ ਮੇਂ
ਮ ਬਰੋਰੀ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਮ ਬੋਤੋਰੀ ਦੁਖ ਪਾ
ਇ ਦਸ ਰਖ ਨੇ ਜਾਂ ਨਗੁ ਵਾਈ॥ ਪੀਰ ਪਕੈ ਬ
ਰ ਕੇ ਦਭੋ ਜ ਪੁਰ ਕਾਠੀ ਪਾਈ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਗ ਇਸ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸਭ ਦੋਰਤਾ॥
ਮੇ ਸਾ ਬਲੀ ਨ ਕੇਇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜੈ ਸੋ ਮੇਰਤ॥

ਕਿਆ

ਕੀ ਜੇ ਰੋਊ ਪਰ ਜੇ ਰਨ ਹਿ ਸਭ ਹੀ ਇਸ ਕੇ ਦਾ
ਸਾ ਬਾਤ ਜਥਾ ਵਤ ਹਮ ਕਹੀ ਭਾਂ ਮੇ ਸਮਝ
ਬਿਲਾਸਾ ਭਾਂ ਮੇ ਸਮਝ ਬਿਲਾਸ ਭੈ ਇਸ
ਤੇ ਸਭ ਖਾਂ ਮੇ ਚੰਕ ਬਰਤੀ ਹੋਇ ਤੁਰਤ ਭ੍ਰਿ
ਤ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ
ਸਾਧੋ ਹੋਵੇ ਚੋਰੇ ਸਭ ਸੈ ਹੋ ਬਲਵਾਂ ਨਜਰ
ਤੇ ਮੇਂ ਜਾਰੇ ਯੋਰੇ **ਏਹਿ ਗਾ** ਡਿਆਤੀ ਨੇਲੇ
ਕਕੇ ਜੀਤ ਲੀਏ ਸਭ ਲੋਕਾ ਸੁਹਮਾ ਦਕ
ਸਿਵ ਵਿਸਨ ਜੇ ਸਨ ਕਾ ਦਕ ਤਿਸੇ ਬਿਲੇ
ਕਾ **ਪੁਰਬ ਪਛੀ** ਆਪਾਇ ਸਤੀ ਕੀ ਉਪਮਾ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਹੀ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ **ਉਤ੍ਰਾ** ਸਾ
ਰਕਤਾ ਵਲੀ ਮੇ ਕਹਾਹੇ ਆਪੀ ਆਰੀ ਉਪਕਾ
ਗਗਿ ਰਾਕਰੇ ਮਾਕਿਰਤ ਮਧੀਤਾ ਸੰਤਨ
ਯਹੀ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਸਸ ਸੀਤਲ ਕਿਨ ਕੀਤਾ
ਸੋਹ ਮਨੇ ਭੀ ਉਪਕਾਰ ਕੀ ਆਹੇ ਲੋਕਾਇ
ਸਤੀ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਹੋਂ ਹਮ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋਂ ਸ
ਭ ਸੀਰ ਪਾ ਚਤ ਤੇ ਕੇ ਹੋਂ ਸੋਏ ਕਸੇ ਹੋਂ **ਵਿ**

ਸਨਜੀਕਹਾਯੋ॥ ਮਨੇਕਰੂਪਰੂਪਾਇਵਿ
 ਸਦੇਪ੍ਰਭਵਿਸਦੇ॥ ਤਾਂਇਸਤੀਵਿਖਰੀ
 ਨਹੀਰਹੀਵਿਸਰੂਪਾਹੀ॥ ਨਿੰਦਾਕਿਉਕ
 ਰਤੇਹੋ॥ **ਸੋਗਸਮੰਡਲਮੇਕਹਾਯੋ॥** ਰਾਧੇ
 ਮਾਧੋਏਕਹੋਏਨੋਏਕਸਰੂਪਾ॥ ਬਿਰਜਖੇ
 ਲਛਕੇਕਾਰਣਪਾਰਲੰਏਏਰੂਪਾ॥ **ਰੀ**
ਸਾਕਾਰਵਾਦਾਏਹਿਗਾ॥ ਨਾਰਨਾਰਾਇਣ
 ਏਕਹੋਸਰਤਸਿੰਮਤਾਮਨਾਮਨਸਾਗਾ॥
 ਚੌਰਬੇਦਪ੍ਰਕਾਰਤੇਯਿਉਕਹਿਤਾਹੋਨਿਰ
 ਬਕਾਰਾ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ॥** ਪਾਂਚਤਤਕਾਪੂਤ
 ਰਾਜੇਦੀਸੇਸਭੀਅਕਾਰਾਰਾਂਮਕ੍ਰਿਸ਼
 ਰਾਸਵਤੇਭੇਰੁ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਤਾਮਵਤਾਗਾਤ੍ਰਿ
 ਮਾਤਾਮਵਤਾਰਨਾਰਾਇਕਿਆਬ੍ਰਹਮਾਂਸੀ
 ਭ੍ਰਾ॥ ਏਵੇਏਤਮਾਨੰਖਰਖੀਸੁਖਾਘਰ
 ਜੰਭ੍ਰਾ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਤਾਂਭ੍ਰਿ
 ਤਪੈਸਾਂਚਾ॥ ਮੇਰਬ੍ਰਹਮਨੁਕੋਇਤਤ੍ਰੇ
 ਯੇਹੀਪਾਂਚਾ॥ **ਏਹਿਗਾ॥** ਤਤਸਤਬ੍ਰਹਮ

ਸੁਠੈਯੇਹੀਨਿਸਚੇਧਾਰਾਜੈਸੇਮਾਤਾਬਾ
 ਲੈਕੇਕਾਰਿਤੀਹਉਪਕਾਰਾ॥ **੨੦** ਬੀਤਿਆ
 ਕੇਪੁਤਨਹੀਸਸੇਸੀਗਨਹੋਇ। ਕਹਾਂਬਿ
 ਓਮਮੇਛੂਲਹੈਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਬਿਰੋਇ॥ **੨੧**
ਹਿਰਾ। ਸੀਤਲਤਪਤਸੁਏਕਰਸਗਵ
 ਨਇਸਤਿਤੀਧਾਰਾਪਾਂਚਤਤਬਿਨਕੁਛ
 ਨਹੀਜਿਉਕਾਰਿਤਾਨਿਰਬਕਾਰਾ॥ **੨੨**

ਇਤਸ੍ਰੀਪਰੇਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਾਤਤਸ
ਤਪ੍ਰਿਤਪਾਦਕੋਤ੍ਰਿਤੀਓਵਾਖਿਆਨਾ॥

ਪੁਰਬਪੰਖੀ। ਜੋਆਪਕਾਰਿਤੇਹੋਸੇਸੰਤਿ
 ਕਾਰਿਤੇਹੋ। ਹਮਰੇਮਨਭਵਮੇਯਹਿਬਾ

ਤਨਖੀ॥ ਮਥਾ ਮਾਧਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਮਝੁ ਲੀ॥
 ਮਾਜੇ ਪਾਂਝ ਤੰਤੋ ਬਰੈ ਗਾਮੈ ਰਕ ਛੁਨਹੀ॥
 ਨਨ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾਰਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸ੍ਰਜੀ ਵ
 ਮਾਵਿਦਿ ਮਾਮਾਇ ਮਾਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਜਗਤਾ ਮ
 ਵਸਥਾ ਸੋਕਿ ਸਕੇ ਕਹਿ ਤੇਹੈ॥ ਓੜ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਲੀ॥ ਜੀਵ ਦੇਹ ਕੇ ਸਮਝੁ ਲੈ ਤਤ ਸੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਧ ਛਾਂਨਾ॥ ਈਸ਼ਾਇ ਛਿ ਮਾਤੇ ਕਹਾ ਮਾ
 ਇ ਮਾਭਰ ਮਵਖਿ ਮਾਂਨਾ॥ ਮਾਇ ਮਾਭਰ
 ਮਵਖਿ ਮਾਂਨ ਜਗਤ ਤਬ ਦੇ ਭਕਹੀ ਜੈ॥
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤੀਨੇ ਦੇਵ ਮਵਸਥਾ ਜਾਗਤ ਤੇ
 ਲੀਜੇ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਗਤ ਹੀ
 ਇਹ ਦੇਵ ਮਭੀਵਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ ਬਿਨ ਨਾ
 ਹਿ ਦੇਹ ਬਿਨ ਕਹੀ ਨ ਜੀਵਾ॥ ਪੂਰਬ ਪਖੀ॥
 ਮਾਧਕਾ ਮਨਭਵ ਤੇ ਨਿਸੇ ਚਹੈ॥ ਰੁਲਾ
 ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਭੀ ਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸੁਖ ਦੇ
 ਵਜੀ ਮਾਧਿ ਮਾਤ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਖੈ ਕਹਾਹੈ
 ਕਾ ਬਿੰਤ॥ ਸੀਸਹੈ ਮਕਾਸ ਸੁਵਾਸਨਾ

ਸਕਾਂਸੋਪਵਨਵਾਸਸੁਰਸਸਨੈਨਮਕਾਮਾਂ
 ਨਲਕੋਕਰੇਹੈ॥ਹਰੀਹਰਿਭੁਜਾਂਦੇਓਹੀਏ
 ਚੜਾਨਨਹੈਓਦਰਸਗਲਲੋਕਬਾਣੀਥੇ
 ਦਰੇਹੈ॥ਪਰਬਤਹੈਅਸਤਰੇਮਸਕਲ
 ਬਨਾਸਪਤੀਮੇਘਮਾਲਬੀਰਜਪਤਾਲ
 ਪਾਬਪਰੇਹੈ॥ਮਲਖਾਮਰੂਪਜਾਂਕੀਮੇ
 ਹੈਮਨੁਪਦੇਖੋਵਹਿਵਿਸਭੁਪਵਹਿਵਿਸ
 ਰੂਪਧਰੇਹੈ॥**ਮੇਰਾਵਿਸਵਾਕੋਸਮੋਕਹੈ**
 ਮਾਤਮਾਂਦੇਹਪਰਤਉਜੀਵਿਸੁਵਸੋਪਮ
 ਤਮਨਾ॥**ਰੀਥਾਕਾਰਵਾਚਾ॥****ਦੇਹਿਗਾ॥**ਤ
 ਤਬਿਨਬ੍ਰਹਮਨਜਾਂਨਤੰਨਈਸਰਜੀਵ
 ਬਖਾਂਨਾ॥ਨਿਰਬਕਾਰਜਿਉਕਹਿਤਹੈਦ
 ਮਾਰੀਥਪ੍ਰਮਾਨਾ॥**ਪੁਰਖਪਖੀ॥**ਬ੍ਰਹਮ
 ਤੇਇਨੇਕਾਹੀਬਨਾ॥ਅਕੇਅਬਨਾਸੀ
 ਨਿਰਬਕਾਰਕੁਟਸਤਨਿਮੰਤਾਬ੍ਰਹਤ
 ਤਤਾਰਕਯਹਕਿਸਕੋਕਹਾਸੇਕੋਹੈ॥**ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ਅਕੇਕਹੀਏਜੁਕਰਕੇਕਹੇਹਮਕਿ

ਛੁਨਹੀਕੀ। ਅਗਸੋਤਤੇਕੋ। ਅਭਮਾਂਨਨਹੀਜਿ
 ਹਮਕਛਕਰਤੇਹੈ। ਤਾਂਤਤਹੀ। ਅਕ੍ਰਹੂਏ। ਮੇ
 ਰਾਅਕ੍ਰਕੋਓਨਹੀ। **ਅਬਨਾਸੀ**। ਕਿਆਜੁ
 ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਿਤੋਸੇਤਤਨਜਨਮ
 ਤੇਹੈ। ਨਇਨੇਕਾਅਭਾਵਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਂ
 ਤਤਹੀ। **ਅਬਨਾਸੀ**। ਮੇਰਾਅਬਨ
 ਸੀਕੋਓਨਹੀ। **ਨਿਰਬ**। ਕਾਹਕਿਆਜਿ
 ਸਮੇਦਵੈਤਨਹੀ। ਸੇਤਤੇਮੇਦਵੈਤਨਹੀ
 ਸਭਮੇਏਕੇਸਹੀਵਰਤਤੇਹੈ। ਤਾਂਤਤ
 ਹੀ। **ਨਿਰਬ**। ਕਾਹਕਿਆਜਿ
 ਰਕੋਓਨਹੀ। **ਕੁਟਸਤ**। ਕਿਆਜੇਧਰਮ
 ਤੇਨਟਲੇਸੇਤਤਧਰਮਤੇਨਹੀਟਲਤੇ
 ਤਾਂਤਤਹੀ। **ਕੁਟਸਤ**। ਮੇਰਾਕੁਟਸ
 ਤਕੋਓਨਹੀ। **ਨਿਮੰਤਾ**। ਕਹੀਏਪ੍ਰੇਰਕ
 ਕੋਸੇਤਤੇਬਿਨਾਕਿਸੇਕੀਕ੍ਰਿਆਠਹੀ
 ਹੋਤੀ। ਤਾਂਤਤਹੀ। **ਨਿਮੰਤਾ**। ਹੁਏ। ਮੇ
 ਰਾਨਿਮੰਤਾਕੋਓਨਹੀ। **ਬ੍ਰਹਤ**। ਕਿਆ

ਜਿਸਤੇ ਬਾਹੁ ਭਕਿਛੁ ਨਹੀ॥ ਸੇਤ ਤੋ ਬਿਨ
 ਮੇਰ ਵਸਤੇ ਕਈ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਤਤਹੀ ਬ੍ਰਹ
 ਤਹੇ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹ ਤ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਤਤਾਰਕ** ਕਿ
 ਮਾਜੇ ਸਭ ਕੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਸੇਤ ਤਤਹੀ
 ਸਭ ਕੇ ਪੋਖ ਤੇਹੇ॥ ਤਾਂ ਤਤਹੀ ਤਤਾਰਕ
 ਹੁਏ॥ ਮੇਰ ਤਤਾਰਕ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਨਨਾ॥**
 ਅਲਖ ਗਾਂਧਿਸ਼ ਨਾਰੈ ਭਗਵਾਨ ਯਹਿ ਕਿ
 ਸਕੇ ਕਹਿ ਤੇਹੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਹਮ ਜੇ ਤਮ ਕੇ
 ਕਹਿ ਤੇਹੇ ਸਭ ਤੋ ਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਯਾਗੇ॥ **ਨਨਾ॥** ਕ
 ਹੇ ਕੇ ਸੇਹੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਅਲਖ ਕਹੀਏ
 ਜੇ ਲਖਣੇ ਮੇ ਨਾ ਮਾਵੈ॥ ਸੇਤ ਤਲਖਣੇ
 ਮੇ ਨਹੀ॥ ਮਾਵੇ ਤੇ॥ ਬਿਅੰਤੀ ਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਮ
 ਲਖ ਤੇ ਤੇਹੀ ਸੇ ਕਹਾਹੇ॥ ਮੇਰਾ ਅਲਖ
 ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਗਾਂਧਿ** ਕਿਆ ਗਮਤੀ ਤੇ ਮ
 ਰਖ ਗਾਂਧਿ॥ ਸੇਤ ਤਤਹੀ ਸਾਰੇ ਗਮੇ ਹੁਏਹੇ
 ਤਾਂ ਤੇ ਗਾਂਧਿ ਤੇਹੀ ਸੇ ਕਹੀ ਤਾਹੇ॥ ਮੇਰਾ
 ਮਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ** ਕਿਆ ਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ

ਸੋਫਰਕਨਕਰੇ॥ ਸੋਤੁਤਕਿਸੀਸੋਫਰ
 ਕਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਸਭਮੇਏਕਸੇਹੀਵਰਤ
 ਤੇਹੈ॥ ਤਾਂਤਤੇਕੇਹੀਕਿਸਕਾਰਿਤੇਹੈ॥
 ਮੇਰਕਿਸਕੇਈਨਹੀ॥ ਨਾਗਾਇਣਕਿ
 ਸਕੇਕਰਤੇਹੈ॥ **ਉੜਾ** ਨਾਨਾਮਜਲਕਾ
 ਹੈ॥ ਮਾਇਨਕਹੀਏਸੀਗਸੇਭਸੀਰ
 ਜਲਸੇਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਾਂਨਾਗਾਇਣਜਲ
 ਹੀਹੈ॥ ਮੇਰਨਾਗਾਇਣਕੇਉਨਹੀ॥ **ਨਨੁ**
 ਭਗਵਾਨਕਿਸਕੇਕਰਿਤੇਹੈ॥ **ਉੜਾ** ਭਾ
 ਗਵਾਨਕੇਭਗਵਾਨਕਹੀਤਾਹੈ॥ ਕਿਉਭਾ
 ਗਵਾਨਵਹੀਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਘਰਮੇਸਭਪ
 ਦਾਰਥਹੋਵੇ॥ ਸੋਤਤੇਮੇਸਭਪਦਾਰਥ
 ਹੈ॥ ਤਾਂਭਗਵਾਨਤਤੇਕੇਹੀਕਹੀਤਾਹੈ॥
 ਮੇਰਭਗਵਾਨਕੇਉਨਹੀ॥ **ਨਨੁ** ਮਾ
 ਪਕਾਰਿਤੇਹੈ॥ ਜੁਥੁਹਮਤੇਲੇਕਰਬਨਤਾ
 ਹੈ॥ ਸੋਤਤੇਕਾਹੀਬਨਤਾਹੈ॥ ਥੁਹਮਾਏ

ਤੰਨਹੈ ਤੰਤੁ ਮਰੂ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰ ਰਿਬ ਨ ਤਾ ਹੋ॥ ਸਿ
ਧਾਂਤੀ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਤੁਮ ਕੋ ਸਮਝ ਨਾ ਪਰ
ਜੜ ਦੇ ਤਨ ਸਭ ਤਤ ਹੀ ਹੋ॥ ਏਹਿ ਗਾ ਸੁਤੇ
ਪਰ ਮੁਸਾਇਆ ਉਠ ਵੇਹੋ ਇਸੇ ਚੇਤਾ॥ ਬਿ
ਨ ਤਾ ਤਨਾ ਮੇਰ ਕਛੁ ਕਿਉ ਜੋਇ ਓਯਾਰ
ਮਚੇਤਾ॥ ਬੋਲ ਤਚਾਲ ਤਦੇਖ ਤਹੈ ਸੁਪ੍ਰ
ਸਕਰੇ ਸਭ ਸੀਘੋ॥ ਜੜ ਦੇ ਤਨ ਸਭ ਤ
ਤਹੈ ਜਗ ਕੋ ਮਾਈ ਓਘਾ॥ ਰਿਤ ਓ॥ ਇ
ਨ ਕੋ ਕਈ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਏਹ ਸਮਝ
ਲੇ ਮੇ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂ ਤਕਾਹਿ ਤੇਹੀ॥
ਸਭਾ ਜੈ ਸੇ ਸਮਗ ਕਿ ਕਣਾ ਹ ਬਨ ਤਾ
ਹੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਤਤੋ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਨ ਤਾ ਹੀ॥ ਫੇਰ
ਜੈ ਸੇ ਬੂਟਿ ਓਕਾ ਬਾਗ ਬਨ ਤਾ ਹੀ॥ ਤੈ ਸੇ
ਤਤੋ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਨ ਤਾ ਹੀ॥ ਮੇਰ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਜੈ ਸੇ ਹਟੀ ਓਕਾ ਬਾਗ ਬਨ ਤਾ ਹੀ॥ ਤੈ
ਸੇ ਤਤੋ ਕਾ ਹੀਨਾ ਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਮੇਰ ਕਹਿ

ਤੇਹੋਂ ਜੇ ਸੇਸੀ ਗਲ ਗੋਬਿਨ ਨਹੀ ਬ
 ਨਤਾ ਤੇ ਸੇਤ ਤੋ ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਪਾ
 ਈਤਾ ॥ ਨਨਾ ॥ ਤਤ ਪਾਂਚਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਏ
 ਕਹੈ ਕੋ ਸੇ ਬਨਤਾਹੈ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਜੇ ਸੇਸੀ
 ਗਵਖਰੇ ਭਾਸਤਾਹੈ ॥ ਹਿੰਮ ਕਠਾ ਜਿ ਤੇ
 ਸੇਤ ਤਰੀ ਵਖਰੇ ਭਾਸਤਾਹੈ ॥ ਹੋ ਏ ਕਰੁ
 ਪਾ ॥ ਨਨਾ ॥ ਕੋ ਓ ਜਗਤ ਕਹੈ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥
 ਸੀਰੇ ਸਾਹ ਮੇ ਕਹਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇ ਗੰਧ
 ਗੁਣਹੈ ॥ ਸੇ ਗੰਧ ਤਪਹੋਤੀਹੈ ॥ ਜੇ ਜਲ
 ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਲ ਇਹੈ ॥ ਜਲ
 ਮੇ ਰਸ ਗੁਣਹੈ ॥ ਰਸ ਤਦਹੋਤਾਹੈ ॥ ਜਦ ਮ
 ਗਨ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਯਹਿਤੀ ਨੇ ਏ ਕਹੈ ॥
 ਮਗਨ ਮੇ ਰੂਪ ਗੁਣਹੈ ॥ ਰੂਪ ਤਦਹੋਤਾਹੈ ॥
 ਜੇ ਪ੍ਰੇਤ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਏ ਕਹੈ ॥ ਪਵ
 ਨ ਮੇ ਸਪ੍ਰਸ਼ ਗੁਣਹੈ ॥ ਸਪ੍ਰਸ਼ ਤਦਹੋਤਾ
 ਹੈ ॥ ਜੇ ਅਕਾਸ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਂਚੇ ਏ
 ਕਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਕ੍ਰਿਮਾ ਵਖਰੀ ਭਾਸਤੀ

ਕ

ਹੋ॥ ਸੋ ਕੀਰਾ ਮਾ ਕਰ ਮਹੁ ਪਰੰਗਏ ਨੇ ਤੇ
 ਹੀਰੋ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ॥** ਇਸਾ ਮਾ ਪਕੇ ਕਹਿ
 ਨੇ ਸੇ ਤੇ ਤੰਤਾ ਬਿਕਾਰੀ ਹੁਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥**
 ਤੰਤੰਤੰ ਮੇਂ ਦੁਬਾ ਬਿਕਾਰ ਮਾਨਤਾ ਹੋ॥ ਕਿ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਕਾਰਾ ਜੇ ਦੁਬਾ ਬਿਕਾਰ ਕਹੈ ਤੇ
 ਦੁਬਾ ਦੁਤਾ ਤੇ ਤੰਤੰ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ਸੋ ਭਿੰਨ ਨ
 ਹੋ॥ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਕਾਰ ਕਹੈ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬ੍ਰਿ
 ਤੀ ਮੇਂ ਹੋ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੈ ਜੁਰੂ ਮੇਂ ਗਿਆ
 ਨ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਗਿਆ ਨਹੀ ਮਾ ਤੇ ਤੰਤੰ ਰੂਪ
 ਹੀਰੋ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ॥** ਜੇ ਤੰਤੰ ਹੀਰੋ ਤੇ
 ਪਉ ਪਏ ਸਮਾਨ ਵਿਤ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ ਕਿ ਪਰ
 ਨਾ ਮਿਤਵਾ ਸੁਤੇ ਰੂਪ ਕਰਮ ਹੋ॥ ਜੇ ਸਵਾਨਾ
 ਮਿਤ ਕਹੈ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੇਂ ਸਾਧਨ ਨਹੀ ਬਨ
 ਤੇ॥ ਜੇ ਪਰਾ ਮਿਤ ਕਹੈ ਤੇ ਦੁਵੈਤਾ ਪਤੀ ਮ
 ਵਤੀ ਹੋ॥ ਸੁਭਾ ਵਕ ਕਹੈ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਬਨ ਤੇ
ਓੜ ਯੇਹ ਪ੍ਰਸਾਨਿ ਨੀ ਓਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਸੇ ਸੇਗਿ
 ਮਾਨਵਾਨ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਓਪਏ ਸ

ਮਾਦਰਭੀਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਸਮਝਲੈਣਾ। ਸਭ
 ਮਾਪਣਾਂਮਾਪਹੀਹੈ॥ ਮਾਪਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈ
 ਮਾਪਾ। ਸੋਤੰਤਹੀਸਮਝਤੇਹੈ॥ ਮਰਤੰਤਹੀਉਪ
 ਦੇਸਕਰਤੇਹੈ॥ **ਪੁਰਖਪਖੀ**॥ ਯਹਿਬਾਤਤੇਹਮ
 ਰੇਨਿਸਚੇਮੋਆਈਜੋਤੰਤੋਬਗੈਗਮੈਰੁਕਛ
 ਨਹੀ॥ ਏਕਾਮੈਰਸੀਸਾਹੈਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕ੍ਰੋ
 ਤੰਤੋਤੇਜਗਤਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਉਤਪਤਹੋਤਾਹੈ
 ਜੇਹਕਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਪ੍ਰਤਾਂਕਿਮੀਕਿੰਦ੍ਰਮਣਿ
ਪੁਰਖਪਖੀ॥ ਤੰਤੋਤੇਸਿੰਦੁਉਪਤਿਹੋਤੀਪ੍ਰਤੰਖ
 ਤਾਸਤੀਹੈ॥ ਤੰਭੀਕੋਈਜਗਤਪ੍ਰਮਾਣੁਚ
 ਹੀਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਕਹਿਤੇਹੈਸੋਸੁਣਾਬਾਬਾ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨਾ। ਪੰਚਪ੍ਰ
 ਪਾਨਾ॥ ਮਰਖਯਾਹਿਪੰਚਪ੍ਰਕਾਸਕਹੀਏਪ੍ਰ
 ਸਿਧਾ। ਪ੍ਰਪਾਨਕਿਮਾਮਖਤਾਭੀਇਨੋਕੀ
 ਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਕੇਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਹੋਣੇਤੇਸੰਪੂਰ
 ਣਏਹੋਕੀਰਚਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ **ਨਨੀ**॥ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿ
 ਤੀਕੋਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਕਹਿਤੇਹੈਸੋਸੁਣਾਕਾ

ਮਕੋਧਲੋਭ ਮੋਹ ਮਤ ਸਗਾਯਹ ਮਕਾਸਤੋ॥
 ਧਾਵਨ ਪਸਰਨ ਉਛਲਨ ਸੰਕੋਚਨ ਚੰਚਲ
 ਤਾਈ॥ ਯਹ ਪਵਨ ਤੋ॥ ਛੁਪਾ ਧਿਪਾਸਾ ਮ
 ਲਸ ਨਿੰਦਾ ਕ੍ਰਾਂਤਾ॥ ਯਹ ਮਗਨ ਤੋ॥ ਰੇਤ ਧਿ
 ਤ ਸਵੇਤ ਲਾਲਾ ਰਕਤਾ॥ ਯਹ ਜਲ ਤੋ॥ ਹ
 ਰ ਮਾਸ ਨਾਤੀ ਤੁਚਾ ਰੋਆ॥ ਯਹ ਧਿਬਵੀ ਤੋ॥
 ਨਨ॥ ਯਹਿ ਤੇ ਸਮੁਦਾਇ ਦੀ ਓਕੀ ਜੁਗਤਿ
 ਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਨਰ ਵਾਕਾ
 ਕਾਸ ਭਨੇ ਪੁਨ ਪਾਨ ਤੁਚਾ॥ ਯਹਿ ਮਾਰ ਤੇ ਹੋਈ॥
 ਚਖਰ ਪਾਏ ਬਸੀ ਤੇ ਰਸਾਂ ਮਰ ਮੇਰੁ ਰਾਮ
 ਬਖਿਰੋਈ॥ ਪ੍ਰਾਣੁ ਗੁਣਾ ਮਹੀ ਓਕੀਏ
 ਜੇ ਓਕਾਰਨ ਕਾਰ ਜੇ ਨਾ ਮਲੇਈ॥ ਕਹੈ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਯਾਗਇ ਨੇ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਜੀਵਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਨ॥ ਪ੍ਰਾਣੁ ਕੀ ਜੁਗਤਿ
 ਭੀ ਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਸੇਸੁ ਯਾਧ
 ਨਿੰਜਾ ਬਿਆਨ ਗੋਨਿ ਯੀ॥ ਦੇਵ ਦੰਤ ਉਦਾ
 ਨ ਪੈਨਿ ਯੀ॥ ਕ੍ਰਿਕਲ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੇ ਜਿਯੀ॥ ਸ

ਮਾਂ ਨ ਕੁਰਤੇ ਯੀ ॥ ਮਪਾਂ ਨ ਨਗੇ ਮੇ ਨਿਯੀ ॥ **ਏ**
ਹਿਗਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਸਤਾ ਮੀ ਸਤੇ ਮਨ ਬੰਧ
 ਚਿੰਤ ਹੰ ਕਗ ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਭ ਲਖੋ ਇਸ
 ਤੇ ਭਾਖੇ ਯਾਗ ॥ **ਭਲਾਜੀ** ॥ ਇਨੋ ਕੇ ਵਿਸੇ ਭੀ
 ਕਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ **ਏਹਿਗਾ** ॥ ਮਾਂ ਖ ਦੇ ਖ ਸੁ
 ਵਣ ਸੁਣੇ ਤੁਚਾ ਸਪੁ ਸਪੁ ਛਾਂਗ ॥ ਰਸ ਨ ਲੇ
 ਤੀ ਸੁਵਾ ਦ ਕੇਰੀ ਪਪ੍ਰਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਂਤ ॥ **ਕਰਮ**
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਾਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਭੀ ਕਹੋ ॥ **ਏਹਿਗਾ** ॥ ਵਾ
 ਕ ਬੋਲ ਹਥ ਦੇ ਤ ਹੰ ਚਕਾ ॥ ਟਰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗ
 ਦਾ ਉਤਾਰੇ ਮੇਲ ਕੋਲਿ ॥ ਫੁਟਿ ਤਪਤੀ ਜੋਇ ॥
ਭਲਾਜੀ ॥ ਪਾਣ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹੋ ॥ **ਊੜਾ** ॥ ਸ
ਵੇਯਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਏ ਮੇਂ ਬਿਰਾਜ ਤ ਹੰ ਉਪਾਂ
 ਨ ਤੇਜੇ ਮਲ ਮੁੜਦਾ ਮਾਗੇ ॥ ਨਾਰੁ ਸਮਾਨ
 ਸਮਾਂ ਨ ਹੋ ਕੇ ਫੁਟਿ ਦਾਨ ਚਲੇ ਸੁਰ ਭਾਰੇ ॥
 ਬਿਅੰਨ ਬਿਅਪਾਰ ਹੋ ਨਖ ਚੋਟੀ ਰਸ ਸੇ
 ਸ੍ਰੀਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਤ ਸਾਗੇ ॥ ਕਹੇ ਨਿਰਬ ਕਾਰ
 ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਹਾਰ ਕਹਾ ਸੇ ਸੀਭਰੇ ॥

ਪਵਣੇ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਣਾ॥ **ਸਵੈਯਾ** ਨਾਗਕ
 ਰੇਉ ਦੁਗਾਹ ਨਕੋ॥ ਅਰਕੂਹ ਮਪਲਕ ਉਘਾ
 ਤਬਾਰੇ॥ ਦੇਵਦੰਤ ਜਵਾਈ ਸੋਲਿਆ ਵਤ
 ਹੈ ਕ੍ਰਿਕਲ ਨਿਛੋਹੇ ਪ੍ਰਕਾਰਤ ਪਾਗੇ॥ ਪਾਨਿ ਜੇ
 ਮਿਤ ਕਸੀਰ ਫੁਲਾ ਵਤ ਹੈ ਪਾਂਚੇ ਹੀ ਪੈਣ ਕ
 ਹੀ ਸੋ ਸੰਭਾਰੇ॥ ਕਾਹੇ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ
 ਯਾਗ ਲਿਖਾ ਏਹ ਜਾਰੀ ਸੁਣਾਰੇ॥ **ਭਲਾ ਜੀ**
 ਮੰਤ ਸਕਰਣ ਕੀ ਬਿਰਤੀ ਕਰੇ॥ **ਏਹਿ ਗਾ॥**
 ਬੁਧ ਨਿਸਚੇ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਣਾਂ ਮਨ ਮਨੈ ਤ
 ਬੀਚਾਗਾ॥ ਹੰਕਾਰ ਉਚਾਰਤਾ ਜਿਉ ਕਾਰਿਤਾ
 ਨਿਰਬਕਾਰ॥ **ਭਲਾ ਜੀ॥** ਇਨੇ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਭੀ
 ਕਰੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਲੋਕ ਤੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਰਿ ਤੇ
 ਹਮ ਤੇ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂਨ ਤੇ॥ **ਭਲਾ ਜੀ॥**
 ਕੇਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਰਜੇ ਸਤੋ ਤਮੇ
 ਯਾਹਿ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਹੋ॥ **ਭਲਾ ਜੀ॥** ਇਨੇ
 ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਪਾਂਚੇ ਤੇ ਕੀਸਾ
 ਤੀਤ ਮੇਂ ਮੀਸ ਤੇ ਤਮਰਾ ਫੁਲਾ॥ **ਫੇਰ ਪਾਂ**

ਚੋਤਤੋਕੀਰਜੇਅੰਸਸਾਂਝੀਤੇਰਜਗੁਣ
 ਹੁਆਮਾਮਗੇਪਾਂਓਤਤੋਕੀਸਤੋਅੰਸਸਾਂ
 ਝੀਤੇਸਤਗੁਣਹੁਆਤੀਨੋਤੇਸਭਸ੍ਰੀ
 ਰਬਨਤੇਹੈ॥ **ਭਲਾਜੀ**॥ ਜਿਸਜਗਤਿਸੇ
 ਬਨਤੇਹੈਸੋਕਹੈ॥ **ਉਕਾ**॥ ਰਜੇਗਣਤੇਕਾਂਮ
 ਕੀਚੇਸਾਉਪਜੀ॥ ਸਤੋਗੁਣਤੇਇਸਤੀ
 ਤੁਰਖਮਿਲੇ॥ ਵਿਵਹਾਰਹੋਚੁਕਾ॥ ਫੇਰਤ
 ਮੇਂਗੁਣਮਾਇਆਕਹਿਨੇਲਗਾਹਮਨੇ
 ਕਿਆਕੀਆ॥ ਪੁਰਸਕਾਖੀਰਜਜਲਰੂ
 ਪਇਸਤੀਕੀਰਕਤਾਧ੍ਰਿਸਟੀਰੂਪਾਮ
 ਗਨਜੇਖੀਤਿਸਰੇਤਪਾਕਰਿਦੈਨੋਕੋਮਿ
 ਲਾਦੀਆ॥ ਫੇਰਪੈਣਾਮਕਾਸਜੇਇਸ
 ਤੀਕੇਪੋਟਮੇਥੇਸੋਮਾਪਹੀਪ੍ਰਵੇਸਕਰਗ
 ਗਏ॥ ਫੇਰਪ੍ਰਤਲਾਬਨਾ॥ **ਭਲਾਜੀ**॥ ਪ੍ਰ
 ਤਲਾਜੇਬਨਾਸੇਠਹਿਗਕਿਸਪ੍ਰਕਾਗ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਪੀਛੇਜੇਹਮਪ੍ਰਤਿਤਾਂਕਹਿਆ
 ਏਥੇ॥ ਸੋਉਨੋਕੋਮਿਲਾਪਤੇਠਹਿਰਤਹੈ॥

ਸੇਕਹਿਤੈ॥ ਮਕਾਸਨੇਲੇਹਬਾਮਾਪਗਾ
 ਕਾਂਮਪੈਣਕੋਈ॥ ਮਾਕ੍ਰੋਪਾਮਗਨਕੋਈ
 ਮਾਮੋਹਜਲਕੋਈ॥ ਮਾਮਤਸਗਪ੍ਰ
 ਥਵੀਕੋ॥ **ਮਾਗੇ** ਪਵਨਨੇਪਾਵਨਾਮਾਪਗ
 ਖਾਪਸਰਣਾਮਕਾਸਕੋਈ॥ ਮਾਉਛਲ
 ਨਾਮਗਨਕੋਈ॥ ਮਾਏਛਲਤਾਜਲ
 ਕੋਈ॥ ਸੀਕੋਗਪ੍ਰਥਵੀਕੋਈ॥ **ਮਾਗੇ**
 ਮਗਨਨੇਛੁਪਾਮਾਪਗਾਖੀ॥ ਪਿਪਾਸਾਪ
 ਵਨਕੋਈ॥ ਮਾਲਸਾਪ੍ਰਥਵੀਕੋਈ॥ ਮਾ
 ਨਿੰਦਾਮਕਾਸਕੋਈ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਜਲਕੋ॥
ਮਾਗੇ ਰੇਤਜਲਨੇਗਾਖਾਸੁਏਤਪੈਣਕੋ
 ਈ॥ ਮਾਪਿਤਾਮਗਨਕੋਈਏ॥ ਰਕਤਪ੍ਰ
 ਥਵੀਕੋਈ॥ ਲਾਲਾਮਕਾਸਕੋ॥ **ਮਾਗੇ**
 ਪ੍ਰਥਵੀਨੇਹੰਡਾਮਾਪਗਾਮਾਸਜਲ
 ਕੋਈ॥ ਮਾਨਾਨੀਮਗਕੋ॥ ਤੁਛਾਪੈਣ
 ਕੋ॥ ਰੋਮਾਮਕਾਸਕੋ॥ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਈ
 ਟੁਢੀਨੇਕਾਮੰਦੁਉਸਰਤਾਰੈ॥ ਤਿਸੀਪ੍ਰ

ਕਾਹਪ੍ਰਿਤੋਕੇਮਿਲਣੇਸੇਪੁਤਲਾਬਨਾ॥ **ਭਲਾ**
 ਜੀਪੁਤਲਾਜੇਬਨਾਸੇਬਧਾਰਿਸਪ੍ਰਕਾਗ॥ **ਉਤ੍ਰਾ**
 ਮਾਤਾਜੇਮਨਪਾਣੀ॥ ਮਚਵਤੀਹੈਸੋਨਾਤੂਰ
 ਸੇਤੇਜਾਪਗਬਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਫੇਰਸਾਏਤੀਨਮ
 ਹੀਨੇਉਪਗੰਤਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨਿਕਸਾਮਾਵਤੀ
 ਮਾਹੈ॥ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਗਬਿਛੁੜੇਤਾਲਪੜਫ
 ਲਫਲਨਿਕਸਾਮਾਵੇਤਹੈ॥ ਫੇਰਸਾਏਤੀ
 ਨਮਹੀਨੇਉਪਗੰਤਮੰਤਹਕਰਣਹੋਇਅ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਜੇਸੇਫਲਮੇਂਸੁਗੰਧਤਾਹੋਤੀਹੈ॥
 ਚਿਤੰਨਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਫੇਰਨਉਮਹੀਨੇਉਪਗੰ
 ਤਾਮਪਾਨਪਵਨਵਾਹਗਨਿਕਾਸਏਤੀਹੈ॥
ਭਲਾਜੀ॥ ਕਈਕਹਿਤੇਹੈਂਜੇਪੇਟਬੀਚਧਿ
 ਛਲੇਸੇਜਨਮੇਂਕੀਖਬਰਹੋਤੀਹੈ॥ **ਉਤ੍ਰਾ॥**
 ਯਹਿਬਾਤਬਿਲਾਫਹੈ॥ ਧਿਛੋਕੋਈਨਾਮ
 ਇਮਾਮਗੋਜਨਮਨਪਾਇ॥ ਜਿਉਪਾਣੀ
 ਕਾਬੁਏਬੁਢਾਬੀਚੇਰਹਾਸਮਾਇ॥ ਬੀਚੇ
 ਰਹਾਸਮਾਇਬਾਤਯਹਿਦੇਖੋ॥ ਮਖੀ॥ ਧ

੩੬

ਰਮਦੁਤਾਮਰਨਰਕਮਾਰਦੇਮੇਮੇਝੰਖੀ॥
 ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਡਰੇਨਾਅਪਨੀ
 ਨਿਛੋਂ॥ ਅਗੇਜਨਮਨਹੋਇਆਵਦਾਨਾ
 ਹੀਧਿਛੋਂ॥ **ਕੁਲਾਜੀ** ਲੜਕੀਲੜਕਾਕਿ
 ਸਤਤਬੀਰਹੋਤਾਹੈ॥ **ਉੜਾ** ਪੁਰਸਕਾਬਲ
 ਬਸੇਸਤੋਲੜਕਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਸਤੀਕਾਬ
 ਲਬਸੇਸਤੋਲੜਕੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੇਦੋਨੋਸ
 ਮਾਨਤਾਖੁਸਰਹੋਤਾਹੈ॥ **ਕੁਲਾਜੀ** ਕਈ
 ਸਾਹੂਕਾਰਗਏਕਈਗਰੀਬਯਾਹਿਕਰੇ॥
ਉੜਾ ਮਾਤਾਧੀਤਾਸਤੋਗੁਣਮੋਹੋਵੈਤੋ
 ਸੀਤਜਾਅਸਗਫਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਮਾਤਾਧੀ
 ਤਾਰਜੋਗੁਣਮੋਹੋਵੈਤਾਂਗਜਾਜਾਂ ਸਾਹੂ
 ਕਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਮਾਤਾਧੀਤਾਤਮੋਗੁਣਮੋ
 ਹੋਵੈਤਾਂਭੈੜਾਸਾਜਨਮਤਾਹੈ॥ **ਕੁਲਾਜੀ**
 ਕਈਪਹਿਲਸਾਹੂਕਾਰਹੋਤੇਹੈ॥ ਪਾਛੇਗ
 ਰੀਬਬਨਜਾਤੇਹੈ॥ ਯਾਹਿਕਰੇ॥ **ਉੜਾ**
 ਯਾਹਿਸੁਭਾਵਕਹੈਜੈਸੇਜੁਏਕੀਬੇਡਨਿ

ਮਾਂਈ॥ ਜੇ ਦੇ ਬ ਪਾਗ ਸਿਧੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂ
 ਕਾਹਨੁ ਮਾ ਜੇ ਉਲਟੇ ਪਰੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹੁੰਮ
ਕੁਲਾਜੀ॥ ਕਈ ਸਿੰਧੂ ਕਈ ਕੋਠੇ ਜਗ ਕਹੀ॥
ਉੜਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਾਵੇ ਕੇ ਬਾਸ ਨ ਕਈ ਬਿਗੇ ਕ
 ਈ ਸਿੰਧੂ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸਾਵਰੇ ਗੋਰੇ ਕਿੰਦੇ
 ਬਨ ਤੇ ਜੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਪੀਤਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੇ ਤਜ
 ਲਾ ਮਗਨੀ ਕਾਰੰਗ ਲਾਲਾ॥ ਸਬਜ ਬਾਇ
 ਕੁਹ ਸਾਂਮੈ ਮੇਸੇ ਸਮਝੇ ਬਾਲਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥**
 ਕਈ ਉਤ ਤੇ ਜੈ ਕਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿ ਤੇ ਜੈ॥ ਕ
 ਈ ਕ੍ਰੋਧੀ ਕਾਂ ਮੀਲੇ ਕ੍ਰੋਧੀ ਤੇ ਜੈ॥ ਜਾਹਿ ਕਹੀ॥
ਉੜਾ॥ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਵਣੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਉਤ ਤੇ ਜੈ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਸੇ ਸੇ ਸਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜੈ॥ ਮਗਨ ਬਸੇ
 ਸੇ ਕ੍ਰੋਧੀ॥ ਪਵਣੁ ਬਸੇ ਸੇ ਕਾਂ ਮੀ॥ ਮ
 ਕਾਸ ਬਸੇ ਸੇ ਲੇਭੀ॥ **ਦੇਹਿਗਾ॥** ਭੋਧਿ
 ਬਵੀ ਕੋ ਪਰਮ ਹੈ ਮੋਹ ਪਰਮ ਜਲ ਜਾਂਨਾ॥
 ਕ੍ਰੋਧ ਪਰਮ ਹੈ ਮਗਨ ਕੇ ਜਗ ਕਰਮ ਮੇਸੇ
 ਮਾਂਠਾ॥ ਕਾਂ ਮਧਰਮ ਹੈ ਪਵਨ ਕੇ ਲੇਭਾ ਮ

ਕਾਸਪਛਾਂਨਾ॥ ਨਿਰਬਕਾਰਜਿ ਉਕਹਿ ਤੇਰੇ॥
 ਮਨਾਅਪਨੇ ਮੇਂ ਮਾਂਨਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸੁਆ
 ਏ ਜੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੇਂ ਹੈਂ ਸੇ ਕਰੇ॥ **ਉੜਾ॥** ਮੀਠ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖਾਰਜਲ ਕਟਕਾ ਮਗਨੀ ਯਗ
 ਠੀਕਾ ਬਿਓਮ ਚਰਪਰਪਵਨ ਮੇਰੇ ਹਿਕਾਰ
ਕੁਲਾਜੀ॥ ਤਤੇ ਕੋਟਿ ਕਾਣੇ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀਗਮੇ॥
ਉੜਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਟ ਇਸ ਬਾਂਨੇ ਹੈਂ ਮੰਭ
 ਭਾਲਾ ਮਾਘ ਪੀਤਾ॥ ਸਿਰਬਿਓਮ ਰਿਦਪ
 ਵਨੇ ਹੈਂ ਨਿਸਚੇ ਪਾਰੇ ਚੀਤਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸ
 ਬਦਸਪ੍ਰਸਰੂਪ ਰਸਗੰਧ ਯਹਿ ਕਿਸਤੇ
 ਹੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਗੰਧਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਆਬਰਸਾ ਮਗ
 ਨੀਕਾਰੈ ਰੂਪਾ॥ ਸਪ੍ਰਸਵਾਇਸ ਬੋਧਾ ਮਕ
 ਸਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਕਵਭੁਪਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥**
 ਸੁਭਾਵੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਹੇਂ ਸੇ ਕਰੇ॥
ਉੜਾ॥ ਸੂਨ ਸੁਭਾਵ ਮਕਾਸ ਕੇ ਪਵਨ ਚੜ
 ਮਘਦਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਤ ਸਰਦ੍ਰਵਤ ਨ੍ਰ
 ਲਲਿਖਾਰੀ ਬੋਝਾ ਮਾਗਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਤ

ਤਜੇ ਪਾਂਚ ਹੁਏ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਵਸਤੂ ਦੂਸਰਾ
 ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇਤਾ। **ਉੜਾ** ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਰਏ ਕ
 ਹੈ ਮਗਏ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਦੂਸਰੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਅ
 ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੀ। **ਭਲਾ ਜੀ** ਹੁਏ ਤੇ ਪਾਂਚ
 ਤਤ ਦੂਸਰੇ ਸੇਂ ਭਿਰਤਾ ਕਿਉਂ। **ਉੜਾ** ਜੇ
 ਭੀ ਗੁਣੇ ਕਾ ਹੀ ਸੁਭਾਉ ਹੈ। **ਭਲਾ ਜੀ**
 ਪਾਂਚ ਤਤ ਤਾਂ ਹੁਏ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਉ
 ਨਹੀਂ ਜਾਣਤਾ। **ਉੜਾ** ਜੇ ਸੇ ਨਾ ਸਕਾ ਮਖੀ
 ਕੀ ਕ੍ਰਿਅਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਏ ਕ ਹੀ
 ਹੈ। **ਭਲਾ ਜੀ** ਯਹਿ ਤੇ ਹ ਮਨੇ ਸਮਝ ਲੀਅ
 ਜੇਹੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਯਾਗਤਾ ਮਾਏ ਜੇ ਤੀ ਨੇ ਮੁਵ ਸਥਾ ਹੇ ਸੇ ਕ
 ਸਤੈ ਹੇ। ਸੇ ਕਹੇ। **ਉੜਾ** ਵੰਨੀ ਬੇਸ ਸਬ ਸਾ
 ਤੇ ਹੇ ਇਤਤ ਵਧਾਘਟ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾਂਤਾ। ਨਿੰ
 ਦ੍ਰਾ ਦੁਖ ਸਥਾ ਸਥੀ ਕਹਾ ਨਿਰਬ ਕਾਗ ਨਿ
 ਰਬਾਣਾ। **ਪੂਰਬ ਪ੍ਰਸੰਨ** ਯਹ ਬਾਤ ਹ ਮਨੇ ਸ
 ਮਝੀ। ਜੇ ਕੁਛ ਹੇ ਸੇ ਤਤ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਯਹਿ

ਕਹੋ ਸ੍ਰੀਗਕਾਮਭਾਵ ਕੇ ਸੇਹੋਤਾਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥**
 ਏਕ ਕੁੰਡਲੀ ਨਾਤੀਹੈ॥ ਰਿਦੋ ਮਸਥਾਂ ਨ ਮੇਂ
 ਉਸ ਕੇ ਬੀਰੇ ਸੰਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਵਤਾਹੈ॥ ਤਲੇ ਮੇਂ
 ਜਬ ਰਹੈ॥ ਉਪਰੇ ਸੰਸਾਈ ਕੇ ਛੇਕ ਸਮਾਂ ਨਰ
 ਸਤਾਹੈ॥ ਗਿਰਦੇ ਸਭ ਨਾਤੀ ਲਗੀ ਹੁਈ
 ਹੈ॥ ਬਲ ਪੜ੍ਹੇ ਹੁਈ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਮਾਸਰੇ
 ਸ੍ਰੀਗਕੀ ਚੇਸਟਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਜਦ ਸ੍ਰੀਗਕਾਮ
 ਤਾਮਾਏ ਮਾ॥ ਤਦ ਜਲ ਬਧਤਾਹੈ॥ ਪ
 ਵਨ ਜੇਹੈ ਸਾਗੀ ਨਾਤੀ ਚਿਕੀ ਸੇ ਕੁੰਡਲੀ ਮੇਂ
 ਮਾਂ ਨ ਪੜ੍ਹਤੀ ਹੈ॥ ਬਲ ਨਿਕਸ ਜਾਤੇ ਹੈ॥
 ਪਵਣ ਚਲੀ ਗਈ ਪਵਨ ਮੇਂ॥ ਸ੍ਰੀਗਗਿ
 ਰੁਪੜਾ॥ **ਰੁਲਾਜੀ॥** ਸ੍ਰੀਗਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਟੇ ਤੋ ਰੁਲਾਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** **ਸਵੈਯਾ॥** ਹਸ
 ਤ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਹੁਣ ਨ ਮੇਰੇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੇਸੁ
 ਪਚਾਤੋ ਸਕੇ ਕੋ॥ ਪੁਰਬ ਪਸਚਮ ਉਤ੍ਰ ਦੁਖ
 ਦੁਪੱਖ ਕਿਸੇ ਦਿਵਦੈ ਤਸ ਵੇਰੇ॥ ਛਤਮ
 ਰੇਭਾ ਮੇਂ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਜਲ ਫਾਂਸ ਚੜ੍ਹੇ ਜੇਲ ਫੇਸ

ਪਰੇ ਕੋਲ ਲਖ ਦਾਨ ਤੁਛਾਂ ਪੁਰਾਂ ਪਵੇ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਕਰੇ ਮਰਬ ਸਭ ਏ ਕੋ। **ਨਨਾ** ਫੇਰ
 ਕਹਾ ਗਿਆ। **ਸਿਧਾਂਤੀ** ਜਾਂਦਾ ਬਾਕਹਾਂ ਮ
 ਕਤ ਹੁਆ। **ਨਨਾ** ਮੁਕਤ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ
 ਹੈ। **ਸਿਧਾਂਤੀ** ਮੁਕਤ ਮੁਕਤਾਣੇ ਕਾਨਾ ਮੈ
 ਮੁਕਤੋ ਗਿਆ ਮੈ ਮੁਕਤ ਹੁਆ। **ਨਨਾ** ਮੁਕ
 ਤ ਤੇ ਹੁਆ ਕੋਈ ਮੁਕਤ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕੋ। **ਰੀਥਾ**
ਕਾਰਵਾਓ। **ਸਵੈਯਾ**। ਧੀ ਥਵੀ ਕਾਤ ਤੇ ਸੇ ਧੀ
 ਥਵੀ ਮਿਲਾ ਪੁਨਰੀ ਗਨੀ ਰੇ ਸੰਜਾਇ ਸਮਾ
 ਨਾ। ਪਾਵਕ ਸੋ ਪਾਵਕ ਰਲੇ ਪੁਨਮਾਤ ਮੈ
 ਮਾਤ ਠਹਿਰਾਨਾ। ਬਿਓ ਮੈ ਸੋ ਬਿਓ ਮਕਾ
 ਫਰਕ ਨਹੀ ਇਨ ਬਾਤ ਨ ਮੈ ਨਿਸਚੇ ਉਰ
 ਮਾਨਾ। ਕਹੇ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਗਇ
 ਵ ਮੁਕਤ ਭਾਇਆ ਹੋਰੁ ਮਸਤਾਂ ਨਾ। **ਏਹਿ ਗਾ**
 ਉਤ ਪਾਤਿ ਪਾਲ ਏਤ ਤੇ ਸੀ ਪਾਰ ਏਥੀ
 ਯਾਗਾ। ਮੰਤਾ ਮਿਲੇ ਯਾਤ ਤੇ ਕੋ ਜਿਉ ਕਹ
 ਠਾ ਨਿਰਬ ਕਾਰਾ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

ਇਤਸੀਪੋਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਤੱਤੇਸੇਉਤ
 ਪਤੀਸੀਘਰਨਪਾਲਣਮੁਕਤਪ੍ਰਿਤਪਾਦ
 ਕੇਚਤਰਥੇਵਿਸਿਮਾਂਨਾ॥੪॥੦੦॥੦੦॥੦੦॥

ਪੁਰਬਪਖੀ॥ ਬੇਦਹਮੁਕਤਿਤੇਸਮਝਾਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਕਾਸਰੂਪਭੀਕੋਹੇ॥ ਉੜਾਕਰੇ
 ਚੇਸਟਾਬਾਲਾਜਿਉਈਸੁਬ੍ਰਹਮਨਜੀਵ
 ਪਾਂਚਤੱਤਾਬਿਨਕਿਛੁਨਹੀਕਰਮਉਪਾਸ
 ਨਾਖੀਵਾ॥ ਪੁਰਬਪਖੀ॥ ਮਾਪਕਾਜੋਮ
 ਨਭਵਹੈਸੋਹਮਕੇਤਾਂਨਿਸਚੇਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈ॥
 ਮੇਰਮਤੇਬਾਲੇਯਹਿਬਾਤਨਹੀਕਹਿਸ

ਕਤੇਸੋਕਿਆਵਸਤਾ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਤੁਸਾਮ ੪੦
 ਪਣਾਂਪ੍ਰਜੇਜਨਸਮੇਤੁਮਤਾਂਵਾਲਿਆਂਕੋਤੁ
 ਮਕਿਆਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਅਪਨੀਪੈਰੀਪਗਰਧ
 ਪਹਿਰੀਤਾਂਸਰੁਜਹਾਂਨਕੇਕੰਡੇਮਿਟਗਏ॥
 ਜੈਸੇਬ੍ਰਣਾਮਾਸ਼ਮਨਰਕਸ੍ਵਰਗਪੀਛੇ
 ਸੰਜਨਮਤੋਮਾਇਆਹੋ॥ ਮਾਗੇਜਨਮੇਕਾ
 ਏਹਬਾਤਾਂਖਿਲਾਫਹੋ॥ ਤੈਸੇਮਤਭੀਸਮ
 ਏਛੇਡੋ॥ **ਪੁਰਬਪਖੀ॥** ਜੰਦਪਏਹਬਾਤਜ
 ਥਾਵਤਹੋ॥ ਪ੍ਰੰਤਸਾਸਤਕਾਰਲਕਾਮੀਧਿਓ
 ਕੀਨਿਆਈਹੋ॥ ਜੈਸੇਮਾਮੀਪਾਲਕਫੁੰਬ
 ਗੋਰਨਹੀ॥ ਚਲਸਕਤਾ॥ ਤੈਸੇਸਾਸਤਕ
 ਰਪ੍ਰਮਾਂਤਬਰੇਰਨਹੀਸਮਤੁਸਕਤੇ॥ **ਉ**
੩॥ ਗਿਰਪਰਜੀਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਜੈਸਗਬ੍ਰਣ
 ਮਾਸ਼ਮਕੇਨਾਜਾਹਤਿਨਕੇਕੋਲਾਜੇਯੋ
 ਤਾਂਬੈਠਮਤਬੈਠੇਤਾਂਮਤਬੈਠਾਬੈਠੇਤਾਂਮ
 ਤਿਬੈਲਬੈਲੇਤਾਂਬਖੇਰੇ॥ ਵੇਹਪ੍ਰਛੇਵਿਵ

ਹਰਬੋਰੇ ਮੋਕਰੋ ਨਵੇਗਾ। ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵ
 ਗਇਆਖੇਮਤਤਿਨਕੇਲਗਯੋ। ਨਾਜਾਹ
 ਤਿਨਕੇਕੇਲਬੁਢਾਮਸਮਕੇਸਗਯੋ। ਨਨ
 ਮਾਪਕਾਰਹਿਣਾਂਜਥਾਵਤਹੋਮਸੀਸਾਰ
 ਮੋਬਿਚਰਨਾਹੈਤਾਂਭੀਤੁਸੀਕੋਈਪ੍ਰਮਾਣ
 ਜੁਗਤਕੋਹੋਸਹੀ। ਸਿਧਾਂਤੀ। ਸਿਧਾਂਤਕਿ
 ਟਾਖਸਮੇਕਥਾਹੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਕੋ
 ਈਕੋਈਹੈਬਿਦੇਹਮਕਤਿਸਭਕੋਈਹੈ।
 ਸੇਗਰਤਪੁਰਾਨਮੋਕਹਾਹੈ। ਪ੍ਰਿਥਵੀਵਾ
 ਜੁਗਮਕਾਸਮਾਧੇਜੋਤੀਸਿਧੀਭਾਮੀ। ਏਤਾਂ
 ਨਯੀਤਭੂਤਾਨਤਤ੍ਰਕਾਪ੍ਰਵੇਦਨਾ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਲੀਯੋਤੇਮਹੀਮੀਮਧਸੁਈਵਤਸਾਸ
 ਭਾਤਿਜਾਯੋਤੇਯਸਲੀਯੋਤੇਸਮੀਰਸੁ
 ਸਮੀਰਣਾਂ। ਮਕਾਸੇਚਤਸਾਮਕਾਸਿ
 ਮੰਤ੍ਰਤ੍ਰਕਪਰੀਦੇਵਨਾ। ਸੋਰਸਕੋਪਤਮੇ
 ਦੇਖਲੇਗਿਮਾਂਨੀਮਾਗਿਮਾਂਨੀਦੁਖੀ

ਸੁਖੀ ਸਭ ਏਕ ਹੋ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਏਹ ਕੇ ਅਭਾ
 ਵ ਤੇ ਸਭ ਤਤ ਮੇ ਮਿਲ ਜਾ ਤੇ ਹੈ। **ਬਾਬਾ**
 ਨ ਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ। ਪਾਂਚ ਤਤ ਕਾ ਤਨ ਰਚਿ ਓ
 ਜਾਨੇ ਚੜ੍ਹ ਸੁਜਾਨਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਓ ਪਯੋ ਨ ਨ ਕਾ
 ਲੀਨ ਤਾ ਹੋ ਮਾਂਨਾ। **ਮੇਰਾ ਗਾਵਤ ਮੇਰਾ**
 ਹਾ ਹੈ। ਪਟੇ ਭਿੰਨੇ ਯਥਾ ਅਕਾਸਾ ਅਕਸ
 ਸਿਮਾ ਯਥਾ ਪੁਰਾ। ਇਵੇ ਏਹੇ ਮ੍ਰਿਤੇ ਜੀਵੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਪਦ ਤੇ ਪੁਨਾ। **ਵਸਿਸਟ ਜੀ** ਕਹਾ ਹੈ
 ਹਰਾ ਮਵਾਸਤ ਵਤ ਨ ਕੋ ਓ ਓ ਪਯੋ ਤਾ ਹੈ।
 ਨਾ ਕੋ ਓ ਮਰਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੋ ਓ ਬੰਧ ਹੈ ਨਾ ਕੋ ਓ
 ਮਕਤ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਮਾ ਮਾਤ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ
 ਇਕ ਕਛੁ ਨ ਜੀ। **ਪੁਰਬ ਪਖੀ**। ਇਸ ਬ
 ਤ ਕਾ ਹਮ ਕੋ ਫੇਰ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਾ। ਤੁਸਾਂ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ ਤਤ ਮੇ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਸਭ ਮਕਾਤਿ ਹੋ
 ਤੇ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਮੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਾ ਹੈ।
 ਬਾਸਿਸਟ ਜੀ ਮੇਰ ਤਰਾਂ ਕਹਾ। **ਉੜਾ**। ਸਿ
 ਪਾਂਤ ਯੋਗੀ ਹੈ। ਜੋ ਹਮ ਕਹਿ ਦੀਆ ਹੈ।

ਮੇਰਲੇਕੇਕੀਜੁਗਤੀਹੈਉਪਜੀਵਕਾਵਾਸਤੇ
 ਵਪੁਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹਿਛੋਡਿਅਮੈਂਸੇਕਾਹਿਤੇਹੈਂ॥
ਕੰਡਲੀਆ ਰੋਟੀਨੇਆਜਜਕੀਏਪਰਿਏ
 ਕੰਬਰਸੇਖਾਪਤੁਨਾਸਨਣਾਂਨਚਨਾਂਬਹੁ
 ਤਬਣਾਵੇਭੇਖਾਬਹੁਤਬਣਾਵੇਭੇਖਕਈ
 ਦੇਕਾਂਨਚਲਾਵੇ॥ ਮੇਰਕਰੇਵਾਪਚਸਾ
 ਚਾਮਰੁਤੂਠਾਮਲਾਵੇ॥ ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰ
 ਸੁਨਯਾਗਾਮਾਖਤੇਖਰੀਸੁਖੋਟੀ॥ ਕਰਤਨ
 ਤਨਮੇਕਾਕਿਵੇਹਥਾਮਾਵੇਰੋਟੀ॥ **ਦੋਹਿ**
ਰਾ ਰੋਟੀਕਿਰਨਭਏਬਰਕਤੀਦੀਨੀਭੁਜਾਂ
 ਸੁਕਾਇ॥ ਪਠਾਲਟਕੇਬੋਲੇਨਾਹੀਸਿਰਸ
 ਮਾਹਕੇਪਾਇ॥ **ਬੁਲਾਜੀ** ਕਈਕਾਹਿਤੇ
 ਹੈਂਏਸਤਪਸੰਮੁਕਤਹੋਵੀਤਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੀਹੈ॥ **ਉਕਾ** ਮਰੇਬਾ
 ਬਰੇਜਾਹਿਬਾਤਾਖਿਲਾਫਹੈਖਰਾਬਨਹੋ
 ਵੇ॥ **ਸੋਬਿਚਾਰ** ਮਾਲਾਮੋਕਹਾਹੈ॥ ਪੂਰਬ
 ਪੰਥਮਉਰਧਾਮਰਧਉਤ੍ਰਦਖਣਨਾਹ॥

ਲਘਦੀਰਘਾਨਿਅੰਗੇਮਿਲਿਓਨਾਬਾ
 ਹਰਨਮਾਗ॥ **ਬਸਿਸੇਵਾਗ**॥ ਹੇਰਾਂਮਜੀਜੇ
 ਮਾਪਣੇਪੁਰਸਾਰਥਕੋਤਿਮਾਗਕਰਿਏਵ
 ਮਾਸੁਲੇਤਾਹੈ॥ ਸੋਹਮਾਰੇਮਤਮੋਗਰਧਵ
 ਹੈ॥ **ਰਾਮੋਵਾਗ**॥ ਹੇਭਗਵਨਮਾਪਕਰਿਤੇਹੋਕੇ
 ਈਏਵਨਹੀ॥ ਯਹਤੇਲੋਕਵੇਦਮੋਸਬਦ
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਹੋਇਮਾਹੈ॥ **ਬਸਿਸੇਵਾਗ**॥
 ਹੇਰਾਂਮਜੀਯੇਹਬਾਤਕਰਿਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਜੇ
 ਸੇਮਾਪਣੀਭੁਜਾਂਕੋਭੂਲਕਰਸੁਪਕਲਪ
 ਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਮਾਪਕੋਭੂਲਕਰਏਵਕ
 ਰਿਤਾਹੈ॥ ਮੇਰਏਵਕੋਓਨਹੀ॥ **ਪੁਰਬਧਖੀ**
 ਜੇਮੇਸੇਹੈਤਾਂਸਾਧਨਭਾਵਭੂਮਕਾਲਖਣਾਂ
 ਖਟਪ੍ਰਮਾਂਣਜੀਵਈਸਕੀਏਕਤਾਏਸ
 ਕਾਲਵਸਤੁਗਿਆਨਸਾਧਨਸਿਧਸਮਾ
 ਧਾਧੀਆਨਮਨੋਨਾਸਵਾਸਨਾਖੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
 ਏਹਕਿਸਵਾਸਤੇਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰੋਕਹਾਸੇ
 ਕਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਤੈਨੂੰਸਮਝਨਾਮਾਈਹਮ

ਜੇਪਿਛੇਕਰਿਗਿਆਏਹੈ॥ ਮਵਜੀਵਕਾਵਾਸਤੇ॥
 ਸੋਸੁਣਾ॥ **ਕੁੰਰਲੀ॥** ਰਾਵਭ੍ਰੰਮਕਾਲਖਣਾਂਮ
 ਜਲਾਂਖਟਪ੍ਰਮਾਂਤਾਜੀਵਈਸਕੀਏਕਤਾ
 ਬਾਲਕਬਾਤਾਂਜਾਂਤਾ॥ ਬਾਲਕਬਾਤਾਂਜਾਂਤੁਸ
 ਵਣਤੇਲਕਰਿਗਿਆਨਾਂ॥ ਸਾਧਨਸਿਧਨ
 ਕੋਇਸਾਧਨਲਿਆਮਾਏਧਿਆਨਾਂ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਰਬਕਾਰਸੁਣਯਾਰਸਬਨਸਿਰਰਾਖੇਪਾਵ
 ॥ ਮੋਨੇਨਾਸਖੇਵਾਸਾਂਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੰਮਨਭਾਵਾ॥ **ਭ**
ਲਾਜੀ॥ ਏਹਬਾਤਬਹੁਤਾਮਧਭੁਤਕਹੀਏ
 ਹਮਤਕਿਸਕਾਰੈ॥ ਜਿਤਤੇਬਰੈਰਸਰਕੁਛ
 ਓਠਾਈਆ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਯਹਿਮਤਾਮਤੀ
 ਪ੍ਰਮਹੰਸੋਕਾਰੈ॥ **ਨਨੁ॥** ਆਪਨੇਬਹੁਤਾਮਧ
 ਕਾਰਕੀਆਹੈਹਮਾਰੇਪਗ॥ ਸੀਸੇਬਿਪ੍ਰਜੇਹ
 ਮਾਰੇਸਕੁਨਸੁਣਹੁਏ॥ ਭਲਾਯਮੋਕੇਕੋਈਪ੍ਰ
 ਛੇਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸੋਕਾਰਕੁਨਾਮਸੁਮਭੀਹੋਤਾਹੈ॥
 ਯਾਨਹੀ॥ **ਉਕਾ॥** ਤੁਸਾਕਹਿਣਾ॥ **ਕੁੰਰਲੀ॥**
 ਬੁਨਾਮਸੁਮਕੀਬਾਰਤਾਕਲਪੇਵੇਸਹੁਨਾ॥

ਜੈਸੇਗਊਆਂਹਿਦੁਆਂਮਸਲਮਾਨਾਸਗਾਮੁ
 ਸਲਮਾਨਾਸੁਰਗੇਹੀਕੋਲਰਕੀਰਾਗੀ।ਯੇਹੀ
 ਬਨਾਮਸਚਰਜਬੀਣਿਆਲਰਕੇਵਾਗੀ।ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਸੇਰਨਾਰੇਕੋਹਰਨਾ।
 ਅਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਸੇਕੋਹਮੁਹਤੂਕਿਆਮਾਸੁਮ
 ਬਨਾ।**ਕੀ**ਪ੍ਰਮਹੰਸਸਭਸੈਪਰੇਆਸੁਮਬ੍ਰਨ
 ਅਤੀਤਾ।ਕਿਆਮਾਤ੍ਰਸਮਭੁਹੈਤਤਪਰਨਿ
 ਸਚੇਕੀਤਾ।ਤਤਪਰਨਿਸਚੇਕੀਤਸੁਖਮੇਂ
 ਤਤਜਨਾਵੈ।ਜੇਕੋਈਆਵੈਪਾਸਤਿਸੀਕਿ
 ਭਰਮਾਮਿਟਾਵੈ।ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰ
 ਜਿਨਾਕੁਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸੇਕੰਸਾ।ਮੇਸੇਜਿਨਕੋਗਿ
 ਆਂਨੇਪੈਸੋਕਹੀਏਪ੍ਰਮਹੰਸਾ।**ਕੀ**ਆਸੁਮ
 ਬ੍ਰਨਕੇਸਭਦੇਹਕੋਸਸਭਜਾਨੈਕੁਗਾ।ਆਦ
 ਅੰਤਤੇਤੁਠਹੈਅਧਮੋਰਹੇਸੋਪ੍ਰਗਾਅਧ
 ਮੋਰਹੇਸੋਪ੍ਰਗਪ੍ਰਗਸਿਰਇਨਕੇਪਾਵੈ।ਪਾਂਚ
 ਤਤਹੀਸਤਮਨਮੋਤੁਮਯਹੀਠਹਿਰਾਵੈ।
 ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਇਸਮੇਨਹੀਸ

ਮਾਪਾ ਚਤਤ ਹੀ ਸੰਤਿ ਕਹਾਂ ਹੈ ਬੂਨਾ ਮਾਸੁ ਮਾ।
 ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੁਦਨਾ ਹਿ ਬੈਸਨ ਕੋ ਚੰਡਾਗ।
 ਮਾਸੁ ਮਚਾਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤੁਰਕ ਓਰਗ।
 ਰਹਿ ਗਏ ਤੁਰਕ ਓਰਗ ਸਭਨ ਸੋਭਏ ਮਤੀਤ।
 ਏਏ ਏਏ ਨਾਹਿ ਬੈਰਨ ਕੋਈ ਮੀਤਾ ਕਾਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਗ ਲਿਖੀ ਯਾਹਿ ਸਚੀ ਪੁ
 ਤੀ। ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਰੂਪ ਨਹੀ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਖੜੀ। ਸੋਗੀਤਾ ਮੋ ਕਹਾਹੈ। ਜੁ ਬਲਗਹੋਇ
 ਨਾਗਿ ਮਾਨਤ ਬਲਗ ਬ੍ਰਣਮੋ ਬ੍ਰਤੀਏ।
 ਉਏ ਭਾਨ ਕੋਗਿ ਮਾਨ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਭਤਿ
 ਮਾਗੀਏ। ਕੁੰਡਲੀਆ ਸੀਨਿ ਮਾਸੀਸ
 ਰੇਵ ਕ੍ਰੇਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਬਰਾਗੁ। ਦਾਸ ਰੁਲਾ
 ਬਨ ਨਿਰਮਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੇ ਬਾਗ। ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਸੇਵਾਗ ਦਾਸੀ ਨਹੀ ਏਵੇਨੇ। ਪਾਹਨ ਪਸ
 ਬਰਗਿਰੀ ਬਦਾਸ ਸੇ ਪਰੇ ਮਕਾਂਨੇ। ਕਾਹਿ ਨਿ
 ਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਗ ਰੇ ਸੇ ਤੇਰੀ ਫਾਸੀ। ਮ
 ਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਰੂਪ ਨਹੀ ਜੇਗੀ ਸੀਨਿ ਮਾਸੀ।

ਕੀ ਸਾਂਤ ਸੀ ਜੇਰੀ ਜੋਇ ਸੀ ਗੋਬਰਧਨ ਪ
 ਛਾਂਨਾ ਗੋਨ ਸੁਲਕਿ ਆਬਾ ਲੂਹ ਸਨਾਨਾ
 ਅਲਮ ਸਤ ਕੀ ਜਾਂਗਾਨਾ ਅਲਮ ਸਤ ਕੀ
 ਜਾਂਨ ਦਸੇ ਬਾਹਮਣ ਸੇਫਾਰਗਾ ਵਰਾਂਜੇ
 ਗੀਛਾਡ ਬਿਰਾਗਾਹਮ ਨਹੀ ਪਾਰਗਾ ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਦਿਲੇ ਸੇਂਗਈ ਕ੍ਰਾਂਤਾ
 ਪਾਂਚਤਤਹੀ ਸਾਤਿ ਹੈ ਗਏ ਸੰਗੀ ਸਾਂਤਾ

ਕੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰ
 ਨਹੀ ਕੀਏ ਪਾਠਾਰੇ ਕੋਠਾਇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਹੰਸ
 ਹੋ ਸੋਇ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਹੋ ਸੋਇ ਇਨਾ ਦਾ ਛੇਡੇ
 ਭੇਗਾ ਪਾਂਚਤਤ ਪਛਾਂਨ ਲਾਂਮਦਾ ਉਹਾਂ
 ਭੇਗਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਅੰਖ
 ਸਦੇਖੇ ਮੁਗਾ ਪਾਂਚਤਤਹੀ ਸਾਤਿ ਕਹਾਂਹੋ
 ਚੇਲਾ ਗੁਗਾ ਕੀ ਫਾਕਰਦੁਆਰਾ ਮਤੀ ਮਟ
 ਮੁਰਖ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਮਾਟਾਲਾ ਵਨੜੀ ਮ
 ਤਾ ਚਲੀ ਪ੍ਰਗਾਂਤ ਨਹੀਤਾ ਚਲੀ ਪ੍ਰਗਾਂਤ ਨ
 ਹੀਤਾ ਮਤੀ ਤਕੇ ਸਮੇਤ ਨਹੀ ਪੁਰਖ ਕ

ਮੁਏ ਬਾਦਾ ਮੰਤ ਕੋ ਰੋਵੇ ਪਾਂਹੀ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ
 ਰਸਨਾ ਯਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜੋ ਮੰਬਰ ਪਾਗਾ। ਮਤ੍ਰੀ ਮਿਟ
 ਨਰਹਾ ਕਹਾਂ ਹੈ ਨ ਕੁਰ ਦੁਆਰਾ। **ਨਨਾ**। ਮਾਪ
 ਨੇ ਸਭ ਕਛੁ ਉਠਾਇ ਦੀ। ਮਾਗੁ ਰੂਤੇ ਲੇ ਕਰਿ
 ਕਛੁ ਭੀ ਨ ਛੋਡਿ। ਮਾ ਕੁਛ ਤਾਂ ਕਹੈ। **ਉਕਾ**।
 ਮਨ ਮੁਰਸਦ ਤਨ ਮਤ੍ਰੀ ਹੈ ਮਟ ਸੇਧਰਨਾ ਮ
 ਕਾਸਾ। ਮਾਹੀ ਪੰਥੀ ਮਨ ਸਾਏ ਵੀ ਤੇ ਰੁਵੇ
 ਦਕੀਛਾਂ ਸਾ। ਤੇ ਰੁਵੇ ਦਕੀਛਾਂ ਸਗੁਰੂ ਤੇ ਚੇ
 ਲਾ ਲੰਕਾ ਪੋ। ਪਰ ਮਗਾਇ। ਮਰ ਨਰ ਕਾਇ ਨੇ ਤੇ
 ਰੰਚਨ ਸੀਰੀ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ ਰਸਨਾ ਯਾਰੁ ਏ
 ਹੀ ਹੈ ਉਤ ਮਫੁਰ ਸਦਾ। ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਸੰ
 ਤਾ ਮਾਖੀ। ਮਾ ਮਨੁ ਮਾਂ ਮੁਰਸਦਾ। **ਕੀ**। ਰਿ
 ਦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸ਼ਮਣੁ ਪਥੀਗਾ।
 ਸਾਯੀ ਦਾ ਮਤੇ ਸੁਪ ਚਹੈ ਸੇਛੀ ਪੀਰ ਕਜੀਗਾ।
 ਸੇਛੀ ਪੀਰ ਕਜੀਗਾ ਮਜੇ ਸ਼ਿਸ਼ਨ ਕਹਾਵੈ।
 ਮੇਰ ਉਲਾ ਮਾਰ ਮਹੰਬਦਾ ਮਾਦਮ ਬਾਬੇ।
 ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ ਰਸਨਾ ਯਾਰ ਸਭ ਨ ਕੀ ਉਤ

ਪਤਿਬਿੰਦਾ ਪਾਂਚਤੰਤਰਭਏਜਿਤੇਸਭ
 ਮੁਸਲੇਹਿੰਦਾ। **ਭਲਾਜੀ** ਪਾਂਚਤੰਤਰ
 ਏਬਿਬਹਾਰਏਕਸਾਰਿਉਨਹੀ। **ਉੜਾ**
 ਜੇਤੋਪਾਂਚਤੰਤਰੀਬਿਬਹਾਰਮਨਕਾਸੁਭਾਵ
 ਹੈ। **ਸੋਗੀਤਮੋਕਹਾਏ**। ਵਿਦਯਾਬਿਨਜ
 ਸੰਪੰਨੇਬ੍ਰਹਮਨੇਗਵਹਸਤਨੀ। ਸੁੰਨੀਚਈ
 ਵਸੁਧਾਕੇਓਪੰਡਤਾਸਮਦ੍ਰਸ਼ਨਾ। **ਇਵਾਨ**
ਗਠਜਕਹਾਏ। ਗਾਠਜਾਗਰਵਸਲਖਹਿ
 ਸੁਲਾਬਾਖਾਸੂਪੁਨਕੋਆਂਮਾ। ਬਾਮਸਲ
 ਮਾਂਨਾਂਮੱਲਾਮੱਲਾਵਾਬ੍ਰਹਮਣਾਂਗਾਂਮਾਂਮ
ਮੋਰਗੀਥਮੋਭੀਕਹਾਏ। ਰਾਹਏਵੇਏਕਜਾਂਨ
 ਸੇਈਸਿੱਝਸੀ। **ਕੁੰਡਲੀਆ** ਬਿਯੋਮਨਹਿ
 ਦੁਮਸਲਮਾਂਨਸਮਜੋਤਿਮੇਸਮੀਗਾਬੰਨੀ
 ਮੇਸੇਜਾਣੀਏਇਨਕੇਬਣੇਸਰੀਗਾਇ
 ਨਕੇਬਣੇਸਰੀਰਨੀਗਾਮੇਭੰਮੀਆਖੀ। ਭੁ
 ਧਮਾਰੇਵਹੁਲੇਕਾਮਾਖਏਉਪਰਸਾਖੀ।
 ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਜੁਨਯਾਰਰਹਾਨਕੇਈ

ਕੇਆਪਾਂਤਤਹੀਸਾਂਤਿਪ੍ਰਿਥਵੀਜਾਂਨਬਿਓਮਾ।
ਕੁਲਾਜੀ। ਮੇਸਾਪੁਰਸਚੇਸਟਾਕਿਵੇਕਰਤਾਹੈ।
ਓੜਾ। ਪ੍ਰਮਹੀਸੇਕੀਚੇਸਟਾਸਕੇਨਕੇਈਰੋਕਾ।
 ਜੇਸੇਵਯਗਆਪਨੀਕਿਆਆਖੇਤਿਸਲੇਕਾ।
 ਕਿਆਆਖੇਤਿਸਲੇਕਰੀਗਾਮੇਕੇਈਨਵੇ
 ਗਨਕਾਸੀਕਨਕੋਇਬ੍ਰਹਮਣਸੂਤਕਾਵਿਚ
 ਖਾਵੈ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਭੈਰੀਨਰ
 ਖਦੇਅੰਸਾ। ਮੇਸੇਜਿਨਕੇਏਕਤਾਸੇਕਹੀਏ
 ਪ੍ਰਮਹੀਸਾ। **ਕੀ**। ਪ੍ਰਮਹੀਸੇਕੀਵਰਤਾਸੁਨਲੈ
 ਮੇਰੇਆਗਾਜੇਸੇਭਿਨਕੇਵੇਸਵਾਤੈਸੇਠਾਕੁ
 ਰਦੁਆਗਾਤੈਸੇਠਾਕੁਰਦੁਆਮਰਸੀਕਨਰਖ
 ਏਕੋਈ। ਅਰਜਨਕੇਓਪਦੇਸਕੀਇਹਮ
 ਪਪਨਾਈ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਭੈਰੀ
 ਨਰਖਦੇਅੰਸਾ। ਮੇਸੇਜਿਨਕੇਗੀਆਨਹੈ
 ਸੇਕਹੀਏਪ੍ਰਮਹੀਸਾ। **ਕੀ**। ਪਰਮਸਾਭਪੁਨ
 ਠਾਕੁਰਦੁਆਮਰੇਕੇਜੋਰੇਕੇਮਕਾਨਾਇਹਜਗ
 ਸਭਏਕਹੈਕਹਾਆਪਭਗਵੰਨ। ਕਹਾਮ

ਪਭਗਵਾਂਨ ਸੀਤਾ ਸੰਬੂਟਾ ਮਾਗੇ ਜਿਤੇ ਹਾਟ
 ਤੁਰਕਾਂਨ ਸਦਨ ਸੁਪ ਚੋਕੇ ਕਨਾ ਲਾ ਕਹਿਨਿ
 ਰਬ ਕਾਟ ਸੁਨ ਯਾਹ ਸਭ ਨੇ ਕੀ ਸਮਟ ਕਸਾਲ
 ਕੰਜ ਰੋਕੇ ਮਕਾਂਨ ਮੇ ਸੇ ਜਾਂ ਨੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾ।
ਕੁਲਾਜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਹੈ।
ਉੜਾ ॥ ਫਿਲ ਸਹਿ ਸਰਨਾਂ ਮੇ ਕਹਾਂ ਹੈ। ਅਨੇ
 ਕਰੂਪ ਰੂਪਾਇ ਦਿਸੁਨ ਵੇ ਪ੍ਰਭ ਦਿਸੁਨ ਵੇ। **ਕੁ**
ਲਾਜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੇ ਏਕ ਦਿਸੁਨ ਹੀ ਕਹਾ। ਤੁ
 ਸੀਤੋ ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਕਿਹਿ ਤੇ ਹੋ। **ਉੜਾ** ॥ ਦਿ
 ਸੁਨ ਭੀ ਤੇ ਪਾਂਚ ਤੇ ਕਹੀ ਥਾ। **ਕੁਲਾਜੀ** ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਿਉ ਨ ਕਹਾ ਜੇ ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਹੈ। **ਉ**
ੜਾ ॥ ਉਪਾਸ਼ਾਂਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਉਤਮ ਮ
 ਧਮ ਤੇ ਮੰਦਾ। **ਨਨੂ** ॥ ਤੀਨੋ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਹੋ।
ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਿਸੁਨ ਇਤਾ ਮਾਦਕ
 ਮਨੁ ਕੋ ਕੇਨਾਂ ਮੇ ਲੇਣਾ ਇਹ ਮਧਮ ਉਪਾਸ਼ਾ
 ਹੈ। ਧ੍ਰਿਤ ਮੇਂ ਕੀ ਪੂਝਾ ਜਾ ਕਰਣੀ ਤੀਰਥ ਮੇਂ
 ਇਚਰਣਾਂ ਯਹ ਕਹਿਨਿ ਸੁ ਉਪਾਸ਼ਾ ਹੈ।

ਵਾਹਗੁਰੂ ਸੋਹਿ ਕਾਹਿ ਛਾਂਬ੍ਰਾ ਮਾਇਹ ਉਤਮ ਉ
 ਪਾਸਾ ਕਹੀਐ। ਸੋਏਹ ਬੁਧਵਾਂ ਨੇਜਾਗਿਅ ॥
 ਸੀਵਾਸਤੇ ਕਲਪ ਕਾਰਿ ਕਹੀਐ। ਜੇਸੇ ਦਾ
 ਲਕੋਛ ਏਕੁ ਛਾਂਏ ਵੀਤਹੈ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰ
 ਥਾਵਣੇ ਕੇ। ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਪਾਚਤਤੋ ਬਰੀਰ
 ਕਛੁ ਨਹੀ। ਇਸੀ ਕੋਗਿਅਨ ਕਾਰਿ ਤੇਹੀ।
ਭਲਾਜੀ। ਆਪਤਤੋ ਕੋਹੀ ਮੁਖਗਾ ਕਾਹਿਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਲੇ ਕਾਰਿ ਸਭ ਕਛੁ ਉਠਾਈਆ।
 ਇਸਾ ਆਪ ਕੇ ਕਾਰਿ ਨੇਸੇ। ਬਿਓਹਾਰ ਕੇ ਸੇਧ
 ਲੇਗਾ। **ਉੜਾ**। ਹਮਾਵਿ ਵਾਗੀਓਲੋ ਕੋ ਕੋ
 ਨਹੀ ਕਹਾਈਹਾਂ ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਵਰਤ
 ਤੇਹੀ। **ਭਲਾਜੀ**। ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਬ੍ਰਨਾਮਾ
 ਸੁਮਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਖਤੋ। **ਉੜਾ**। ਬ੍ਰਨਾਮਾ
 ਸੁਮਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੋਝੁਠ ਕਹੀਐ। ਸੋਝੁਠ ਬੋਲ
 ਛਾਂਮਛਾ ਨਹੀ। ਇਸ ਮੋਝੇਖੇਹੀ। ਸੋਕਹ
 ਤੇਹੀ। ਏਹਾ ਮਭਾਮਾਂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੀ
 ਨਵਿਦਤੋ। **ਕੀਰਤੀਆ**। ਪ੍ਰਮਹੰਸੇ ਕੀਵਾ

ਰਤਾਸਮਝੇਚੜ੍ਹਸਜਾਂਨਾ। ਟਾਵਰੰਕਾਮਰਭੂਪ
 ਕੇਏਕੋਪਵਨਗਿਆਮਾਂਨਾ। ਏਕੋਪਵਨਗਿਆਮਾਂ
 ਨਾਮਦਾਨਸਭਕਰਜਸਾਗੇ। ਬਿਓਮਰਹਾਏਪ
 ਸਰਪਰਤਸਭਭਾਗਸਹਾਗੇ। ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾ
 ਰਸਨਯਾਗਮਾਖਯਾਗਕੋਰਿਸੀਸਾ। ਮੇਸੇ
 ਜਿਨਕੀਓਸਟਾਮਤੀਸੇਹੈਪ੍ਰਮਹੰਸਾ। **ਸੰਕਾ**
ਸਚਾਰਜਕਜੀਕਿਹਾਏ। ਨਾਹੀਮਨੁਇਓਨਚ
 ਏਵਯਏਯੋ। ਨਾਬ੍ਰਹਮਦਾਮਖਛੁਗਤੀਨ
 ਵੈਸਸੁਦਗਾਨਾਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਨਗ੍ਰਹੀਬਨ
 ਸਯੋ। ਨਭਿਛੁਨਚਾਰੀਨਿਜਬੋਧਤਤਭੂਪੀ।
 ਕਿਮੀਤਿਯੋਨਪਵੀਤੀ। ਗਿਆਮਾਂਨਯਗਿਯੋ
 ਪਵੀਤੀ। ਨਾਯੀਬੀਤਾਮੋਪਹਾਏ। **ਏਹਿਗਾ॥**
 ਵੇਦਪੁਗਾਂਣਕਤੇਬਪਕੁਹਭੇਇਲਾਮਬੀ
 ਚਾਗਾਪਾਂਚਤਤਬਿਨਕਛੁਨਹੀਸੁਦਹੇ
 ਮੇਰੇਜਾਗਾਨਮੇਨਮੇਇਨਪਾਂਚਕੋਜੋਸ
 ਭਕੋਮਧਾਂਗਾਨਾਮਰੂਪਸਭਇਨੋਕੇ
 ਜਿਓਕਾਰਿਤਾਨਿਰਬਕਾਰਾ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਇਤਸ੍ਰੀਧ੍ਰੁਪਦ੍ਰੁਪਨਿਵਾਰਣਪਾਠਤੰਤ੍ਰਨਿ
ਰਣੇਨਿਸਚੇਧੰਚਮੇਵੁਧਿਅੰਨਾ॥ ੫ ॥

ਪੁਰਬਪੱਖੀ॥ ਮਬਹਮਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਹੁਏ
ਸੀਸੇਵਿਪ੍ਰਜੇਸਭਨਸੁਹੁਏ॥ ਕਿਉਮਾ
ਗਹਮਕੇਸੀਸਾਥਾਜੇਪਾਂਚਤੰਤੰਤੰਪਰੇਭੀ
ਕਛੁਹੋਵੇਗਾ॥ ਸੋਮਾਪਕੀਦਇਆਸੇਂ
ਸਭਭਰਮਦੁਰਭੁਇਆ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਵੁ
ਸਿਸਟਜੀਕਾਰਿਤੇਹੈਂ॥ ਹਿਰਾਂਮਜੀਮੇਸੇਨਿ
ਸਚੇਚਾਹੀਏਸੁਰਜਜੇਉਏਹੋਤਹੈਂਸੇਪੁ
ਰਵਤੇਉਏਹੋਤਹੈਂ॥ ਵਾਕਈਕਹੈਂਜੇਪੁ
ਸਚਮਤੰਉਏਹੁਆ॥ ਤਉਭੀਗਿਆ
ਨਵਾਨ॥ ਅਸਚਰਜਕੇਨਾਹੀਮਾਂਨਤੋ॥ ਨਿ
ਸਚੇਕੇਨਹੀਤਿਆਗਤਾ॥ ਕਿਆਮਾਰੈਮੇ
ਸੇਹੀਹੋਵੇਗਾ॥ ਪੁਰਬਪੱਖੀ॥ ਮਾਪਕੀਕ੍ਰਿ

ਪਾਕਰਿਹਮਾਰੇਨਿਸਥੇਮੋਭੀਮੇਸੇਹੀਹੈ। ਜੇ
 ਕੋਓਬਾਤਹੋਵੇਹਮਪਾਂਚਤੋਬਗੈਰਨਮਾਂਨੇ
 ਗੇ॥ **ਰੀਥਾਕਾਰਵਾਚਾ। ਸਵੈਯਾ॥** ਨਿਸਥੇਤੇਹ
 ਹਨਵੰਤਤਗਾਏਖੇਏਕਹੀਲਾਂਪਸਮੰਦਰਿ
 ਪਾਰੀ॥ ਮਨਸੁਰਸੇਸੁਲੀਕਬੁਲਕਰੀਯਾ
 ਰੇਮੇਨਲਹਕਮਨੇਨਵਸਾਰੀ॥ ਹੀਰਬੋਰਾਂ
 ਜਾਫਕੀਰਹੁਮਾਜੋਪੜਾਇਲੇਕਾਂਨਛਰੀ
 ਨਹੀਯਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਕੀਰੀਤਬਤਵਤਹੈ
 ਸੀਰੀਲੇਲਾਸਸੀਰੁਬਮੁਈਪ੍ਰਾਮਿਅਾ
 ਰੀ॥ **ਰੁਲਾਜੀ॥** ਆਪਕੀਵਾਇਆਸੇਨਿਸ
 ਥੇਤੇਮੇਸੇਹੀਹੈ॥ ਜੇਪਾਂਚਤੋਤੇਵੇਕਕ
 ਛਨਹੀ॥ ਏਕਮੇਰਬਾਤਕਿਪਾਕਰਿਕਹੈ॥
 ਸਭਰੀਬਨਮੋਮਹਾਤਮਕਹੈ॥ ਇਸਰੀਬ
 ਕਾਭੀਕੋਈਮਹਾਤਮਕਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਇ
 ਹਬਾਤਬਾਲਕਾਪ੍ਰਚਾਵਾਹੈ॥ ਹਮਕਿਆ
 ਕਹੈ॥ **ਰੁਲਾਜੀ॥** ਹੈਤੇਮੇਸੇਹੀਜੇਸੇਆਪਕ
 ਹਿਤੇਹੋਹਮਾਰੀਸਰਧਾਹੈਕਛਮਹਾਤਮਕਹੈ

ਸਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਕਾਹਿ ਤੇਹੈ ਸੁਣਾ॥ **ਏਹਿ** ਗਾ
 ਦੁਆ ਦਸ ਕੀ ਹੋਇ ਤੇਨਿ ਮਾਂਗਾ ਟਕ ਸਮਧ
 ਹਿਗਾਇ॥ ਏਵੇ ਕਿਸੇ ਜਤੀ ਮੰਨ੍ਹੈ ਇਤਨਾਂ
 ਲਲੇ ਨਾਇ॥ ਰਵਰ ਹੁਣੇ ਕੁਰ ਕੇ ਤਮੋ ਮ
 ਰਪੇ ਨਾਰ ਸੰਗਾ ਗਾਇ ਤੀ ਮਹਾਤਮ ਦਰਸ ਕੁ
 ਇਉ ਕਾਹਿ ਤਾਨਿ ਰਬ ਕਾਰ॥ **ਏਹਿ** ਗਾ॥ ਲਿ
 ਖੇ ਲਖਾਵੇ ਪ੍ਰਸੂ ਸੁਣੇ ਪੁਨ ਕੁਛ ਕਰੇ ਵਿਚਾ
 ਗਾ॥ ਦੋਹ ਮਾਨ ਸਕੁ ਲਗੇ ਕਹੈ ਏਖ ਨਲਾ
 ਗੇ ਜਾਗ॥ **ਬੁਲਾਜੀ**॥ ਯਹਿ ਬਾਤ ਤੇ ਸਮ
 ਝੀ ਜੋਇ ਸਰੀਖ ਕੋ ਰਿਏ ਮੋਧਾਰੇ ਉਸ ਕੀ
 ਵਾਰਤਾ ਕਹੇ॥ **ਉੜ**॥ **ਏਹਿ** ਗਾ॥ ਰਿਏ ਮੋਧਾ
 ਰੇ ਰਹਿਨ ਦੇਹ ਮਪਰ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੇਸ
 ਪਾਰਨ ਪਾਵਈ ਸੁਰਸਤੀ ਕਿ ਮਾਛਰ ਮਾ
 ਇ॥ **ਏਹਿ** ਗਾ॥ ਸੋਭਿਨੀ ਸੰਮਤ ਛਵੀ ਸਵ
 ਦਿਨਾ ਅਸੁ ਦਸਾ ਮਾਇ॥ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਨ
 ਲਿਖਿ ਮਾਮਨ ਸਾ ਸਿੰਘ ਸਗਾਇ॥ **ਏਹਿ**
ਗਾ॥ ਸੇਤ ਸਮ੍ਹੰਦ ਤਰਨ ਕੇਹੀ ਏਧਰ ਪਰਉ

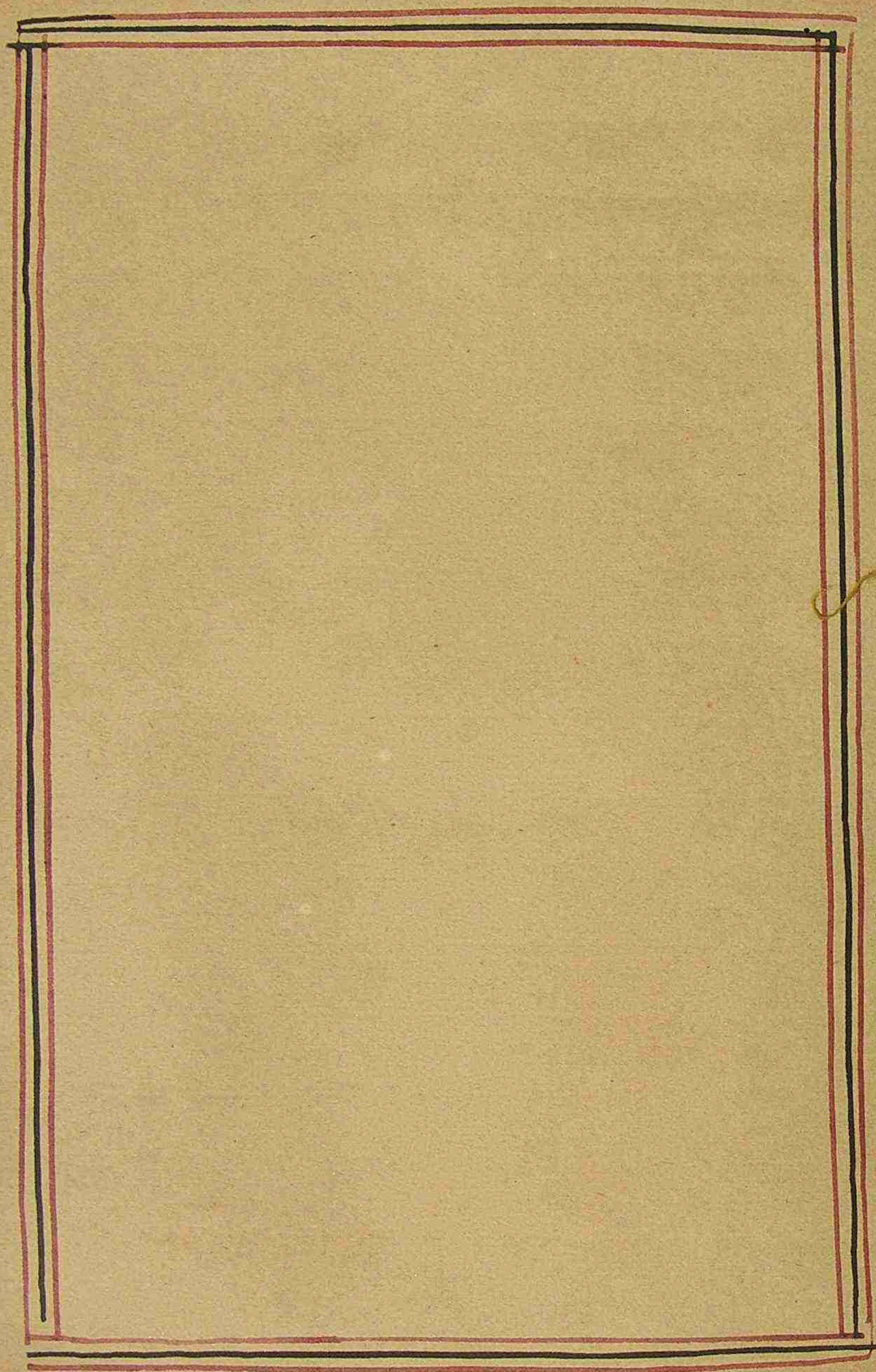
ਪਕਾਗਾਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਹੈਸੰਤਿਆਨਾਮ
 ਕੋਹਨਿਰਬਕਾਗ। **ਠੋਰਠਾ** ਕੈਇਮਗੋਠਮ
 ਕਾਂਨਾਮਰਿਭੁਸਮਾਪਤਾਇਥਿਆਯੇਹੀਨਿ
 ਸਚੇਗਿਆਨਪਾਂਚਤੰਤਹੀਸੰਤਪੈ॥ **ਬੁਲਾ**
ਜੀ॥ ਮਾਪਨੇਪੰਜਤਤਹੀਕੋਹਮੇਰਸਭ
 ਕੁਛਉਠਾਇਦੀਆਮਾਮਬਾਮਾਪਕੀਮ
 ਨਗੁਹਤੇਨਿਰੰਕਸਾਤ੍ਰਿਪਤਹੁਏ॥ ਮਬ
 ਹਮਕੋਸੀਸੇਬਿਪ੍ਰਜੇਨਹੀਫੁਰਤੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤ**
 ਯਹੀਤੇਹਮਕਹਿਤੇਹਾਂਤੁਸਾਂਕੋਈਸਾਧਨ
 ਮਤਕਰਣਾਂ॥ ਸੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਕਬਿਤਾ** ਤੀ
 ਰਬੇਮੇਨਾਇਨਾਹੀਵਾਸਏਤਪਾਇਨਾਹੀ
 ਸੀਧਿਆਨਗਾਇਗਾਯਤੀਨਕੀਜੀਏ॥
 ਨਪ੍ਰਾਏਕੋਚਵਾਇਸਮਾਧਨਲਗਾਇਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮਲਾਇਨੇਉਲੀਕਰਮਨਕਰੀ
 ਜੀਏ॥ ਜੀਵਈਸਾਧਿਆਇਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮ
 ਮਕੋਭੀਗਾਇਨਾਹੀਵੇਦਕੋਉਠਾਇਮਹਾਂ
 ਵਾਕਨਪਤੀਜੀਏ॥ ਕਹਿਤਨਿਰਬਕਾਰ

ਸਿਰੋਪੈਟ ਕੋਉਤਰਈਹਾਂਕੋਈਨਹੀਕਾਰ
 ਤਤਲੀਏਜੋਵਿਚਰਾਮਬਮੈਜਸੋਰਹੀਜੀ
 ਏ॥ **ਭਲਾਜੀ॥** ਆਪਸਭਕਛੁਓਠਾਇਈ
 ਆਕੋਈਸਾਧਨਨਰਹਾਇਕਾਇਨੋਬਾਤੇ
 ਮੋਬਹੁਤਗਰਕਾਬਹੈਇਲਮੋਮੋਮਸਤ
 ਹੈ॥ ਬਹੁਤਾਮਛਾਮਾਨਤੇਹੈ॥ **ਉਡਾਸੋਰ**
ਰਾ॥ ਇਲਮੀਪੰਡਤਸਾਮਾਨਗਾਸਟਮੂਰੁ
 ਮਹਾਂਨਜੇ॥ ਬਿਨਸੇਏਕਮਕਾਂਨਕਪਬਾ
 ਇਮ੍ਰਿਗਾਝਖਸੇਗਕਿਆ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ**
 ਕਾਮਕਰੋਧਾਮਭਲੋਭਮੋਹਇੰਦ੍ਰਨਕੋਹੰਕਾ
 ਗਾਮ੍ਰਖਪੰਡਤਏਕਹੈਮਨਮੋਕਰੋਵੈ
 ਚਾਗਾਮਨਮੋਕਰੋਵਿਚਾਰਬਨਾਯਾਹਿਅ
 ਵਜਤਮਾਸਾ॥ ਸਹੰਸਾਕ੍ਰਿਤਖਟਚਾਰਿ
 ਇਲਮਸਭਪਾਵ੍ਰਿਆਭਾਸਾ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਭੇਖਧਾਰਿਠਿਗਿਆ
 ਧਾਂਮਾ॥ ਪਾਚਤਤਕੀਸਮਝਾਬਿਨਪਾਵ੍ਰਿ
 ਆਕਿਸੇਨਕਾਂਮ॥ **ਕੁੰਡੀ॥** ਸੀਸਮਨਾਏਸਾਂ

ਤਨਕਿਆਮੁਛਮੁਨਾਏਗਾਮਾਗਭੁਗ
 ਵੇਕੀਨੇਕਪੜੇਬਨਾਂਪੁਰਖਤੇਨਾਗਬਣ
 ਪੁਰਖਸੇਨਾਗਕਾਂਠਮੇਂਮੰਦ੍ਰਾਪਾਈ। ਨਹੀ
 ਜੇਗਕੀਸਾਗਤਿਸੀਤੋਮਧਕਲਗਾਈ
 ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸਨਯਾਗਫਿਰੇਜਿਉਮ
 ਨਾਮਾਂਕੀਸਾ। ਕਾਹੇਭੇਖਬਣਾਂਵਣਾਂਮੁਨੇ
 ਮੁਛਮਰਸੀਸਾ। **ਕੀ**। ਸਾਚਜਿਨਕੋਰਿ
 ਦੁਬਸੇਹੋਇ। ਮਾਪਣੀਸਾਗਭਾਵੇਚਾ
 ਰੇਬੇਦਪੜਭਾਵੇਕਰੇਦਪਾਗ। ਭਾਵੇਕਰੇ
 ਦਪਾਗਮਥਵਾਨਾਵੇਨਨਾਵੇ। ਕਰੇਸੀਧਿ
 ਮਾਤੀਨਵੇਸਵਾਦੁਮਾਰੇਜਾਵੇ। ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸਨਯਾਗਮੰਦ੍ਰਨਕਰਦੇਖੇ
 ਕਾਚਾ। ਉਨਕੋਕੋਈਕਿਆਚਵੇਮੰਦ੍ਰ
 ਜਿਨਕੇਸਾਚਾ। **ਕੀ**। ਸਾਚਬਰਾਬਰਸੁਖ
 ਨਹੀਪ੍ਰਮਹੰਸਭਿਰਧਾਗ। ਕਾਹੇਭੇਖਬ
 ਣਾਵਣਾਂਗਾਰਚੇਲਾਇਲਮਕੇਚਾਗ।
 ਗਾਰਚੇਲਾਇਲਮਕੇਚਾਰਹੇਜਿਉਮ

ਨਮੋਆਵੇ। ਚੋਟੀਜੀਜੂਤਿਲਕਚੰਦਨਨ
 ਤਨੇਲਗਵੇ। ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾ
 ਰਮੰਵਨਕਰਦੇਖੇਕਾਂਗ। ਉਨਕੋਕੋਈਕਿ
 ਮਾਚਵੇਅੰਦਰਜਿਨਕੇਸਾਂਗ॥ **ਸਵੇਯ**
 ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਾਪ੍ਰਿਥਮਤਤਕੋਟਿਰਦੂਸਰੇ
 ਗੁਰਸਿਖਭਰਮਾਮਿਟਾਇਓ। ਤੀਸਰੇ
 ਬ੍ਰਹਮਵੇਹਾਤਿਆਗਦੀ। ਮਾਧਰਮਗਾਇ
 ਕੇਨਰਕਹਿਬੇਦਉਠਾਇਓ। ਚੌਥੇਇਦ੍ਰ
 ਕ। ਉਤਪਾਤਿਕਹੀਰੰਗਰੂਪਜੋਹੈਇਨਕੇ
 ਬਤਲਾਇਓ। ਮੁਕਤਿਮਹਾਂਤਮਮੋਪੰਚ
 ਮਮੋਨਿਰਬਕਾਰਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਰੂਪ
 ਸਨਾਇਓ॥ **॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥** ਦਸੇਚੜ੍ਹ
 ਤੇਏਕਨਉਚੰਦਹਯਾਹਿਸੰਸਾਗਾਪਾਂਚ
 ਤਤਕਾਖੇਲਸਭਾਇਉਕਹਿਤਾਨਿਰਬ
 ਕਾਰ॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਪ੍ਰੋਖਦੂਖਨਿਵਰਣਮਹਾਂਤ**
ਮਸਮੇਤਸਮਾਪਤੀ॥ ਨਿਰਬਕਾਰਮਤੀਪ੍ਰ
ਮਹੰਸਵਿਚਰਤੀਮਸਤਸਭਮਸਤ॥ ॥

ਸੋਰਠਾ॥ ਲਿਖਾਸੁ ਮਲਖੁ ਗਾਂਧਰਵੀ ਅੰਧਿ
ਆਲਜਿੰਓ॥ ਜੋਧਾਵੇ ਬਿਸਰਾ ਜੋਪਾਵੇ ਅਤੀਅਰ
ਮਭਾਗਜੀ ਨਕੇਉ ਜਲੇ॥

H

10

10

